

Бранко Д. Зрнић

ОВИ

АФОРИЗМИ

РАЗГАЉУЈУ

**ДА БИ' АФОРИЗАМ РАЗГАЛИО ЧОВЕКА,
РЕЧИ МОРАЈУ ИМАТИ ДУБОК СМИСАО.
ОНДА ЈЕ ТО – ТО**

Београд 2021.

Издавач

Културна заједница Крајине

За издавача

Жељко Кукић

Прелом и штампа

СГЦ, Београд

Тираж

500 примерака

ИСБН 978-86-6295-014-7

Београд 2021.

МИШЉЕЊЕ О КЊИЗИ

Бранка Зрнића ништа не може зауставити да континуирано и дубоко размишља и пише. Све је више забринутих и нерасположених. Све је више људи у страху. Зрнић се ничега не плаши, увек је расположен и весео.

Он ствара, сређује и пакује мисли и брзо их преноси на папир да му не побегну. Снажно надахнут каже: "Без животног надахнућа, нема великог умећа".

Бранко упозорава, да своје невоље и бриге не треба другима често износити, јер их понова проживљавамо а то лоше делује на ум и на тело. Па каже: "Они који своју муку свима причају, због тога још више пате и тугују".

Зрнић у свом раскошном репертоару размишљања не заборавља да подсети људе на акцију, на борбу за истину, на храброст, он инспирише као да сваку своју виталност и енергију шаље сваком својом поруком: "Кроз мисли снагом наше воље чинимо да нам буде боље".

Воли овај човек, људе, жену, добар брак, породицу и свој народ, и то кроз своје мисли често истиче. Воли да се духовито по некад изрази. "Жена која много хвали свога мужа ради му иза леђа, на црно".

Зрнић каже и ово: "Жене су као воће, што су на око лепше, мање сладе".

Зрнић је човек духовитости и радости, човек који својим блиставим осмехом развеселава и чини окружење срећним. "Живот без радости брже донесе старост".

Види се да овај човек споро напредује у старости, види се то и у његовом изражавању, погледу, види се то и у лицу брзином телесних покрета, брзином размишљања и доношења одлука.

Интелектуално размишљање ангажује активност оних делова мозга који успоравају старење, посебно делова мозга за добро памћење нових ствари.

Зрнић верује у бажанску моћ. "Ко је у хармонији са божанском силом она му и помаже". Афористичар и песник самоуверен али и самокритичан своје мисли и осећања коригује и исправља користећи емоционалну интелигенцију што доводи до снажног изражајног умећа које читалац може лако да осети.

Он читаоца уверава у своје речи, подстиче га на размишљање што је и највећа драж и умеће овог мислиоца. Вероватно из дубине овог менталног и природног снажног бића извире ова бујица лепих мисли и порука. Може ли читалац да стане са читањем ових афоризама? Па не може, оне су занимљиве, интригантне, упозоравајуће, поучне и не остављају особу која их чита да им се поново враћа и о њима размишља, тренирајући свој мозак, што је прави еликсир да се исти добро и дуго очува здравим.

То у потпуности Зрњићу полази за руком. Нема Зрњић страха да каже истину, свидело се то некоме или не. "Када ти аплаудирају они који те не разумеју, требаш им". А каже и следеће: "Када не поштујеш онога који те поштује, кога онда поштујеш?". "Мали су постали велики када су их мали уздигли на површину". Једноставно речено са јасном поруком.

Бранко у својим афоризмима плете мрежу са јаким нитима користећи знање из психологије, филозофије а највише из животног искуства и искуства других људи.

Његов ум је стално запослен и када спава и сања, он је активан, стварајући креације за ново размишљање следећег дана. Осећања су најважнија сфера његовог истраживања. По њему емоције су кључ који отвара сва врата доброг у човеку. Исто тако оне су кључ за отварање врата из којих цури агресија, зло, егоизам, малодушност па чак и физичко уништење. "Без моћнога ума нема ни здравог разума", истиче Зрњић. "Емоције брзо повежу или раздвоје људе", каже Зрњић.

Зрњић наводи и следеће: "Док те туђа невоља теши, своје се нећеш ослободити лако".

Као човек увек добрих намера, спреман да разуме, саосећа са другима, радује се туђем успеху, Зрњић негује и гаји пријатељства, посебно стара, али тражи и нова и лако их склапа. "Не прави свом пријатељу замке да не би у њих упао", рече Бранко у једном свом размишљању. "Пријатељи постају непријатељи када један од њих постане

успешнији". "Они који не знају куд би са својом злобом бежећи од ње чине је другом".

Зрнић у ово време, време страха, охрабрује својим порукама, својим јаким духом и ведрином, својом стабилношћу, вером у Бога, вером у боље сутра, па каже: "Оно чега се бојимо нам дође иако га не зовемо, зна да се нећемо бранити".

Знајући Бранка Зрнића дуги низ година, познавајући његову племенитост, његово трагање за истином, слободом мисли, његово пожртвовање за другога, да пренесе своја размишљања и поруке и савете који многима могу бити прави мелем на рану како би лакше савладали нерасположење, мањак радости, страхове али и онима који све то немају да се подсети и увећају своје умно царство још више.

Са задовољством препоручујем ове мисли свим старосним добима јер сам сигуран да ће уживати у читању, размишљајући о сваком афоризму.

На Ускрс,
02. 05. 2021.

Проф. др Момчило Матић

Афоризми и изреке

У малим кутијама се чувају, велике драгоцености. Зато, и вреде.

...

Ко своје вредности не препозна, и туђе су му стране.

...

Не захвални себе, увек величају, и ако себе, такве не прихватају.

...

Ко је дрчан, он је и одлучан. Онда, кад треба.

...

Ко негира стварност, она га брзо разувери оним, што му се деси.

...

Не обуздани су углавном, фрустрирани оним што јесу. Зато су, такви.

...

Они који не могу да докажу, оно што мисле да знају. Себе, мало и познају.

...

Ко се на време не припреми за живот, остаће на страпутици, где му је и место.

...

Они који себе прецењују, често друге уцењују, својим не знањем. И они би, да се питају.

...

Ко незна да се дружи, са онима око себе. Са ким, се дружи?

...

Ко нема пријатеља, у својој средини. Где га може, пронаћи?

...

Они који своје ближње искористе за своје потребе, остаће без њих – због себе. Шта ће онда, са собом?

...

Доктори који друге лече неуспешно. Морају их лечити други, због других. Кад нису знали, шта су радили.

...

Ко има добре аршине, добро прође у животу. Онда, кад је доброта са мером.

...

Не живи се од данас до сутра, већ за сутра због преко сутра.

...

Ко не уме брзо да мисли, лако га вешти искористе и ако мисли.

...

Ко брзо мисли а не размисли, може да остане без онога што је имао. Брзина може бити, и погубна.

...

Онај ко често броји, оно што има. Зна да се заброји па и не зна, шта све има.

...

Не плаћа се са оним новцима, који ти нису у новчанику. Ако ниси, преварант.

...

Ко није сигуран у оно што мисли да зна, нека то преиспита. Не знаће се, плаћа.

...

Не почињи да радиш оно, што не можеш завршити. Не губи време, у залуд.

...

Ко увек туђу рану соли, своју не може зацелити. Она постаје, жива рана.

...

Онај ко свакоме лако одбруси, нема са чим' да се поноси. И ако мисли да је, најпаметнији.

...

Не чекај рај на небу, ако се за то ниси припремио на земљи. Потруди се, на време.

...

Оном' ком' зора не свиће лако, касно се упитао: зашто је то, тако. Случајно, сигурно није.

...

Ко не уради на време, оно што треба. Касније му је, касно. Све има своје време.

...

Онај ко од малена стекне лоше навике, касније их тешко може исправити. То је, његова воља.

...

Ако за свађу треба двоје, зашто је прихватиш. Не могу срџбу, истрести на себе.

...

Онај ко жели да буде бољи, мора и другоме знати да удовољи. Ко ће га, похвалити?

...

Отровна стрела се, не шаље на пријатеља. И ако ти је конкуренција, пријатељ се чува и за сутра.

...

Моћни не могу да замисле немоћ, која их чека. Док их она, не изненади.

...

За оно што вреди бори се, док имаш снаге Ко ћеш бити, кад те она изда?

...

Нико не цени оно што добије, толико, колико за то тражи, када исто продаје. Онда је то, његово.

...

Браћа која не желе да буду оно што јесу, постају ривали без плена. Њега узму они, који их бране.

...

Нестручњаци се лакше могу разумети, него стручњаци. Они се, не надмећу.

...

Цвеће које се невољно сади, не ниче ни у плодној земљи. Без воље, нема живота.

...

Ко свој имунитет не ојача у младости, у старости је лако рањив. Проверено!

...

Ко не слуша свој организам, он ће му узвратити брутално. Склад је услов, без кога ништа не функционише.

...

Ко се не избори са собом, имаће паћеника у себи – због себе. Себи, за наук.

...

Ко ти је сад', пречи од тебе? Зато се, чувај од себе таквог'. Међу лажним, пријатељима.

...

Здравље се чува, све док се не наруши. Касније не моли друге, да ти га врате.

...

Мали проблем увек, прави већи. Ако га занемариш, пази шта чиниш.

...

Проблем се направи онда, када се о њему не мисли Имај, то на уму.

...

Оне које испомажемо, брзо навикну на ту помоћ. Не буди им, обавезни слуга.

...

Интима се не поверава неповерљивим, једино ако и ти ниси такав.

...

Дете боље зна слабости, него врлине својих родитеља. Зато и удара, у слабине.

...

Од родитеља се нај више очекује, када се нема довољно. Из навике.

...

После изобиља, увек долази немаштина. Прво као опомена, а онда као почаст.

...

Оне које нешто вреде, нај више нападају они, који их не могу стићи. Другачије им, не могу прићи.

...

Многи док су трезни, не глуме успешне. По-
стану успешни, кад се пићем окураже.

...

Лажов своју лаж признаје, онда кад' мало
више попије. Једино је тада, искрен.

...

Не укроћен, неће уз руду већ пред руду. Зато
што незна, колико то кошта.

...

Лажна обећања прихватају, само лаковерни.
Они траже оно, што им треба. Не питајући,
колико то кошта.

...

Нај бољи увек раде, са лакоћом оно што зна-
ју. Зато су богати са оним, што имају.

...

Само речити причају јасно, јер говоре оно
што добро знају.

...

Грубе речи, се не бресе. Оне говоре о сиро-
вини без квалитета.

...

Истина се, не производи. Она се, пече.

...

Ко гледа само себе, остаће сам са собом. Без
помоћи других, нико неможе.

...

Ко свој посао не зна да ради, за туђи се отима, и кад не зна колико вреди.

...

У калупу се могу држати, само на време укалупљени или силом покорени. Калуп, за то и служи.

...

Овде има свако своју мисију, само је сви не знају искористити – на време.

...

У мраку се све види јасније, кроз пројекције. Ако се зна, у шта се гледа.

...

Не одговорни себе, не желе исправљати. Зато су такви, какви су.

...

Људи од образа, достојанствени и остаре. Они то не желе, да занемаре. Добро знају, шта чувају.

...

То чега ти још није доста, неће ти ни требати. И ово што имаш, други ће потрошити, кад ти ниси могао.

...

Груба рука не зна да милује, оно што не осећа. Не очекуј, то од ње.

...

Гордост никога, не чини бољим. Она је по-рука, бољима.

...

Најбољи, себе изазивају, због себе. Само тако, могу такви бити.

...

Они који се остваре у животу, не замерају не остваренима. Ти други њих, не желе да следе, због своје гордости.

...

Не задовољнима, и цвркут птица смета. Све што је лепо, њима је мета. А да и не знају, зашто.

...

Божији дарови се добијају, по заслуги. За-што си и ти, стао у ред?

...

Ко од малена, не прихвата моралне норме. Касније их сигурно, неће препознати. Све тражи, навику.

...

Више се прича о ономе што не ваља, него о оном' што ваља. Кад је друштво, такво.

...

Они који више воле туђе него своје, не могу се заситити ни са туђим.

...

Дете које личи, на своје родитеље. Не поноси се тиме, већ се њима руга.

...

Добра мисао је нечија добра воља, којом је оплемењена. Зато је, треба поштовати.

...

Добровољан рад је, нечија воља, подстакнута добром вољом. Зато он, и оплемењује.

...

Даровитима је дарована разумна креација ради спаса, а не ради гласа. Не могу сви, бити одабрани.

...

Ветерани су најбољи ослонац за искушенике, само ако су се доказали. Такве и треба, следити.

...

На туђој територији си увек странац, који нема свој ослонац. Зато се врати, завичају.

...

Подстиче се само оно, што обећава. Ако се може искористити, то је то.

...

Нај уверљивији су они, који острашћени причају своју причу. Па и онда, кад лажу.

...

Не одговорни крше правила, онда кад' их то не кошта. Они знају, шта раде.

...

Ко другоме прича, само оно што тај жели да чује. Он му се, тако улагује. Зна он, зашто.

...

Ко слуша само оно, што жели да чује. У истину неће, да верује. Кад му није, од користи.

...

Мудри хоће да чују и оне, који их оштро критикују. Зато су, и мудри.

...

Лако се уруши оно, што је сагарађено на лошем темељу. То и није, грађено да траје.

...

Ко мисли да има кључ за туђу бригу, своју не уме да откључа.

...

Ко никоме не жели да исприча, своју муку. Туђу би' радо да чује, због своје. Ако је, већа.

...

Увек се даље чује, оно што не ваља. Доброта није, толико битна.

...

Ко се свесно коцка са својим животом, и не вреднује га много. Кад га је добио, на дар.

...

Ко у задатом времену не обави сетву, нек' не чека добру жетву. Време је, увек битно.

...

Ко оправдава свој неуспех, а у исто време оспорава туђи успех. Не може бити успешан, кад је неук.

...

Неуспешни, не бодре успешне. Они су им, мета за одстрел. Зато ће такви, и остати.

...

Погрешни кораци те не воде тамо где си пошао, већ где ћеш доћи. Зато се добро упути, пре него што кренеш.

...

Ко брже ради него што мисли, тај не зна шта ради, док не погреши.

...

Они који лако стекну много, брзо забораве, како се живело са мало. Зато се брзо, врате на мало.

...

Ако некога треба да кривиш за свој неуспех, погледај у огледало. То је та, особа.

...

Сви моћни често заврше као немоћни, ако их моћ опије. Њој се тешко супроставити.

...

Мали проблем увек направи већи, ако га свесно занемаримо. Зато се касније, он не решава лако.

...

Речи не допиру до оних, који их не желе чути. И кад им, одзвањају у уму, они их не поштују.

...

Више страхују они који имају више, и ако су они други богатији са мање. Треба знати уживати, у ономе што се има.

...

Већи отпор пружају они, који имају шта да бране. Још када знају, зашто.

...

Ко не зна шта тражи, углавном нађе оно што није тражио. И то је, његов избор.

...

Онај ко ни себе не воли, кога може да воли? Ако му, није потребан.

...

Деца се воле али не тако, као унучад. Она су, непослушнија. Али се дају, умилостивити.

...

Што више иметка човек сакупи, све му мање значи. Он са њим није јачи, као што је мислио.

...

Док је човек на својим ногама, он и не зна колико му значе. Зато их, и не поштује.

...

Тешко ономе, кога туђа мука теши. Своје се неће, решити лако.

...

Ко се презадужи, може да остане без свега што је имао, и још да остане дужан. Зато што није знао шта ради – нико му није крив.

...

Ко више воли оно што нема. Са оним што има и није срећан, кад су му очи гладне.

...

Човек више брине због оног' што нема, зато што не зна да поштује, оно што има. Сигурно је то, добио на поклон.

...

Лакше је прежалити оно што си добио, него оно што си стекао. Стечено се увек, више вреднује.

...

Ко се труди да оно што вреди, обезвреди. Са собом не може изаћи на крај, кад са собом беседи.

...

Човек на себе диже руку онда, кад' себе обезвреди. Требао би да зна, зашто?

...

Кад' мане, некеме постану врлине. Чиме их оправдава себи, ако зна шта ради?

...

Ко своју породицу не оснује на време, увек је у кашњењу. Али, својом вољом.

...

Ко стално тапка у месту, ту и остане. Тако може, и да пропадне.

...

Ко хоће да буде бела врана, заврши као нечији трофеј. Зар му је то, била намера.

...

Природа увек укроти оне, који јој се супротставе. Она, поштује ред.

...

Када човек изгуби кантар, он мери од ока својим аршином. Али, не дуго.

...

У немаштини су људи људима ближи, јер сами не могу опстати. На жалост, то неки касно схвате. По том се такви, некеме инате.

...

Ко се стиди својих емоција, оне му пркосе. Зато се такви, њима, не поносе.

...

На не рођене, много утичу рођени. Ту се треба, показати одговорност.

...

Не разумеју се само, не разумни. Тешко је некада разумети, и разумне. И разум се, зна изгубити.

...

Што више читам мудре речи великана, својима се све више дичим. Можда сам, и ја великан.

...

Ко се са собом не поноси, самом' себи тај пркоси, својим не знањем. Без знања, нема ни поштовања.

...

Окружење, људе чини срећним, само ако знају да је дају. И то треба научити.

...

Ако ниси срећан ту где си, ниси никоме ни користан. Шта ти ту, очекујеш?

...

Поноси се са онима, који ти у животу нешто и значе Ко ме ти, нешто значиш?

...

Зашто академија наука ћути, кад' сви се питамо, шта сад' они мисле. Можда се тамо, и не мисли својом главом.

...

Ко на своме прагу чека поплаву, неће се од ње одбранити. Она се не чека, ту.

...

Ко уз себе у тешком тренутку има пријатеља, много лакше ће савладати тешке тренутке. Пријатеље временом, треба неговати.

...

Чувамо се, све док водимо рачуна о себи, због других. Ми смо себи, нај битнији. Зар, не!

...

Онај ко је спреман, да се надмеће са бољима, има прилику да оправда своју умешност. И то је, успех.

...

Успомене које се препричавају, увек остају свеже. Зато, и вреде.

...

Много тога се разреши, кад' се човек на то реши. Обично приморан, на то.

...

Ко не пожели бољи живот, не може га ни имати. Жеља је водила до онога, што нам треба.

...

Свако својим датумом рођења, добија – прима своја задужења. Зато је битно, бити одговоран, према себи.

...

Нико ту где је, није случајно. Свако нека у себи, потражи одговор. Зашто је баш ту, где је.

...

Себи си нај већи терет, кад' немаш нигде никога свога. А зато, кривиш другога.

...

Онда кад' се има, вреди бити дарежљив. Оплемени, себе.

...

Кад' си сам себи тежак, ни корак ти није жу-стар. Учини, нешто за себе.

...

Ако већ ниси барјактар, прати га. Да би био виђен.

...

Буди узор, другима. Нека те, таквога и упам-те. Ако си то, заслужио.

...

Не јадикуј за оним, што те није запало. То ти баш, и није требало.

...

Води се рачуна, док се има о чему. Касније о томе, други воде бригу.

...

Ко бере грожђе, нема времена да га се наједде. Ако не мисли, и на себе.

...

Не стиже се тамо, где ниси кренуо. Направи први корак, и крени.

...

Шта ћеш тамо, где те нико не чека? Хоћу да се скрасим, у месту рођења.

...

Не тражи срећу тамо, где је не можеш пронаћи. Избори се за њу, ту где си. Ту те, сви знају.

...

Невоља оплемени оне, који се опамете. Али, на време.

...

Ко није искористио време које је прошло, и не треба за њим да жали. Имао је, прилику.

...

Човек сам себе доведе у немилост, ако не зна бити милостиван.

...

Себе многи криве, зашто су ту где су. Нико од њих себе не пита, зашто?

...

Кућни праг се не напушта, да би отишао било куд'. Зар ти, је то циљ?

...

Милост очи дарују а руке пружају, онима који то заслужују.

...

Постиди оног' ко ти рану соли, можда ће рана и њега да заболи.

...

Док си био моћан, господарио си онима који су данас, теби господари. Такви, прођу тако.

...

Једино на мајчином рамену, може се добити утеха. Она хоће, и може да те разуме.

...

Ко није спреман никога да утеши, од кога да чека утеху? Она се даје, да бих се добила.

...

Кад' си схватио колико ти живот вреди, ти би да га се решиш. Знаш ли, зашто?

...

Богу се молитва шаље, да би ти помоћ даровао. Јеси ли је, заслужио.

...

Не буди први, да другог' не би' морао да чекаш Нека он, сачека тебе. Боље да он, ризикује.

...

Срећнога песма, не може да утеши. Она га може, развеселити.

...

Све то што ти на памет падне, није увек и паметно. Сам расуђуј.

...

Нај продорнији су они, који су од малена ратоборни били. На време су схватили, да се вреди борити, за оно што је неопходно.

...

Ко ратује, а да и не зна зашто, губи рат. Без циља се, не улази у рат.

...

За туђи интересе се углавном боре они, који би да остваре свој интерес. Ако им је, то задња шанса.

...

Кога интересује само свој интерес, њему нико не значи много. Он гледа себе, користећи друге.

...

Ко славу слави само због себе, тај дан му је исти као и други. Њега нико ни не зове, на славу.

...

Ко себи дозволи, да на послу изгори. Ко му је крив? Кад се није, знао чувати.

...

Од кога очекујеш, помоћ у невољи? Ти никоме, помогао ниси.

...

Не помаже се само, кад' те зову за помоћ. Помажи, и кад' те не зову.

...

Ко чини добра дела, она га и красе. Има се са чим, и поносити.

...

Узнемиренем човеку, брзо ишчили лепота. Она се, не враћа више.

...

Судбински су путе, трњем омеђени Туда, до тамо. Нема скретања, са пута.

...

Кога силом желиш довести у ред, тај лакше прихвата неред. Он неће, да се мучи.

...

Ко не осећа о чему пева, не зна ни коме пева.
Не пева се, да би се певало. Песма је човеку,
надахнуће.

...

Ко своју судбину куне, тај себе не разуме.
Свако своју судбину, изазове.

...

Лакше је другога уразумити, него себе. А
мислимо, да смо паметни.

...

Они који на земљи поносно стоје, ти се лако
и упокоје. Кад дође ред, на њих.

...

Не гледај, увек у сат. Време је варка, која те
пожурује. Закаснићеш.

...

Не мора твоја увек бити задња, кад већ хо-
ћеш да будеш први. Тако сам, навикао.

...

Ни први није нај бољи, ако се томе он сам
радује. За радост, треба још неко.

...

Дуго си се пењао да би дошао ту, одакле те
терају Сигурно си, залутао?

...

Свилу и кадифу носе само они, којима то и
доликује. Ко си, ти? Теби то, не приличи.

...

Сви се труде, да буду нај бољи Зашто се ти трудиш, да будеш нај гори? Зар си ти заиста, такав?

...

Од туђег' плетива се не да исплести оно, што ће те красити. Знаш ли ти, зашто.

...

Ко себи дозволи, да га они који пожелеле вуку за нос. Нека, не замера – таквима. Они раде, оно што могу.

...

Ко не поштује свој суд, морају му други судити. Зна он добро, зашто.

...

Ко неће да саслуша друге, тај неће ни да чује речи, у које не верује. Као, да их се боји.

...

Не свиће зора лако онима, који је чекају целу ноћ. Можда они, знају зашто.

...

Не призивај родбину, само када ти она треба помоћи. Она је твоја, колико си њен.

...

Самовоља увек отера, туђу добру вољу. Зар ти, то не знаш?

...

Ко не искористи задњу шансу, ште му преостаје? Једино, да за њом жали.

...

Ко никад' није био неко, њему је све једно ко је. Он живи, свој живот.

...

Када ти се отворе рајска врата, узми само оно што ти је неопходно Остави нешто, и другима.

...

Буди захвалан за све што имаш, да и без тога не би остао. Без поштовања, нема трајања.

...

Онај ко не може пратити ни споре, тај стоји у месту. Он чека оно, што ће му доћи.

...

Ко добро не одвага своју похлепу, може га и главе коштати. Такви је, нај скупље, плате.

...

Ко се касно сети, шта је могао а није. Тај није знао, шта хоће.

...

Ко на њиви земљу не преврће, на њој ништа убрати неће. Земља тражи, слугу.

...

Онај ко схвати да он никоме не треба, обично сам себе казни. Зна он, зашто.

...

Онај ко ти се подвуче под кожу, мисли само,
о себи док је уз тебе. О коме би, другом.

...

Онај ко поштује своје, за туђе се и не отима
као ти. Њему је, то доста.

...

Ко дуго размишља а не доноси одлуке, тра-
жи господара, кад је неодлучан.

...

Ко брзо вози, а не зна зашто жури. Може да
не стигне, тамо где је наумио.

...

Ко своју главу ставља у торбу, због другог.
Тај и није, себи газда.

...

Ко изгуби своје јато, у туђем је улез. Ма
какав, он био.

...

Оном ко види даље од других, други му под-
мећу ногу. Можда мисле да нису нашли,
правога вођу.

...

Човек нај више мисли о себи онда, када је
сам са собом. Зато се по некад, требамо
осамити.

...

Ко саоме себи мало верује, мора бити увек уз некога. Он само тако, може опстати.

...

Гром не удара тамо, где нема ништа. Он, бира мету.

...

Самоће се нај више боје они, који су слушали друге. Себе нису, навикли да слушају. А остали су, сами.

...

Они који се на прсте пропињу, да би виђени били. Себе и не цене много, јер знају колико вреде.

...

Онај ко пуши, а не зна зашто. Не ужива у дувану, јер не зна шта ради.

...

Ко свог' светитеља поштује, њему се и моли. Ко ме ће, другом?

...

Смислена и доследна молитва је, само потпора молитвеној жељи. Њу треба, следити.

...

Они који себе преиспитују, нај више се себе боје Они знају, зашто.

...

Онај, кога други не желе да чују. Њима не да, да дођу до речи. И он је, неко.

...

Они који не знају куда би са собом, боље да остану где су. Такви нису, ни за ту где су.

...

Накитом на себи, не дижи цену себи, кад знаш колико вредиш. Накит краси само оно, што имаш.

...

Ко увек жуди за оним што нема, не може ни бити срећан, са оним што већ има. Треба знати, и уживати.

...

Уз онога што својим достојанством плени, сви би' да буду. Због њих, а не због њега.

...

Ко се не потруди да буде, оно што би желео. То не може, ни бити. За све се треба, изборити.

...

Све док си на туђим леђима, мораш бити покоран. Видиш ли, мене?

...

Здравље нај више чувају они, који га нису знали чувати. Сами су се, касно сетили.

...

Неко робија због неког ко му је на робији, а неко због некога у својој кући. Неко, што мора. Неко што, пристаје на то.

...

Неправду је тешко трпити као трун у оку, кад си беспомоћан. Зато се вреди шалити, на њен рачун.

...

Не дозволи да те други води, ако већ знаш куд' си пошао. Можда он не иде тамо, где си ти пошао.

...

Земаљско, не вреди много. Без ван земаљског' се, не можеш усрећити. На теби је, одабир.

...

Ко никад' није морао да гладује, у глад и не верује. И, зашто би?

...

Не саплиће се онај, ко гледа испред себе. Он зна, куда иде.

...

Ретки су они, који потроше своју уштеђевину тек тако. Рађе је поклоне некоме, кад је они нису стигли потрошити.

...

Онај ко тражи чин за злочин, нема чиме да се поноси – дичи. Њему треба, оправдање. Зато га и тражи.

...

Ко бојкотује и оно што је добро, он за добро не зна. Можда у њега, и не верује.

...

И пиле што се испили, одма зна ко му треба. Ти ни данас, не знаш да поштујеш оне, који су те подигли на ноге.

...

Тврђава се не осваја, ако је нико не брани. Она се преузима – у њу се улази, лако.

...

Ко се није снашао ту где је одрастао, тешко ће се снаћи тамо где је отишао.

...

Многи који напусте место где су одрасли, баш ту желе да проведу задње дане живота. Зашто се не вратише, раније?

...

Мајчине сузе више пеку, него своје. Немојте то да пробате. Поштујте, своју мајку.

...

Ко пребројава туђа крвна зрнца другима, своја не даје на бројање. Он мисли да зна, чији је.

...

Што више глумиш онога коме се подсмева-
ваш, све више личиш на њега. Зар то,
желиш?

...

Ко се не угледа на бољега од себе, увек ће да
каска за њим. Можда му је, тако лакше.

...

Стадо које нико не чува, лако се изгуби, и
тамо где има паше.

...

Ко се у себе затвори, нико га не може изве-
сти из самоће. Ни, силом.

...

Некад' си био, јачи од свих. Данас ти се,
исти ругају. Знаш ли, зашто?

...

Маст коју си другима исцедио, сада ти се
ужегла. Зашто си, то радио? Сам себе, и
даље питам.

...

Упорни памте своје неуспехе, као мотиваци-
ју за успехе. Зато су, и успешни.

...

Кад обезвредиш свој живот, ни драгоценос-
ти које си прикупио, нису ти вредне. А
некад си мислио, да знаш шта радиш.

...

У тешком времену се они што вреде, окале
Многи немају, ту прилику. Зато тако тешко,
тешкоће подносе.

...

Не оправдавај себе, за оно што си већ рекао
Ко те је, на то терао?

...

Ако идеш к'о мува без главе, и ти ћеш изгу-
бити главу. Изгубили су је, и паметнији од
мене.

...

Ко своју петљу затеже, други му је не може
раздрешити. И кад би, то хтео.

...

Јаничар је покоран слуга, који се увек мора
доказивати. Ко ме се потомци јаничара, сад
желе доказати.

...

Без трага одлазе они, који за собом ништа не
остављају. Свима се, исто пише.

...

Људи постају бољи, ако из своје муке извуку
поуку. Ти си, остао исти. Сад ми је, све
једно.

...

У залуд се жали за оним, што се пропусти.
То је боље, заборавити. Зар не?

...

Мудри не допуштају себи да буду глупи, јер то нису. А ти си то, себи допустио. Ја, нисам глуп.

...

Спутавана деца, никад' не постану способни појединци. Видиш ли, себе. У праву си.

...

Клицоноша који не зна какву заразу шири, опаснији је за друге. Зато их се треба, бојати.

...

Превелика рана се не да, зацелити лако Није ни настала, тек тако.

...

Кад бих свако могао све, нико никоме не би требао Зато су, потребни пријатељи.

...

Они који живе од данас до сутра, не мисле на прекосутра. Тако су, навикли.

...

Ко није спреман никоме да клечи, он мора да трпи. Њему је, то лакше. Достојанство, нема цену.

...

Ко мора, да живи на опрезу. То не може дуго издржати, без последица. Оне су увек, погубне.

...

Они који преживе тешко време, знају се радовати, времену у коме живе. Зато што знају, за горе.

...

Радост је питомина, која се не да препричати. Она се, осећа.

...

Народ руши власт, кад га она не пита како му је. Ма каква, цена била.

...

Ко је навикао да живи на кредит, увек је у неизвесности коју је прихватио. И то је начин, живота.

...

Ко ишчупа свој корен, нигде га пресадити не може. Требало је да зна, шта ради. Пре тога.

...

За онога ко не поштује задате мере, уводи се принудна мера. Тако мора, са таквима.

...

Оштрије мере се уводе онда, кад' се постојеће не поштују. Знаш ли, ти то? Ја живим, на свој начин.

...

Теби најважније вести, кажеш да стижу из подсвести. Зар их ти, не чујеш? Ја, нисам ти.

...

Ко се оглуши о речи, добро намерних. Његове му се, о главу обију. Кад. Тад.

...

Не копај ров пред својом кућом, да би се одбранио. Остат ћеш, у њему.

...

Речи које надахњују, са страшћу се изговарају. Зато и, одјекују.

...

Никоме не упућуј речи, којих ћеш се сутра стидети. Оне те неће, учинити срећним.

...

Живот је вештина балансирања, између жеља и могућности. Добар баланс, је битан.

...

Они који се боје изненађења, не стижу далеко. Исти нису, ни за ту где су.

...

Онај ко себе усмери ка својој циљу, до њега може и стићи. Само, ако је упоран.

...

Бистри а не школовани, боље расућују од школованих, који нису бистри. На жалост њих нико, не жели чути.

...

Не мери се увек, знање звањем. Звањем се оно може, и обзвредити.

...

Ко своју сујету не обузда на време, она му дође главе у не време. Она му, није пријатељ.

...

Не утркуј се са онима, које не можеш престићи. Иди за њима, пратећи их. Тако ћеш и ти стићи, тамо где си пошао.

...

Између прошлости и садашњости, се извлаче поуке за будућност. То је, мудрост.

...

На сва питања, на која данас немамо одговоре, време ће их донети кад нам буде касно. Нисмо знали бити мудри, на време.

...

Наш ум је само преносиоц наслеђеног, ако му то дозволи разум. Зато требамо, бити разумни.

...

Оно што је одрживо, то и траје док вреди. А све вреди, док се не обезвреди.

...

Све што је било, опет ће бити кад' за то дође време. Треба то, на време препознати.

...

Подсвест је складиште онога, што је већ било. Пазимо, шта јој остављамо.

...

Барјактар је увек, нај поштованији међу једнакима. Зато предводник не може бити, било ко.

...

Тешко онима којима туђин, постави барјактара. Можда га они немају, па мора тако.

...

Ко за туђина одрађује посао који он неће, остаће без среће. И то, брзо.

...

Поданик је читавог' живота, у души паћеник. Он, хоће тако. А нико му, то не брани.

...

Нај дуже се пате они, који су од малена навикли на патњу. Кад другачије, не знају.

...

Уместо што често представљаш друге, што не представиш себе? Какав, јеси! Ја сам глумац.

...

Увек је лакше глумити неког другог. Што не пробаш, представити себе? Ја боље, познајем друге.

...

Не заборави даровати пажњу онима, који су је вредни Ако си и ти вредан, знат ћеш зашто.

...

Нико неће да види, оно што не жели. Ни онда, кад не зна зашто. Сви се, нечег' бојимо.

...

Платно, саткано на лошој основи, се лако поцепа. Зашто онда, ткаш? Немам, бољу основу.

...

Да бих се молитва услишила, мораш је знати изговорити и усмерити. Као, ја! Иначе, не делује.

...

Овде где смо, ништа наше није Све смо добили, на поклон. А ти си, циција. Зашто?

...

Не нуди оно што немаш, да би добио оно што ти треба. Твој судија ти то, заборавити неће.

...

Не жури ако већ мораш, мало и сачекати. Тако ћеш, брже стићи.

...

Свако своје дане троши, онако како уме и може. Зашто их ти, арчиш? Ја нисам, као други.

...

Када те твој морални судија опомиње, размисли шта радиш, да ти не буде касно.

...

Из ината, никоме ништа не чини. Зар треба савест, да те опомиње.

...

И кад' је тешко нађе се решење, ако се не устрашимо. Не страшимо се онога, што желимо. Да бих то, могли имати.

...

Увек боље прође, онај ко је други. Зашто ти хоћеш, да будеш први?

...

Увек се више кају они, који прикупе више иметка. Нису знали да у њему, неће дуго уживати.

...

Ко воли чашицу, тај увек има разлог, зашто је испија. Она му, чини ужитак.

...

Они што купују и оно што им не треба, не знају шта ће са оним, што су мислили да ће им требати. Тако им, и треба.

...

Ко не зна, да зацели своју рану. Увек ће га болети оно, што не може заборавити.

...

Ко из ока ватру сикће на оне, који му нису по вољи. Тај је стварно, у невољи.

...

Ни ватра не може огрејати оне, који су хладни. Тако су, навикли.

...

Ни мудрост не значи много, ако се не искористи кад затреба. Треба, бити спреман.

...

Све што смо година чували, а нисмо стигли да искористимо. Нема вредност, за нас. Нека то, други искористе.

...

Све, што имамо. Лакше је заменити за горе, него искористити. Без умећа, све вреди мање.

...

Они који стварају, у бесаним ноћима. Знају да то морају, па им и није тешко.

...

Не подмећи ногу ономе испред себе, ако га другачије не можеш престићи. То ти није, за понос.

...

Честитај ономе, ко је бољи од тебе. Имаш са ким, да се утркујеш.

...

Нај већа дела, се стварају у самоћи. Зато се нај дуже памте, те сабране емоције.

...

Они који не одржавају, своју машинерију. Она им откаже, кад им затреба. Проверавај њену исправност, што чешће.

...

Муку муче само они, који се ње боје. Често, и не знају зашто.

...

Они, који нису много гласни. Ти су опасни, ако их нагазиш. Води рачуна, шта им замераш.

...

Они који могу и да прећуте онда кад' то треба, увек даље одмакну. Зато што знају, свој циљ.

...

Ко се ноћу не одмори, дању сигурно неће. Дан, није за одмор.

...

Ко се у своју мрежу запетља, нико га други одпетљати не може.

...

Ко мисли да се старост може чекати, са меницом без покрића. Она му неће, удовољити потребе.

...

Умна а не разумна глава, не вреди много. На жалост, све их је више.

...

Ауто није за оне, који много журе. Они ретко кад стигну, не време.

...

Не иде се у посету родбини онда, кад се неко упокоји. Не чекај, и ти то. Родбинске односе треба неговати, добротом.

...

Родбина се лако расипа, кад' свако гледа само свој интерес. Зер не видиш, нашу?

...

Ако си својом вољом остао, без оног што си имао. Зашто си то, стварао? Мислио сам, да сам паметнији.

...

На зајам се не даје, оно што је само твоје. Зајми се оно, без чега можеш.

...

Увек ће те више поштовати онај, коме си знао дати лепу реч, него онај кога си извео на прави пут.

...

Онај кога лако намаме на оно што му треба, веран је поданик и вечити дужник. Видиш ли, мене? Је, немам куд.

...

Онај ко своме продаје своју доброту, не може постати богатији. Тако су многи остали, без нај ближих.

...

Ко се не посвети себи, брзо постане туђи бесплатни слуга. Можда му је, тако лакше?

...

Онај ко не жели, да буде бољи. На то га нико, натерати не може, сем његове воље.

...

У тешком времену опстају духовити, са нај мање ожиљака. Они се шале, и на свој рачун.

...

У тешком времену, прво страдају преплашени. Они немају, ослонац у себи.

...

Више се жали за изгубљеним, него за не искоришћеним Њему се вредност, тек тада са зна.

...

Ко није одговоран, за слободу која му је дата. Остат ће без ње, кад је зло употреби.

...

Слобода се увек, мора освајати – жучно. Њу нико не нуди, на поклон.

...

Ко изучава земаљско без небеског, не досеже далеко. Остаје, у заблуди.

...

Док не завириш у небеско, оно те и не привлачи много. Радозналост је пред услов, интересовања.

...

Ко нема и духовни видик пред собом, он не види велике вредности. Чак ни онда, кад су пред њим.

...

Ко мисли, да њему други треба да служе, нека се упита, зашто? Можда се, и дозове памети.

...

Ко се моли и за своје непријатеље, тај прави бољи свет. Следимо га, и ми!

...

Зло намерни више мисле о туђој доброту, него о своме злу. То је јаче, од њих.

...

Твоје зло, ти нико неће отети. Отима се само оно, што вреди. Зато се оно, добро чува.

...

У човеку се увек, препозна зло. Оно се, јасније види. И онда, када се сакрива.

...

Негуј доброту, да бих те красила. Она те може, и усрећити.

...

Доброта је увек у нама, само је не треба спутавати. Диви, јој се.

...

Светиње само посвећенима, отварају видике. Оне су им, видиковац.

...

У светињама су ближе светима они, који у њима траже спас. Оне, томе и служе.

...

Ко не поштује оно свето у себи, не може бити ни препознат. Ко му таквом, може помоћи?

...

Саосећање за своје ближње, није срамота. Небрига према њима, је греота.

...

Коме време, све брже лети. Нека га не пожурује, да му брзо не промакне.

...

Зашто журиш ка старости, а младост си тек окусио. Мислиш ли, да је тамо боље?

...

Физичка слобода ослобађа умну а умна разумну. Зато нам физичку слободу, и ускраћују.

...

Народ који мисли својом главом, не да туђој да га води. Он зна, шта неће.

...

Не воде се они, који знају куда иду. Воде се не сигурни, куд год хоћеш.

...

Кога породица није васпитала, васпита га улица Зато такви и не маре, за породицом.

...

Коме време зависи, од туђега времена. Он га никад', нема доста. Док не научи оно, што није знао.

...

Ко о себи не мисли док му је време, брзо уђе у невреме. А онда лута, без циља.

...

Ко у својим лажима носи и туђе бреме, не може дуго тако. То, и није лако. На жалост, то се касно схвати.

...

Човека време круни, а он се и не буну кад остари. Он, нема избора.

...

Ко се не оствари у ономе што нај боље уме, тај се у то и не разуме. Исправке, нема.

...

Ко даје оно што му треба, за оно што му и нетреба. Тај неможе, ништа имати. Не цени ни оно, што је стекао.

...

Ко није инспиративан, како да буде креативан. Њега ништа, не вуче напред.

...

Ко није искористио оно, што је имао. Има за чим, да жали. А тако је, хтео.

...

Ако се не довољно мисли, о свим мислима. Оне се могу, изобличити. Посветимо им, пажњу, на време.

...

Онај ко своје знање, не проверава Незна, колико вреди. Можда му је, тако боље.

...

Снага се нај брже губи, ако се у лудо троши. Нај чешће, на глупости.

...

Ако се наука развија због научника, а не због корисника. Кома она, доноси бољитак? Кома њена моћ, користи?

...

Бесмртни су они, којих се радо сетимо, кад' нам затребају. Угледајмо, се на њих.

...

Ко не уважава породично предање, тај не носи наслеђено знање. Куд ће, без њега стићи.

...

Ко о себи нерадо говори, о другима би радо све да зна. То му је, битније.

...

Не затежи већ направљен чвор. Ако га будеш морао разрешити, ко ће ти помоћи.

...

Лоша навика се много лакше прихвати, него се себи ускрати. Код не зрелих, се то дешава често.

...

Они који мисле да све знају, савете туђе и не слушају. Зато се, и саплићу.

...

Они који се више посвећују туђем здрављу, своје запостављају. Свесно! Кад не знају, шта раде.

...

Тешко је бити свој, ако те други држи у шаци. Ти си му, то дозволио.

...

Топле сузе су радоснице, а хладне паћенице. Битно је, којих има колико.

...

Онај ко је побеђивао муку као мали, касније
јој се лакше одупире. Он то, уме.

...

Топле речи, увек муку блаже. Зато и служе!
Само их треба, заслужити.

...

Ко ти прискочи у помоћ онда, кад' ти је по-
ребно Није, било ко То ти је, пријатељ.

...

Човека не челичи, туђа мука. Она му може
бити, поука. Ако је, правилно разуме.

...

Туђој муци се не подсмевај, да те не бих за-
десила. Мука муку, изазива.

...

Ко не устане на време, тај цео дан касни. Ко-
лико год, да је брз. Закаснић ће.

...

Ко се одроди од својих нај ближих, они су
му све чешће терет у мислима. Грех се, не
заборавља.

...

Поводљиви су увек, на страпутици. Они
незнају, шта неће.

...

Ко би да нађе оно што не тражи а да му то буде и од користи, боље да мирује, ту где је. Да не би, постао гори.

...

Врлети нису за оне, који у њима не налазе изазов. Тако је, и у животу.

...

Онај ко зна зашто некога слуша, он је и послушан. Искуство се увек, надограђује.

...

Без добре воље нема, ни добровољаца. Зато то многи, не могу бити.

...

Од моралног суда се, немаш где сакрити. Он је увек, ту.

...

Лакше се борити против другог, него против себе. Њега бих да понизиш, а себе не би.

...

Кад' човек почне да броји дане, они су му све значајнији а краћи. Тако је свима, у позним годинама.

...

Искуство користе они који нешто и знају. Зато, лакше опстају.

...

Онај ко ћути и онда кад' не треба, на њега нико и не рачуна. А и, не дира га нико.

...

Они који се нису опекли, лако своју руку остављају у ватру. И кад, то не треба.

...

Не стиде се, само без стидни. Њима ништа, није свето.

...

Ко мисли да ће се у животу изгубити, то му се нај чешће и деси. Судбина се, изазива.

...

Ко се удаљи од својих укућана, без јасног разлога Има разлог више, за узнемиреност. Није им вратио оно, што је задужио.

...

Бесане ноћи, могу бити од користи. Онима који их искористе, на прави начин.

...

Ко будан чека зору, она му касно свиће. Све што се чека, дуже потраје – одужи се.

...

Лако се прежали оно, до чега ти није много стало. Нај чешће је то, поклон.

...

Чувај оно, без чега не вредиш. Ако знаш, шта је то? Нећеш се, кајати.

...

Ко кукуриче, кад' нетреба. Брзо остане, без гласа Таквога га, само памте.

...

У сваком селу се више прича о нај горима, него о нај бољима. Рађе се прича, о горима од себе. Сигурно, због себе.

...

Кад' коло поведе нај гори, добри не улазе у коло, већ гори од њега.

...

Кад' почнеш да сумњаш у оно, у шта си до јуче веровао. Схватиш, колико си знао. Али, касно.

...

Ко се и пред онога што зна, не снађе. Узалуд му је оно, што мисли да зна. Знање се лако да, проверити.

...

Кога од малена упуте на лош пут, он и даље мисли, да је на добром путу. Тако су му, рекли.

...

Рађањем свако добија, уцртан пут. Питање је само, како ће се снаћи на њему. Неки, и залутају.

...

Кога ни послушни неће да слушају, тај је баш застриано. Нека тражи послушне, који га не познају – добро.

...

Пред крај живота свако себе, стави на тапет. То тако мора – ту нема збора. Зато вреди, одговоран бити.

...

Речима се кују окови, како другима тако и себи. Зато пази, шта причаш.

...

Реку лакше препливају они, који знају и да роне. Они се, знају снаћи.

...

Ко читав живот, дежура. Њему много тога промакне оку, и што види.

...

Онај ко у животу зна, кад' треба застати. Боље прође од онога, што жури. Зато и стиже, тамо где пође.

...

Боље пролазе они, који знају кад треба да заћуте. И ако воле, да причају.

...

Шубара чува и краси главу ономе, ко има у њој нешто. Другима је, само краси.

...

На лошим темељима, ништа не траје тако дуго, као невоља. Темељ се треба, добро у темељити.

...

Ништа ти само од себе неће доћи, сем суђеног' дана, кога чекаш. Вреди се, потрудити.

...

У заблуди се лепо живи, док те не отрезни. Она ти се, по том свети. С правом.

...

Не позван, не иди на славу. То није, прело.

...

Ако се интереси, супротставе. Ту нико неће лако, остварити свој интерес.

...

Од доброг' нико не бежи, ако не мора. Онда кад га не заслужује, њему и не приличи.

...

Ако ти жеља постане и потреба, онда се за њу избори. Да би те, усрећила.

...

Намештеници су увек, туђи плаћеници. Они увек раде, за туђи интерес.

...

Не срљај тамо, где те други води. Гледај, куда идеш.

...

Ко иза себе не оставља, никакву оставштину. Никога, и не задужује.

...

Кад' ти и мало нешто значи, и оно ти зна бити доста. Шта ће ти оно, што ти ништа не значи.

...

Они који знају и више но што треба, некад' је боље да ћуте. Боље ће им, бити, то да сачувају за касније.

...

Паметни заћуте, кад' немају коме рећи, оно што знају. Они не причају, у празно.

...

Онај ко мисли да живи на туђи рачун, тражи онога ко ће га моћи разумети. Нађи и ти некога, као ја.

...

Звер се не дира, док спава. Боље је, заобићи. Зашто би, ризиковао.

...

Ко неук остари, добро се снашао у животу. Нема, за чим да жали.

...

Ко напусти своје да би имао и туђе, може да остане и без свега. Треба знати, кад треба ризиковати.

...

Ко увек брзо мисли, требао би добро да размисли, шта ће рећи. Језик је, као сабља.

...

Ко се осмели, да искорачи онда кад треба, зна шта ради. Зато, и напредује.

...

Ко туђе, присвоји. Нема чему, да се радује. Са туђим се, не може усрећити.

...

Они који брзо говоре, брзо и остану без даха. Речи треба знати изговорити, да би их други разумели.

...

У бистром уму се чувају, бистре мисли. Треба их само искористити, у право време.

...

Започет посао се не оставља, некоме другом. Он не зна, шта си ти хтео.

...

Кад' се у животу, све сабере и одузме. Нико нема ништа, да понесе са собом.

...

За својим животом више жале они, који су више имали а мање знали. Треба знати искористити, то што се има.

...

Никоме не брани оно, што и ти волиш. Ваљда знаш, зашто?

...

Од оног што имаш ништа не вреди, ако то ниси успео искористити. Али, на време.

...

Ретки су они који желе да чују, причу о себи, у коју неће да верују. Они себе, таквог не знају.

...

Они који су криви, увек исправљају криву Дрину. А знају, да то не вреди чинити.

...

Све оне које не држи место, не може нико нигде да задржи. Зашто ти то, покушаваш?

...

Не суздржавај се онда, кад' се требаш показати свима ако имаш, чиме да се дичиш. Небој се, себе.

...

Они који више воле да причају о другима, но о себи. Себе, добро познају па о томе, не причају.

...

Ко не спава мирно, нико га умирит' не може, сем опроста за учињено.

...

Не одговорни се увек бране, од одговорности. Она им је, превелика обавеза. Све дође, на наплату.

...

Увек си, удовољавао другима. Данас теби нема, ко да удовољи. Тако ти, и треба!

...

Не увећавај свој простаклук, да би' био примећен у друштву. Имаш ли чиме, да се поносиш?

...

У тешком времену се, све јасније види у окружењу. Тада су сви, какви заиста јесу.

...

Чувај свој комшилук, и њиме се дичи. Сваком пружи руку, то теби приличи. Без њега је, све теже.

...

Кад' се занемаре они који вреде, са ким млађи сутра, себе да пореде. Ако им је то избор, тешко њима.

...

Ни далеко није предалеко, ако се тамо жели стићи. Циљ је, битан.

...

Небрига за оно што је свето, увек ће те пратити. Ње се нећеш отарасити, док је тебе.

...

Не тргуј са оним, што се вреди радо дати.
Буди и ти, добротвор. Ако, већ можеш.

...

Кога си навикао, да живи на твој рачун. Не-
ћеш лако, одвићи од тога. Не, замерај му.

...

Они којима си обећао, свој иметак. Једва че-
кају, да га се дочепају. Ти им, сметаш.

...

За туђе се отимају они, који се нису усрећи-
ли са својим. Зар ти није доста, то што већ
имаш?

...

Нај брже се пресвлаче, дволични Они су
увек спремни, да се прилагоде.

...

Кад се некеме, ограничи кретање. Он се не
радо, сусреће са собом. Мислио је да је
бољи, но што јесте.

...

Онај ко сваку своју причу, претвара у ловач-
ку причу. Нема чиме бољим, себе да пред-
стави.

...

Криволовац улов гледа једним оком, а дру-
гим гледа ко га је видео.

...

Иза тешких врата су увек они, који се држе под контролом, ради других. Ко их је, натерао на то?

...

Не дозива се онај, ко те не жели чути. Ти си, њему мета.

...

Они који слушају, нису увек и послушни. Они су, тако навикли.

...

Теби се данас не радују ни они, којима си се некад' радовао. Изгледа да их ниси, добро познавао.

...

Они који мисле да су нај паметнији, и не знају колико су мали, пред великима. Зато, тако и мисле.

...

Онај ко се да лако разуверити па убедити, увек се ставља у прве борбене редове. Он служи другима, за пример.

...

У сваком сукобу нај више страдају они, који су у првим редовима. За то се такви, и траже.

...

Свако ново време, тражи нове људе. Нису сви, за све.

...

Ко на време није савладао основне лекције,
у животу их скупо плаћа. Свако плаћа, своје
не знаће.

...

У малом' се граду успешни, лако препознају
Први су, на удару, неуспешних.

...

Онај кога на време није имао ко да васпита,
тешко се касније преваспита. И онда када
би, на то пристао.

...

Уз брдо се увек лакше успети, него са њега
сићи, под присилом. Буди спреман, на то.

...

За лошу навику се, увек мора пронаћи добра
одвика. Пре него што те на то, приморају.

...

Не позивај се на своје предке, кад' те нико
не може оправдати. Ниси их, следио.

...

Корен своје лозе се храни, познатим сокови-
ма. Препознајеш, ли их?

...

У тешком времену опстају, само одлучни.
Зато што знају, шта неће.

...

Презаштићени су, касније не заштићени.
Они се нису, изборили за свој опстанак.

...

Ко оставља данас све за сутра, не чека радо
преко сутра. Зна, шта га чека.

...

Ко око себе не почупа коров на време, оста-
ће у њему. Боље му је, тако. Бар да га, не
виде.

...

Ко не уме да разуме, своје не разумно пона-
шање, остаће не разуман. Тако је, навикао.

...

Ко у младости, чека старост. Она ће га сутра,
подсећати на младост. То га неће, усрећити.

...

Бајке прихватају деца, а не зрели људи Зар и
ти, верујеш у бајке?

...

На самрти се изговарају, најскривеније тај-
не. Истина се, не да сакрити.

...

Ко прича оно што и мисли, боље би прошао
да је размислио, шта није за причу.

...

Преки се увек, некоме препрече. Зато их и,
склањају са пута.

...

У цркви не налазе мир они, који не знају ко им га ремети. А не полазе, од себе.

...

Црв раздора је увек у ономе, ко га храни. Још кад бих знао, зашто?

...

Ничему се не чуде они, који у чуда не верују.

...

Узнемирени, не могу ни спавати мирно Знају они добро – зашто.

...

Свака шала измами, по неку истину која се прећуткује. Она никога, не обавезује.

...

Коме туђи успех смета, тешко ће се изборити за свој, ако га туђи не подстакне.

...

Зле мисли се могу отерати, само добрим мислима. Зато их, негуј.

...

Ако наше мисли нама побуђују жеље, онда их и контролишемо. Могу нас одвести, ко зна где.

...

У животу не оплакуј живе, који се не могу снаћи. И такви, су потребни.

...

Коме ни мало, не може да буде доста. Тешко ће опстати, у тешком времену. И са мало се, може преживети.

...

Ко у своју будућност не гледа ведрим очима, и невиди је. Он не зна, где иде.

...

Кога храбре, страшиви. Тешко ли је, њему са њима.

...

Све што гусле опевају, то остаје нараштају
Зато пази, шта чиниш!

...

Са собом се нај теже, излази на крај. Себе, не можеш преварити.

...

Присила зна бити и лековита, само ако је разумна. Она је тада, и оправдана.

...

Лек је увек разблажени отров, у малој дози.
Зато је, и битна доза.

...

Тугу нај брже разгали, боље сутра. Ако га, направимо.

...

Ко се често осврће на оно што је било, остаће тамо и заробљен.

...

Ко се данас не бори за боље сутра. Сутра,
нема шта да чека.

...

Ко се на туђим ловорикама, успење високо.
Ту не остаје, дуго.

...

Ко неће да загризе, мали мамац. Ставе му ве-
ћи, кад је гурман.

...

Мали људи праве лакше, велике подвиге
Они себе, не штеде.

...

Велика дела настају, из великог очаја. Она
су спасење, за очајника.

...

Свако би оно што вреди, на туђи рачун, ако
већ и може. Не пита одмах, колико то кошта.

...

Оном коме поштујеш доброту, поштуј и ма-
не. И то је, он.

...

У мраку је све ближе, но што и јесте. Ако
знаш да нађеш, шта ти треба.

...

Сетимо се брзо и онога што смо заборавили,
кад' нам затреба Али не, увек!

...

Ко ослободи своје мисли стега, оне му доносе дарове. Какве је и заслужио.

...

Свако у својој представи, игра главну улогу. Питање је, како?

...

Они који су се преиграли, више се не играју са истим.

...

Они, који те увуку у блато. Из њега те, не могу извући. То им је, и био циљ.

...

Тешка времена многе инспиришу, да буду бољи. Они други су, какви јесу.

...

Не нуди своје умеће, које ниси потврдио. Заборавио си га, проверити.

...

Нај више имају они, који су мало имали. Они нису остали, где су застали. Дошли су, до циља.

...

Стручни се нај теже изборе, са моћним а нестручним. Они њима сметају, а не могу их заобићи.

...

У туђем новчанику се не чува, уштеђевина.
Ти још то ниси, научио. Сад си се, уверио.

...

Ко остане без својих школских другова, ко
ће га моћи, разумети лако.

...

Само они који те добро намерно критикују.
Могу ти помоћи, да будеш још бољи. А ти
се, на њих љутиш. Зашто?

...

Не омаловажавај данас онога, ко ти је помо-
гао, да будеш ту. Шта би био, да си остао
тамо?

...

Онај коме треба помоћ, добро зна, колико
она значи. Зато је и поштује, када је добије.

...

Онај ко не уме да поједностављено пренесе,
оно што зна. И не зна, много. И ако, има
диплому.

...

Онај ко иза себе не остави пород, дужан је
оставити нешто још веће. То је обавеза,
свакога.

...

У залуд си орао њиву, ако у њу ништа ниси
засејао што вреди. Чему се, надаш.

...

Не прекраја се оно, што је лоше скројено. На то не рачунај, да ће ти користити.

...

Нај боље се да одморити, у кући где си одрастао. Ту су, нај драже успомене.

...

Ко своју лозу не одржава, она му се осуши његовом вољом. Као да је, то хтео.

...

Недаћа опомене, само одговорне. Они други су на њу, навикли.

...

Крај није, на крају пута. Ту је нови почетак, ако си спреман кренути.

...

Човек и не зна колико вреди, све док се са бољим не упореди. Он му је, мера.

...

Оно што човек из себе изњедри, снагом свог' ума, по томе га и памте. Остани и ти, тако упамћен.

...

Они који немају шта да кажу, боље да слушају друге. Нешто ће, научити.

...

Невоља некога сатре, а некога оплемени. Све зависи, од наше воље.

...

Онај ко дан преспава, ноћу се не одмара.
Дању се ствара, за боље сутра.

...

Коме је сваки дан исти, њему је све – све једно.
Али, не дуго.

...

Оснажене особе чува, оснажен' имунитет.
Буди и ти, потпора себи.

...

Ко не уме да удовољи својим потребама, оне
му не дају мира. Од њих, не може побећи.

...

Ко је решио да преспава тешко време, биће
му сутра теже.

...

Тешко ономе, кога други трезни. Видиш, и
сам.

...

Не газдује се у празној кући, коју си пуну
наследио. Ни она, за тебе није.

...

Онај ко поштује, своје место у хијерархији.
Не отима се, за туђе. Што би, то чинио.

...

Образ не чувају само они, који га немају.
Њима он, и није битан.

...

Свака поплава избаци на површину, оно што може. Свашта се ту, може наћи.

...

Они који себи нису створли, док су то могли. Коме требају, кад' су изнемогли?

...

Ко успе да одради све у своје време, биће себи више од користи. Тај мисли, на сутра.

...

Од нејаког се не брани, оштрим речима. Он то, не заслужује.

...

Не тупи речи на онима, који те не разумеју. Какви су – себи су.

...

Неукима, не доказуј своје знање. Њих то не интересује.

...

Свако своју истину, нај теже брани. Лажима се, више верује.

...

Увек боље прођу индиректни, него конкретни, преносиоци истине. Истина није увек, пријатна за чути.

...

Ја не мислим, да се ти лажно представљаш. Ја то, знам.

...

У лажима једни уживају док их причају, а други док их нетремице слушају. Лажи знају, и да опију човека.

...

Истине су мало коме, интересантне за чути. Рађе се слушају, лажне истине. Оне су, интересантније за чути.

...

Ко части, и без разлога. Тај не зна шта ради, док не остане без новца.

...

Нај више се боје они, који су у хроничном страху. Нај чешће, од непознатог.

...

Привилегија је бити свој, док се други двоуме. Тада си ти, неко.

...

И не дужни су дужни онима, којима нешто фали. Зато, даље од њих.

...

Ко не поштује туђу врлину, своју сигурно нема. Не треба му пуно, ни замерити.

...

Ако те нешто узнесе, недај да те то и понесе. Ко зна, где те може однети.

...

Само милостиви знају, колико милост значи човеку. Зато му је, и нуде

...

Оне који виде оно, што други гледају а не-виде, треба, следити. Многи, не виде далеко.

...

Ко схвати да није ту где је због себе, већ због оних око себе. Увек жели, да буде бољи.

...

Царство небеско је, ту пред нама. Треба само имати кључ, и отворити та врата.

...

Ко себи дозволи, да му неко украде снове, не могу му се, ни остварити. Кад је, не опрезан.

...

Ко није спреман, за подвиг. Не може се, ни узнети. А и чиме би, могао.

...

Ко себе не просветли, остаће тамо где је не-када био. Ту му је, и место.

...

Они који се задужују, да би преживели. Не-мају времена, да живе. Кад су, ту где су.

...

Онај ко брине само о себи, зна да остане, не збринут. Сам нико, опстати не може.

...

Очајник сваки дан из навике, себи загорчава живот.

...

Ко лута без циља, нигде не стиже. Кад не зна, где је кренуо.

...

Ко се не узда у себе, за своје потребе, мора тражити помоћ. Само, ако има од кога.

...

Ко се не бори, за свој опстанак, не може му ни други помоћи. И, зашто би?

...

Кад' свесно уђеш у не извесно, тад' треба знати, где можеш стићи. Да се небих изненадио.

...

Ко својом вољом, од некуд' оде. Ту га може, само невоља вратити.

...

Ми смо само карика, за бољи свет. Ако тамо, желимо стићи. Бит ће нам боље.

...

Наше међе су омеђене, наслеђеним знањем, које ми само оплемењујемо. Ако смо, томе вични.

...

Радозналима се видици, лакше отварају.
Они желе, све да виде.

...

Будућност се гради, на извору сећања. Ту су
сва, стремљења.

...

Сазнања стижу само радозналима, који их
траже. Зато им, и значе.

...

Ко не очекује ништа од новог дана, он му
неће ништа ни донети – лепо!

...

Ко се не бори за боље сутра, како да му до-
ђе? Кад више нема, ни маме ни тате.

...

Стечена знања су извор, нових сазнања.
Само, ако се искористе.

...

Геније је онај, ко види и оно што други не
виде. Све и ако, гледају.

...

Упрошћена стварност је, генијалност прика-
за. То је, суштина.

...

И нестварно је стварно, ако се доживи.
Требамо бити, спремни за то.

...

Замагљене истине чувају велике тајне, од не одговорних. Да их, не злоупотребљавају.

...

Ко не жури где је наумио, он ће тамо и стићи. Њега нико, не жури.

...

Радозналост разобличава стварност, кад' јој се посвети пажња. За све треба, имати времена.

...

Ко не схвата суштину, стварност га може збунити. Ако га не отрезни, на време.

...

У немоћи се, и моћни предају. Све има, своје трајање.

...

Не брани се, ако си крив. Истина се, не брани лажима.

...

Лоши постају бољи, кад' то себи признају, својом вољом. Воља је, покретач.

...

Многе угуше, не проливане сузе. Зато их, не треба штедети.

...

Не образованима, образовани послуже док се не образују. Касније им, могу и сметати.

...

Уздише се за оним, што смо имали. Нисмо знали, колико је вредело, док то нисмо изгубили.

...

Ко је пропустио да буде лола, док му је доликовало. Касније му, то ни не приличи.

...

Младост нај више препричавају они, који се ни чим другим не могу поносити. Као да су само тад, били срећни.

...

Они који се не могу снаћи у младости, нека не чекају старост, да бих уживали. За старост се, треба спремити – на време.

...

Ко кући долази у зору, њему је рано свануло. Зато, и касни.

...

Истином се нападају само они, који се ње боје. Оне друге она, не узбуђује.

...

Кога туђа срећа не весели, своју нема са ким' да дели. Ако је, има.

...

Ко навикне да га други тимари, он за себе и немари. Кад има, бесплатног слугу.

...

Не гомилај оно, што ти неће требати. Затрпаћеш оно, што ти треба.

...

Себе на стрампутицу воде они, који не знају где желе стићи. Знаш ли, ти?

...

Човек препозна таленат у себи, кад' га мука примора на то. Зар, мора тако?

...

Градиво које се не обнови, лако се заборави. Зар си то, тек сад схватио.

...

Грех се не заборавља, тек тако. Са њиме се није, носити лако. Боље, да не пробаш.

...

Онима којима је тесно у својој кожи, гледају да се увуку под туђу. Ако им се, то и дозволи.

...

Оно што је данас нестварно, сутра може да буде стварно. Спремамо се, за то.

...

Коме најближи не требају док му иде, нек' их не тражи када му не иде. Чини, да бих ти се чинило.

...

За власт се нај жешће боре они, који су је изгубили. Касно су схватили, где су погрешили.

...

Нај веће лажи кују они, који истину добро знају. А она им, не одговара.

...

Када се бори за опстанак, тада само сложни опстају. Ако мисле, својом главом.

...

Обманама се влада, све док се оне не разобличе. Зашто, ћутимо?

...

Човек је нај креативнији онда, кад' му креативност оспоравају. Тада се, жели доказивати.

...

Идеја у коју снажно не верујеш, је не остварива. Не троши, време на њу.

...

Оно што човек слути, нај чешће и призове. Знамо то ја, по себи.

...

Нико не тражи онога, ко му не треба. Свако гледа, свој интерес.

...

Мисли су, као вино. Оне су од користи, само ако су бистре.

...

Вредност која се изгуби, не може бити оно што је била. То и не очекуј, од ње.

...

Не зло употребљавај туђе поверење, кад' си га добио. Ко ће ти га, сутра дати.

...

Не улази у кућу, у коју ниси добро дошао Ту ти, и није место.

...

Кога су дуго лагали, тај и незна зашто им је, толико веровао. Можда је у то, слепо веровао.

...

Неко вреди онда, кад' се са њим други пореде. Они што не вреде, са другима се не пореде. Они их, куде.

...

На нестабилне се, нико не ослања. Они су нај чешће, нечији плен.

...

И глобална невоља је нечија воља. Не треба је, подценити.

...

Честити се диче својом чашћу, само међу честитима. Они други, то не разумеју.

...

Одговорнима су узор, одговорнији од њих. Не одговорнима, не одговорнији. Свако има, свој аршин – меру.

...

Онај ко би увек да се додворава, мора бити све понизнији. На то је пристао, својом вољом.

...

Добре жеље су и добра брана, лошим мислима. Само ако су, препознатљиве.

...

Брзоплети се касно сете, где су погрешили. Зато их то, и кошта.

...

Оштрим речима се небрани, а и не нападај без обзирне. Њих је боље, заобићи.

...

Многима је туђа мука, лакша за издржати. Она се може, и заборавити.

...

Ко завидном завиди, фали му више него завидном. Као да се, утркују.

...

Не хвали онога, кога ниси наљутио. Откриј му, ћуд. Тада ћеш га, боље упознати.

...

Ко верује у веру, њу и следи. Зна он, зашто.

...

Ко разумне не слуша, међу њима не може ни бити – опстати. Уљеза, нико не жели.

...

Мука отвори очи онима, који је победе. Он-да им је она, и пријатељ.

...

Кога његова радозналост не усрећи, неће је ни неговати. Срећа се, не чека. Пођи јој, у сусрет.

...

Ко захвалан није ономе ко му помаже, сам себи одмаже. Кад незна, шта ради.

...

Не оствариво је оно, у чега не верујеш. У чега ти, верујеш?

...

Не штеди своје емоције онда, кад' оне другоме нешто значе. Даруј их, да би их добио.

...

И лажи које се наметну као истине, могу дуго да трају. Ако се истине, не желе чути.

...

Ко се не жели угледати на боље од себе, нека их не оспорава. Могу му бити, од користи.

...

Ако твој механизам остане, без воље. Прави ти невоље, због твоје воље. Од ње, ми зависимо.

...

Ко нема воље да се брани, и снага га изда. Он зна, зашто.

...

Ко не води рачуна о својим манама, оне га спутавају. Кад га, над јачају.

...

Стадо које остане без хране, не слуша своје чобане. Оно се, само снађе.

...

Докони анализирају, туђе животе. Они су им, битнији. А свој су, закоровили.

...

Туђим манама, нико не завиди, а многи их траже као да ће им, помоћи.

...

Оно што човек код себе не види, другоме се зна ругати. Не зна, да се и себи руга.

...

Здравље више вреднују они, који га наруше. Зашто, тек тада?

...

Док се по сећању пребира тражећи у њему
утеху, нађемо и оно што нисмо желели. И
то је, наше.

...

Само несрећника, теши туђа несрећа. Зар си
и ти, несрећник?

...

Не успешнима су успешни, ноћна мора. А
неће да се на њих, угледају.

...

Ко изговори речи без контроле, оне га могу
скупко коштати. Зар ти, то не знаш?

...

Живот није ринг, да се на туђем поразу,
стекне слава. Ту мораш, надвисити себе.

...

Кога не одбрани његово знање, мора унајми-
ти туђе. Ако га има, чиме платити.

...

Тамо где је човек понико, ту га увек жеља
вуче. Као да је, то било јуче.

...

У туђој се земљи нико не радује, као у својој.
И ако је, омаловажава. Као да му је, она
маћеха.

...

Ко поремети време спавања, тешко заспе и кад' му је време. Лези, на време.

...

Ко у позним годинама, стекне кров над главом, не обрадује му се много. Ко зна чији ће, он бити ускоро.

...

Ко се студени боји, на време се за њу спреми. Он је не чека, не спреман.

...

Тишина која те не узнемирује, је лековита. Треба је, само заслужити.

...

Ко се упути не утабаним путем, мора да зна да он нигде не води. Пре него што залута, то треба да зна.

...

Оно што је теби неопходно, другоме не брани Можда то, и њему треба.

...

Одважни се увек, лако разазнају. Њих, достојанство краси.

...

Одважне би свако, нешто да пита. Њима би сви, да се приближе. Требају им.

...

Нико не напада онога ко му је од користи, све док му он удовољава. Зато пази, са ким се дружиш.

...

Бољитак се не чека, скрштених руку. За њега се треба знати, изборити.

...

Раширених руку те чека само онај, коме много значиш. Кога ти, тако чекаш?

...

Искусни људи не причају о свом искуству, онда кад их нико не пита. Они знају, шта причају.

...

Лажима се не могу спутати они, који знају бранити своју истину. Они се ње, не стиде.

...

Плаховита река, не смирује човека. Уз њу се, не одмара.

...

Цвеће без мириса је, као јело без укуса. Оно, никоме не треба.

...

Не јадикуј за оним, што ниси искористио. То ти и није, значило много.

...

Имунитет се оснажује, у борби за опстанак.
Бориш ли се, и ти?

...

Човек у доколици, може бити нај креативни-
ји. Ако се бави, оним што зна.

...

Ко нема ни у чему разоноду, њега страсти
нигде, не могу померити. Он њих, не осећа.

...

Где нема непосредности, нема ни склада. Он
се ту неће, ни дочекати.

...

Култура која пре више валоризује сада-
шњост, нема ослонац у прошлости. То онда,
и није култура.

...

У конформизму се, многи изгубе. Кад у ње-
му, не уживају. Не ужива се у ономе, што се
не осећа.

...

Креативни људи, се не стварају. Они се, та-
кви рађају. Касније се, усавршавају.

...

Ми се прилагођавамо само ономе, што нам
треба. Још кад би знала, зашто!

...

Лични интерес се лакше остварује него колективни. Без колективног, ни лични не значи много.

...

Кључ Божанског надахнућа је, у снажној вери, која је у нама. Требамо је само оснажити.

...

Потомци који не користе наслеђено искуство својих предака, морају то исто, поново да уче. Зато их, толико и кошта.

...

Онај ко се сакрива иза оних што вреде, никад' им неће бити близу. И ако је, уз њих.

...

Коме видик допире, и даље него што види, може га одвести у непознато. Он се те радозналости, не боји.

...

Свако за собом, оставља траг. А добар траг, паметни следе.

...

Мудри следе, трагове паметних. Зато, и јесу мудри.

...

Немаштина се не да разумети, док те не задеси. Она се, не препричава.

...

Они који своје знање, не знају да искористе.
Друге, због тога криве.

...

Ко себи дозволи, да се изопачи. Ни сам себи,
ништа не значи.

...

Уметност која ти не узбурка осећаје, и не
вреди много. Ма, чија била.

...

Уметност се не тумачи, већ осећа или не. У
њу се, не убеђује нико.

...

Вредност уметничког дела, нај боље вредну-
ју они, који нису уметници. Они више
осећају, него што виде.

...

Тајна уметности је у не дореченом, а нагла-
шеном Зар то, није то?

...

Ко прихвати оно што му се наметне, на то се
мора навикнути. Кад је на то пристао.

...

Не покорни се не могу покорити укором, већ
затвором. Да су могли, неби то били.

...

Ако си своју емпатију замрзнуо у себи, за-
што ти је потребна туђа.

...

Ко не мисли ни на оне, који на њега мисле. Нека им се не обраћа, кад' му буду потребни. Ако, образа има.

...

Ко не поштује морална начела, нек' моралном судији, правда своја дела. Па нека чује, шта ће му он рећи.

...

Ко на време не навикне да о ближњима брине. Они му и не значе много, док не омоћа тек тада схвати, где је грешио.

...

Милостиња се од увек, дели немоћнима. Зашто је, и ти чекаш? Кад си је ти, некеме дао.

...

Не јури, да стигнеш част. Она бежи, од тебе таквог'. Не припада она, било коме.

...

Не тражи, признање. Докажи се оним, чиме се поносиш. Ако си, неко.

...

Не ласкај ласкавцу, и ако му то годи. Сутра ћеш му, бити крив.

...

Ко другима ласка, не цени много оне који му ласкају. Он зна, шта ради.

...

Да није несреће, не би препознали срећу.
Она зато, и постоји.

...

Без добре намере, доброта се не може подарити. Ко је може, препознати.

...

И кад' мислиш, да си сигуран у себе, можеш сам себе изненадити собом. Нисмо ми увек оно, што мислимо да смо.

...

Сналажљиви, лако обману лаковерне, и кад им нуде лажну наду. Они знају, шта продају.

...

Не оправдавај своје не сналажење околностима, већ им доскочи. Ако си, способан.

...

У миру се сила не доказује снагом, већ умећем. Рат је, одавно завршен.

...

Време прегази оне, који у њему не знају шта траже. Таквих, увек има.

...

Себи се своје грешке, не могу оправдати. За њих сви имамо, оправдање.

...

Против себе се побуне они, који о себи на време нису водили рачуна. Касно су се сетили.

...

Не буди инкубатор, туђих идеја. Где су, твоје.

...

Нај бољима међу нама славу признамо онда, када нас они напусте. Зар су нам раније, сметали.

...

Прави мајстор се игра, радећи у својој струци Зато, и јесте прави.

...

Све што је вредно, покушава се копирати То, свима треба.

...

Они који остану дужни себи, то не могу ничим надоместити. Тај се дуг не враћа, већ се, плаћа.

...

Ко светиње не поштује, без благослова остаје. Тако му, и треба.

...

Људи постану нељуди, кад' изгубе достојанство. Зато, што су то хтели.

...

Милосрђе дарују, само добро намерни. Они на томе, нису шкрти.

...

Ко се данас не жртвује, за боље сутра, како да му дође.

...

Ко туђу кућу кући, своју не може скућити. Зар ти, то не знаш?

...

Ко није себи веран, коме може бити?

...

Ко није опрезан док је моћан, може за час бити немоћан. Не искуство, се плаћа.

...

Кад' мислиш да ти се чини, оно што ти се само причини. Потражи, савет, на време.

...

Ко нема слуха, за најближе око себе. Остаће брзо, без вере у себе. Ко ће га други, оснажити.

...

Ко у свом времену не остави ништа, за оне иза себе. Неће ни бити упамћен, по оставштини.

...

Ко неће, да се прилагоди већини. Мора се знати, бранити од ње, својом мудрошћу. Ако жели, да опстане.

...

Лакше се бранити од отвореног, него скривеног' непријатеља. Скривени је, увек уз нас.

...

Напетост у човеку је први сигнал, нереди у њему. Њега не можемо, заобићи. Суочимо се, са њим.

...

Они који навикну, да живе сами са собом. Имају прилику, да себе ближе упознају. Такве, какви јесу. Изненађења су, могућа.

...

Оне које нико не хвали, хвале они сами. Оним, што није за хвалу. Они се, и тиме поносе.

...

Све док човек не спутава своју машту, она га може одвести тамо, где је наумио. То је, његов избор.

...

Оно што ти није намењено, томе се не свесно и одупиреш. Треба, послушкивати себе.

...

Своје нагоне треба ослушкивати и одгонетати, да би нам били од користи. То, треба и знати.

...

Наше жеље усмерују, и носе нашу машту. Касније видимо, где. Зато их контролишимо, на време.

...

Свом младалачком не искуству, се касније смејемо. Добро је, што данас нисмо такви.

...

Што су ближњи једни другима све, даљи, огорчење је веће. А нико се не осећа крив, због тога.

...

Ако одговорна већина, треба да страда због не одговорне мањине. То је, њена срамота.

...

Ко се бори за људске почести, оне га знају заобићи Кад не знају, ко је он.

...

Сурова истина се, не прихвата баш лако, све док се пориче. Њој се треба, погледати у очи.

...

Без драгих успомена се, много брже стари. Ко ти је крив, ако их немаш?

...

Они који мање знају, лакше наклоност дају онима, што вреде. Они су им, узор.

...

Они који брже одрасту, и не знају колико су пропустили. Све док им то, не зафали. То се, не враћа.

...

Не занемаруј, лоше мисли. Оне су ти, лоши водичи. Уочи то, на време.

...

Ко не замишља будућу стварност, неће је ни дочекати такву. Доћи ће оно, чега се бојиш.

...

Звук који те надахњује, је лековит. Увери се, и ти у то. Ако га, чујеш.

...

Музика је као, испричана прича. Неко је разуме, а неко не. Не треба никоме, замерити. Не волимо, сви исто.

...

Свако научно сазнање разумних се може зло употребити, ако се занемари здрав разум. Без њега смо, у ризику.

...

Онај ко увек жели да личи, на некога другог'. Како, да буде свој?

...

Не жели оно што себи не може да објасниш, зашто ти треба. Сви имамо доста тога, што нам не треба.

...

Ако се некоме живот не мења, он му не доноси задовољство.

...

Дете без родитељске љубави, је осуђено на смрт пре времена Кома, оно треба?

...

Топле речи знају бити, нај укуснија храна кад дођу, у право време. Оне томе, и служе.

...

Ко не осећа снагу речи, он их не зна правилно користити. А у њима је, надахнуће.

...

Ко је научио, да обуздава своје страсти. Зна колико га оне, могу коштати. Зато је, и опрезан.

...

Ко ради само оно што мора, можда мисли да је робијаш на слободи. Тако, изгледа.

...

Потруди се да не мораш правдати себе, за своје понашање. Буди и ти, одговоран.

...

И онога кога мислиш да знаш, упознаћеш боље, кад га наљутиш. Пробај, па се у то увери.

...

Ко се није навикао радовати, не може никога обрадовати. Навике су стечене, нашом вољом.

...

Они који Бога моле да избегну смрт, молили би га сутра да им је врати. Није све, како нам се чини.

...

Ко не жели да чује онога, ко не мисли као он, проћи ће као онај кога није хтео чути.

...

Ко не живи са смислом, тај и нема животни циљ. Њему је све – све једно.

...

Они који никоме не желе да верују, неће ни својим очима – по некад. Нај чешће ни не знају зашто.

...

Сви смо ми у суштини ништа, ако за собом не оставимо нешто. Што је, само наше.

...

Ко своје тајне, тако брижно крије, у судњем тренутку, он их сам открије. И то, нехотице.

...

Песници певају о осећајима, који се прикривају. Многи у њима, траже себе. Зато их, и слушају.

...

Не треба се бојати уважених ауторитета, већ у њиховом друштву држати до себе. Ако си и ти, ауторитет.

...

Поезија је начин приказивања, прикривеног'. Она само, наговештава.

...

Песник је самотњак, који се са сличнима разуме и без речи. Њему су речи, струне.

...

Песник прича, и кад' ћути. Само га треба, таквог разумети. Он не тражи, сажаљење.

...

О песницима често испредају приче они, који их не разумеју. Не треба им, замерати. Не краси, свакога сета.

...

Песници се радо друже са онима, који их знају слушати, док певају Они, једни другима требају.

...

Песници певају о својим осећајима, које кроз песму други препознају. Песма томе и служи.

...

Кад песник пева своју песму, она га и узнесе.
Зато ју је, и изњедрио.

...

Песник не пева о оном што гледа, већ о
оном' што осећа док гледа.

...

Добар песник не жели да личи ни на кога. Он
жели себе да представи, на свој начин.

...

Они који се пореде са другима, не могу бити
бољи од њих. Зато је битно бити, свој
представник.

...

Ко не уме да расуђује, тај не мисли својом
главом. Он користи туђу, па како му буде.

...

Онај ко пева песму коју осећа, нема себи
равног' док пева. Таквима је песма,
надахнуће.

...

Не очекуј топле речи од оних, који их нема-
ју. Дај им на знање, да их ти имаш. Подари,
им их.

...

Све што човек сазна, а нема коме да пренесе,
заборавиће се. Зато паметни записују, оно
што знају.

...

Обично кад' заборавимо оно што смо знали, схватимо колико нам то фали. Кад нам то, затреба.

...

Све то смо добили на коришћење, није наше. Наши су само ужитци у ономе, што смо добили. Будимо захвални, на томе.

...

Кад' умом овлада сета, ми смо јој покорни. Само, док траје.

...

Ко рађе служи туђем, него свом' господару, тај је туђи. Сигурно зна, зашто.

...

И не обично постаје обично, када се на њега навикнемо. Зар, не видиш? Ко би то раније, могао да поверује.

...

Не прилика ти увек пружа прилику, да се покажеш на делу. Ако, имаш чиме?

...

Ко има времена да ужива у ономе што је створио, није се у залуд трудио. На жалост, има их све мање.

...

За животом мање жале они, који су се више давали. Они знају шта су оставили, иза себе.

...

Ко дарује, тај се и радује Даруј, и ти!

...

Онај ко не зна себи да угоди, зна другоме да науди Не знајући, зашто. Али, то чини.

...

Лицемер оспоравањем туђе врлине, правдајући своје мане другима. Он за њих зна, али их не призна.

...

Достојанствени, не ликују својим достојанством. Они га, чувају за себе.

...

Они који се јачима не противе, знају им се до дворити. Зато што им, они требају.

...

И нај силнијима, сила дође главе онда, када је не знају разумно користити. А похлепа их, узме под своје.

...

Не одлучни се, не опорављају лако. Они не знају шта су хтели, а увек жале за оним што су пропустили.

...

Луталица је увек на месту, које одабере. Брани га, као своју територију.

...

Лажну слику о себи приказују, само не доказани – на делу Они би да буду, и оно што нису.

...

Не разумни се ружним речима боре, против разумних. Зато и нису, разумни.

...

И разумни постану не разумни, кад' убеђују не разумне. А знају, какви су.

...

Не оспоравај успех свог' пријатеља, који је бољи од тебе. Он ти је, вођа пута. Кога ћеш, следити.

...

Не скривај од себе, своје мане. Оне су само твоје, и ничије више.

...

Они који се нису, доказали у струци. Оспоравају оне друге, које не могу стићи. И они би, да буду битни.

...

Самотњак себе увек нешто пита, а не добија одговоре. Као да, не познаје себе.

...

Ко не слуша себе, тај о себи и не мисли много. Њему су други, извор сазнања. Зато им је, послушник.

...

Одговорни морају бити строги, и према себи. Да би, остали такви.

...

Не покорни се не преваспитавају милом, већ силом. Само онда, када то треба.

...

Ко туђу не прилику, види као своју прилику, неће се њоме усрећити. Неће бити ни први, ни последњи.

...

Они који живе сами, имају за себе више времена, него други. Само што га увек, не користе.

...

Ко се не може у садашњем времену снаћи, радо се враћа у прошло време не знајући, шта ће тамо.

...

Ко се не оствари у послу, који нај боље зна, тај и не зна много. Дела нај боље, говоре о нама.

...

Знање које не знаш употребити, је без корисно. Њега се многи стиде, а на дипломи им неки завиде. Зато што је, и они немају.

...

Без вере, у то што желиш. То ти је, недоступно. Вера је, покретач свега.

...

Велика дела се славе, кад' великани оду на починак. Тек тада се, они славни прославе.

...

Истина се оспорава онима, који је пре рано обелодане не разумнима. Лаж би лако, прихватили.

...

Ко свој живот, оплемени добротом. Она ће га, узвисити.

...

Они који храну гутају без жвакања, и не осећају њен укус. Зато их она, не може задовољити.

...

Ко не послушкује своја чула, она му и не користе много. А без њих је, у ризику.

...

Онај ко није спреман, да се жртвује за најближе, они му и не значе много, док су живи. Оставштине се, не одриче.

...

И неправда, може бити правда, ако се зло употреби. И то је, могуће.

...

Кад' другом' чиниш невољу, а да и не знаш зашто. Немаш се коме, правдати. Крив си!

...

Они који хоће да говоре, и ако немају шта да кажу. Критикују, друге. Често, и без повода.

...

Сујетни, због своје гордости, не уважавају боље од себе. Они су им трн у оку, а не труде се да их стигну.

...

Смрти се не боје они, који су се остварили. Они имају, чиме да се поносе. Нису ту били, у залуд.

...

Самољубље човека тера на грех, а грех је лични не успех, због онога што се не зна.

...

Човека добра дела, узвисују. Она се памте, док има следбеника. А све је, пролазно.

...

Ко уложи свој напор у боље сутра, има се чему надати. Не живи се, само данас.

...

На моралном суду, нико не оспорава пресуду. Знао је шта ради, а није се обзирао.

...

Доживљене патње могу бити и лековите, ако нас отрезне на време. Али не, често.

...

Спасавају се само они, који могу да трпе оно, што други не могу. Али, не увек.

...

Воља је потреба која нас води тамо, где желимо. Она је увек, пресудна.

...

У свакој људској недаћи, буде и нешто корисно. И ако се, то не види одма'.

...

Вредан народ се не боји глади, која многима прети. Он је, и на њу спреман.

...

Ко се на време не отараси оних, који га увек хвале. Постат ће им, слуга. Задужили, су га.

...

Народ нај више оговара оне, са којима се не може поредити. А неће, да им се придружи.

...

Лењивце, нико не тера да раде још више. Терају се, вредни. Они хоће, да раде.

...

Онај ко вага, сваку реч. Опекао се, добро. Не треба му, замерати.

...

Ако нико није, оно што мисли да јесте. Ко смо, ми? Ко, то зна?

...

Они који свој мир, ратом морају да бране. Увек су на мети, користољубаца. Кад никоме своје, не желе да дају.

...

Кога прилика, доведе у не прилику. Сам је крив. Нису све прилике, корисне.

...

Они који не поштују заједнички интерес, због туђег интереса увек гледају, лични интерес.

...

Обично се прећуткује оно, што сви знају. То је скупа истина, која није за свакога.

...

Многи, и не признају своје мане, док им оне, не засметају. Онда незнају, како да их оправдају.

...

Они који се ничега не боје, не разликују се много од оних, који се превише боје. И једнима и другима, треба помоћ.

...

Они који не уважавају ауторитете, то не могу бити. Њима не достаје, достојанство.

...

Зашто си лако порекао, оно што си не давно рекао? Зар си, то заборавио? Предомислио сам се.

...

Ником' у друштву не причај оно, што он не би да чује. Доста ти је, непријатеља.

...

Не предвидиви су они, који се ничега не сти-де Зато су, такви.

...

У недостатку оправданих аргумената, користе се претње, у само одбрани. Само, код неуких.

...

Нико не прети ономе, кога се боји, зна он зашто.

...

Послушни, који не схвате суштину одмах. Увек су, нечије оружје.

...

Одговорни се не прихватају посла, који не знају да раде. Зато, и јесу такви.

...

Они који ти, не признају врлину. Нађу, ти ману Њу, сви имамо.

...

Обавеза која се лако прихвати, лако се и заборава
Ако нас, то не кошта.

...

Не успешни увек критикују друге, да би' правдали себе.
Ко жели бити, нај гори.

...

Они који живе на кредит, увек су у туђим рукама
Кад су им се, дали.

...

Ко се другом улагује, увек нешто очекује
И ако то од њега, нико не тражи.

...

Ко није задовољан својим статусом, никад' не криви себе
Њему су увек, други криви.

...

И не подобни, знају бити од користи. Једино у првим редовима,
на фронту. Мудрима!

...

Не успешни презиру оне, које не могу стићи, и ако без њих не могу.

...

Не тражи, длаку у јајету. Може ти она, са главе пасти.
Кога ћеш онда, да кривиш.

...

Они који немају тема за разговор, немају о чему разговарати.
Као, ти и ја.

...

Интуицију не подцењуј ни онда, када је тешко разумљива. Она те може, сачувати.

...

Оне које не разумеш, не подцењуј. Можеш се лако, преварити.

...

Руке које не знају дати, не знају ни миловати. Са осећајем, топлине.

...

Ко не брине, за своје нај ближе. Чему се нада, од својих кад му затребају.

...

Кад' не узвраћаш, на не примерене увреде. Оне те могу одбранити, ако их дочекаш, са смешком на лицу.

...

Не заинтересовани за себе, касно се заинтересују. Кад им се тешко, може помоћи.

...

Ко се пре касно сети, пропуштене прилике. Има за чим, да жали.

...

Упорни не штеде труд, за оно што су наумили. Они знају, шта хоће.

...

Оно што се оставља за сутра, не буде ни пре-
косутра. Буди, одговоран.

...

Онај ко певајући плаче, зна себи да угоди
онда, када му то треба. Он себе зна да
разгали, оним што му годи.

...

Онај ко је остарио тугујући, за оним што је
пропустио. Није ни знао, шта је имао.

...

Ко се свог, порекла стиди. Туђим се поноси,
док себи пркоси.

...

Сити постају не засити онда, кад су им очи
гладне. Њима, нема лека.

...

Сиромашни своју глад задовоље лакше, него
они други. Њима су, апетити мањи.

...

Кад емпатију, над јача апатија, нико нема
разлога, за радост. Сви су, губитници.

...

Просечни су увек задовољни, оним што су
стекли. Њима више, ни не треба.

...

Стварање новог' живота без довољно животне енергије, доноси невољу новом животу. Зар то, ниси знао?

...

Невољно, створено потомство. Никоме, не доноси радост. Зар и то, није грех?

...

Уз без вољну особу се брзо, изгуби воља. Колика, год била.

...

Природа увек сурово одговара, кад' је угрожена. Ко нам је, крив? Кад смо, не одговорни.

...

Оно што организам не препознаје, то и не користи. Користи, само што му је потребно.

...

Поремећаји у организму се јављају, кад му се наруши склад. Нашом вољом, ми себи тако наудимо.

...

Ако ништа, није случајно. Нечијом смо вољом, и ми овде Поштујмо, то.

...

Ко није кадар угодити себи, како ће другоме? И онда, када је вољан угодити.

...

Не расипај емоције, на оне који их не осећају. Зашто ти такви, требају?

...

Не достојни, никоме не могу бити, достојни узор. Док су, такви.

...

Човек временом постаје оно, што је снажно желео. Свесно, или не свесно. То је, јаче од њега.

...

Духовна ведрина зрачи, а она ведрином ведрину привлачи.

...

Ми смо у свима, који су нас знали и знају Онакви, какви смо упамћени Зато се, не представљај лажно.

...

Вођен својим духом, човек мења љуштуру, да би се преселио у другу. Нема краја.

...

Ако је у нашој подсвести, ризница свих сазнања. Да ли душа, њом управља. Кад је, толика тајна.

...

Ако душа, мења физичко тело. Зашто се, за телом жали? Кад је он опет ту.

...

Ко даље, оде у прошлост. Боље ће, схватити садашњост, коју не разуме. Ако се тамо, не изгуби.

...

Ум допире тамо, где га усмеримо. Питање је само, шта од њега тражимо.

...

Да бих ти се, пробудила машта. Мораш бити, радознао. Заголицај је.

...

Радозналост која се не да контролисати, може те завести похлепом. Не буди јој, робијаш.

...

Ко себе увек пореди са горима, бољи су му не достигну.

...

Превелика заљубљеност у себе, тера друге од тебе. И други су, битни.

...

Они који су спремни да се жртвују за оно што им треба, знају зашто се труде.

...

Онај ко не излази из своје виле, зна да је само ту неко. Зато му је ту, нај боље.

...

И они који нису за поштовати, морају се уважавати И такви, требају.

...

Ко се уплете у своју мрежу, лажи. Ко му је, за то крив? Ту, нека и остане.

...

Ко се не одупре, претераној похлепи. Она га узме, под своје окриље. Њој је, такав потребан.

...

Уметник, који у без смислу тражи смисао. Тешко је разумљив, али је користан.

...

Одговорни не крећу на пут, који води у непознато. Они чекају, да се неко њиме врати.

...

Лажови се увек служе, полу истинама. Оне су, пријемчивије.

...

Не уверљиве су истине, у које нас убеђују да им верујемо. Удица се забаци, па ће неко да је загризе.

...

Нај уверљивије се представљају они, који отворено причају, оно што добро знају. И ако их многи, не слушају.

...

Не остварени се, тешко мире са собом. Они то себи, не могу да опросте.

...

Не замерај ономе ко те не уважава, због своје инфериорности Не, требаш му.

...

Оне речи, које у бесу изговоримо. У нама остају, док нам их други не опросте.

...

Речи, које не контролисано изговоримо, дуго нас опомињу. Касније схватимо, зашто.

...

Вештина се увек, приказује са лакоћом. Зато је, многима мамац.

...

Све што се са лакоћом преставља, баш и није лако, како се чини. Зато се ту многи, и саплићу.

...

Ми смо увек тамо, где нас мисли однесу. Битно је, да се знамо вратити.

...

Ко не слуша свог вођу пута, најчешће залута. Сам је, крив.

...

Не чини оно што се не прашта, ако мислиш и на сутра. Грех, не застарева.

...

Они који нису дарежљиви, радо примају дарове. Не питајући се, зашто су их добили.

...

Суштина се да лако разумети, кад' се размагли стварност. Онда се, све види.

...

Способни појединци замагљују стварност, да их не би оспоравали. Они су, на задатку.

...

Суштина је лако схватљива, онима који мисле својом главом. На жалост, таквих је све мање.

...

Оно што површно знамо, то нас може лако збунити. Знање доноси – даје сигурност.

...

Суштина нашег постојања је у једноставности, коју треба разумети. Да се не би, саплитали у животу.

...

Оно што нисмо у стању, себи да поједноставимо. Ми, не разумемо. Не уплићемо се, у то.

...

Оно што није општи интерес, није ни твој. Зато се тим' оснажи, и докажи.

...

Јавно мњење увек размишља онако, како му се представља стварност. Шта ако је, она лажна?

...

Ако је сва материја од које смо саткани, прожета сазнањима из прошлости. Ко смо, онда ми?!

...

Креативност је увек подстакнута, лепотом или невољом. Зато је, Божији дар.

...

У благостању нема много, инспиративне креативности. Ту се она, не подстиче.

...

Нај снажније – продорније су речи, које носе јаке емоције. Какве год, оне биле.

...

Творац дела, није онај ко га пише, већ онај ко му диктира. Битни су, и један и други.

...

Ко у миру нема мира, где ће га наћи, ако не у себи.

...

Уметник не измишља, већ преноси оно, што му се да на увид. Он се по томе, разликује од других.

...

Ко не пише о ономе што осећа, не може читаоцу пренети, своју енергију. То се, не да сакрити.

...

Уметност која не остане упамћена, није ни била вредна памћења. Само вредности, трају.

...

Божији дар се не препознаје, у спутаној особи. Она га, и не може препознати.

...

Интелектуалац без ауторитета, то и не може бити. Зато се неки, лажно представљају.

...

Мислећи људи, своје знање темеље, на провереним вредностима. Исти их могу, и злоупотребити.

...

Онај ко не прихвата, оправдан критичан став о свом знању. Не верује много у оно, што мисли да зна.

...

Оно што се не да образложити, и нема неку вредност. Зато то, и није од користи.

...

Не користи прејакe речи, да би њима уверио некога, у снагу своје моћи. Упрости их. Да бих те, боље разумели.

...

Немоћ моћних користе они, који би да буду,
где су сада они. Зато их се они, чувају.

...

Ко себе не види где жели бити, неће ни сти-
ћи тамо. Сигурно!

...

Не живи живот свога оца, јер ти ниси он.
Буди, и ти неко.

...

Садашњост је увек, рефлексија прошлости.
Зато, ништа није случајно.

...

Мане су као и врлине, у нама. Питање је са-
мо, чега има више.

...

Значајни ствараоци, имају и значајне недо-
статке. Зато су постали, тако значајни.

...

Себе тешко прихватају они, који не желе да
буду, оно што јесу Сигурно, знају зашто?

...

Ко не довољно мисли, на оне које користи. То
га може, скупо коштати Може остати, без
њих.

...

Они који никад нису живели, како су хтели.
Нису ни могли, бити своји.

...

За ментални баланс су увек потребне, позитивне здраве емоције. Без њих га, нема.

...

Они који се лако, препуштају другима. Нису, своји на своме. Зато им је лакше, да буду туђи.

...

Ко се не усред среди на оно што му се говори, он и не региструје то што чује. И ако има, добар слух.

...

Много је лакше доказати се у (новој среди-ни) новом окружењу, него у свом? Тамо те, не познају, добро.

...

Себи друштво бирају они, који знају да уживају уз такве, какви им требају.

...

Друштво, које има своје хероје. Зна, ко су им узори. Какви год, они били.

...

Онима који ништа не прослављају, не треба нико. Њима је све – све једно.

...

Нико не чува, туђе ко своје. Али га, и не враћа.

...

Онај кога опевају, није било ко. Он је, био неко.

...

Ружни снови се, не заборављају лако. Они ни дошли нису, тек тако.

...

Оног кога на магарче, тако му и треба. Сам је то, дозволио.

...

Тешко оном, кога зора не буди. Он је, и не чека радо.

...

Они који негују, старе успомене. Живе у прошлости, кад немају садашњост.

...

Временом, све више личимо на оне чији смо. То се, не да сакрити.

...

Лакше се навикне на неред, него на ред. Он, не тражи труда.

...

Нај теже је разуверити себе, кад се ради о себи. Своје мане, се не виде.

...

Лакше се разуме туђа невоља, него своја. Туђе, се не плашиш.

...

Не разумне, неко мора да уразуми. Шта ако, постану већина?

...

Оне које је тешко наљутити, не треба тестирати. Они су, не предвидиви.

...

Они који се руководе, туђом вољом. Своју, и немају.

...

Нај теже је исправити, своју грешку. Зато је многи, оправдавају.

...

Ко увек иде за другим, тај не зна свој пут – или га се боји.

...

Они који залутају, по дану. Не знају, куд' су кренули.

...

Они који живе за боље сутра, то и дочекају. Без, изненађења.

...

Нај теже се мења нарав, код неуквих. Они рађе раде, против себе.

...

Особе које немају своје мишљење, немају ни своје ја. Тако брже напредују, у политици.

...

Ко и у патњи, нађе неки смисао. Може себе спасити, од без смисла.

...

Само зреле особе расуђују, својом главом.
Зато су корисније, оне друге. Мешетарима!

...

Кад' лаж, надвлада истину. Онда и она, по-
стане истина. Али, не траје дуго.

...

Ако природну лепоту, наружиш вештачком.
Онда си опседнут, лажном лепотом. Зар ти
твоја, не одговара?

...

Коме је успех, важнији од смисла. Тај живи
у вртлогу, без смисла. Док се, не отрезни.

...

Они што мало знају, све уопштавају. Не би,
да погреше.

...

Ако су наша сазнања ограничена, зашто их
не удружимо? Чег се, бојимо?

...

Кад' нам се нешто брани, из ината баш то
хоћемо. Иако, не знамо зашто.

...

Коцкар се коцка, све док не изгуби поверење
у себе. Зато му други, узму меру на време.

...

Онај, ко се ни са ким не слаже. Жели да увек,
буде питан Да би био, битан.

...

Моја воденица меље и туђе кукурузе, али за ушур. Тако, ти је то. Потребни смо, једни другима.

...

Свака мука носи, своју поуку. Треба се само, из ње извући.

...

И ако сам имао више прилика, нисам се усуђивао да их искористим. Мислио сам, да нису за мене.

...

Кад хоћеш да певаш, због себе. Не осврћи се на оне, који те не разумеју. Ниси им ти крив, због тога.

...

Ко не чини добра дела, до њега доброта не допире. Он јој је, странац.

...

Човек себе може усрећити, док год је радознао. И док зна, шта неће.

...

Превелика радозналост, често је збуњујућа. Кад не знаш шта тражиш, а нешто ти треба.

...

Најлакше се збуне, застрашени. Њих највише, и злоупотребљавају. Баш зато, што су такви.

...

Ко више гледа за собом, него испред себе.
Тај сигурно не зна, куда иде.

...

Превелике жеље, подржане похлепом. Ме-
њају човека, из корена Кад су јаче, од њега.

...

Ретки се осмеле да буду бољи, но што јесу.
И ако им то, нико не брани.

...

Не иди тамо, где себе не видиш. Не губи време.

...

Кога мука не просветли, неће ни радост.
Треба се, имати чему радовати.

...

Намрштени, ни себи не требају Добро до-
шлицу им' не нуди, да се не бих кајао.

...

Ко стално одгонета друге, са собом не би да
се суочи. Он зна, зашто.

...

Они који другима истински добро чине, од
њих не траже, да им се због тога потчине. То
су, добротвори.

...

У онога у кога имаш, дуго годишње повере-
ње. Дозволи да те, и не намерно слаже. Да
бих га, боље упознао.

...

Ко и даље прича, онима који га не слушају. Себе тако, растерећује. И он бих, нешто да каже.

...

Онај ко држи наочаре окачене себи око врата, а пита се гед су. Био је, некада неко.

...

Ако претерано гојазни, имају успорено функционисање. Зашто од њих очекујемо више, него што могу? Будимо разумни, и према њима.

...

Не задовољство собом је последица, личног немара. Ту нема, одговорних.

...

Не успешнима су увек, трн у оку успешни. Они, једни без других не могу, бити важни.

...

Немој да се инатиш, свом животу. Разуми га, мало боље. Други немаш, на располагању.

...

Једино бескаран – опуштен човек, може да ужива у животу. Видиш ли, мене.

...

Животно искуство се стиче у предвидивим и не предвидивим околностима. Зато и јесте корисно, то окусити.

...

Не остварени се обично кају за оно, што су пропустили. Али, касно.

...

Одлучност, се не стиче временом, она се наслеђује, ако има од кога.

...

Упорни су они који знају, шта се не сме изгубити. Зато, то и бране.

...

Залеђени проблеми, нису разрешени. Кад се одледе, биће већи.

...

Марљиви су увек, и одговорни. Зато многи, на њих рачунају.

...

Не прилагођени, не желе да прихвате новине. Они су трку, истрчали.

...

Они који воле да живе туђе животе, са својим се не поносе. Сваки успех, тражи лични труд.

...

Они који се улагују другима, углавном знају шта и зашто раде. Нису увек, награђени за то.

...

Они који друге криве, за своје неуспехе. Не желе да се са собом, таквим суоче. Можда се, стиде.

...

Не благовремено интересовање, за своје ближње. Ни чим се не оправдава, као ни увреда.

...

Цвеће се не краде, да би' се пресадило Оно код таквих, не успева.

...

Надмене је тешко гледати, и слушати. И онда, када то морамо.

...

Болећиви више пате, због туђе бригае. На своју су, навикли.

...

И ако су туђе бригае лакше, нико своју за туђу, мењао не би. Боји се, да се не превари.

...

Не задовољство рађа бес, а он мржњу која опија. Чиме си ти, не задовољан.

...

Лако се изјалове, пре велике жеље. Кад, не знамо, јесу ли оствариве.

...

Не друштвене особе су увек, закопчане до грла. Њима, нико не треба.

...

Не дужни нај чешће страдају, кад' се нађу на погрешном месту. Које сами, одаберу.

...

Народ се нај лакше отуђује, кад изуби веру.
Зато му је, и бране.

...

Тешкоћа се не превазилазе, кукајући над'
судбином. Узми је, у своје руке.

...

Мислиоци увек промишљају својом главом,
да би напунили туђе, знањем. Кад то исти,
сами не могу.

...

Ко се увек руководи, туђим мишљењем. Нај
чешће буде заведен, не знањем. Кад није
имао, своје мишљење.

...

Не мирне особе, не уживају у свом миру. За-
то им туђи, и смета.

...

Ни пролеће не буди оне, који су још у зим-
ском сну. Док се, добро не одморе.

...

Не довољно обавештени су често, само по-
сматрачи Њима је, лакше тако.

...

Ко себе не поштује док једе, не може ни кад'
би' хтео. Ако, нема меру.

...

Великани се лако уче, и онда кад' ћуте Они говоре, кад их замоле.

...

Учтиви људи никад нису надмени, и ако су важни. То им је, врлина.

...

Да би' те сутра славили, мораш се радо дати без помоћнима. Тако и мали, постану велики.

...

Ко је више, туђи него свој. Сви га, не себично користе. Кад им се даје.

...

Старе вештине, се не заборављају кад се временом, надграђују. Зато, и вреде.

...

Осветољубиви, су већ кажњени због тога. Они не желе да се покају за оно, што из страсти чине. То увек, оправдавају.

...

Крепки људи су се, искалили у младости. Зато данас, лакше носе, терет времена.

...

Ко је навикао да набраја, лошије од себе. Не прихвата поређење, са бољима – успешним од себе. Ко би онда, он био.

...

Ко није мотивисан за рад, он се умори пре но што почне са радом. Њега рад, не оплемењује.

...

Ко не поштује то што има, може лако остати без тога. Сигурно је то, наследио.

...

Ко не процени добро, намере лажног пријатеља. Сутра ће му, бити касно. Зато га је требао, наљутити добро намерно – на време.

...

Ко неправилно разликује, између дозвољеног и не дозвољеног. Он је увек, у дилеми.

...

Ко купује наклоност, све је скупље плаћа. Кад не зна, шта ради.

...

Кад' и не морално, постане прихватљиво. Коло воде, не достојанствени. С правом.

...

Кога песма надахњује, њему не требају стимулације. Она му је, стимуланс за срећу.

...

Ко певајући, прича своју причу. Тај себи има, шта да призна. Он се не стиди, својих осећања.

...

Ко не препознаје, у ни коме другом себе. Не
дружи се, са себи сличнима.

...

Много тога нам је доступно, али ми то не
примећујемо. Зато нам то, и не значи много.

...

Ко у свој живот, не унесе животност. Пати
се читав живот, због ње.

...

Мученик се, муком храни. Тако је, навикао.
Он се и не труди, њој супротставити.

...

Ко никоме, ништа не даје радо. Никад' неће
имати, оно што му треба. Тога ће, остати
жељан.

...

Кога од малена, не упуте у живот. Касније се
он, не да упутити лако.

...

Љубазни се хране, љубазношћу. Научи не-
што од њих. Видет ћеш, да вредиш.

...

Лоши глумци не знају ући, под туђу кожу.
Они се ни у својој, не сналазе добро.

...

Не чека се скрштених руку оно што ти треба.
Нема више оних, који су те навикли на то.

...

Ко своје искуство, продаје не искусним. Са њима се, не сме шалити. Могу га зло употребити.

...

Ко не влада са собом. Други га морају, упућивати у то. Скупа је, то школа.

...

Кога сахране, пре смрти. Боље да није живео, кад је живот промашио.

...

Ко нема да исприча, своју причу. Туђу пре-причава, на свој начин. Као да је, његова.

...

Уцењивачи, увек траже похлепне Они су им, нај сигурнији.

...

За ништа се не добија нешто, и ако се тражи. Све се плаћа, мање или више.

...

Полу упућени и без тражења, деле савете паметнима. И они би, да буду паметни.

...

Превелика сазнања, обезвоље човека Зато не ваља, пре више знати.

...

Неуморни се, често преиграју, кад не одмарају. Није задовољство, само у раду.

...

Кад добро намерни, на време упозоравају,
не одговорне. Они им се, инате. А да, и не
зна зашто.

...

Ко тихо збори, има шта и да. каже Само, ако
има коме.

...

Не упућени се, не упућују силом. Њима
треба, лепа реч.

...

Ко добро и брзо не разабера, има за чиме и
да жали. Кад све, прође.

...

Прича се народу оно, што он неможе лако
разумети. Зар зато, школа служи?

...

Не изазивајмо, природу. Она нам је све, нај-
лепше дала. Може нам све то, и узети.

...

Ко не иде у корак, са временом. Време га,
прегази. Као да га, и није било.

...

Природа је, нечије ремек дело. Зато је, треба
чувати. Без ње уређене, ми не можемо
опстати.

...

Ко у своје песме, уноси емоције. Оне га, и
надахњују. Зато о њима, и пише.

...

Кад' не реално, постане реално. Људски ра-
зум, то мора прихватити. Од тога се, не може
побећи.

...

Велике људе краси, једноставност изражава-
ња, у питомини. Потруди се, и ти.

...

Ко око себе сабира оне, којима може и хоће
помоћи. Он ради, данас за сутра.

...

Ко не прави разлику, између дозвољеног и
не дозвољеног понашања. Он је увек, у не-
ком сукобу.

...

Ко купује туђу наклоност, временом ће је
све скупље плаћати.

...

Кад и не морално, постане прихватљиво. Ко-
ло воде, не достојанствени. И још се тиме,
поносе.

...

Ко у свој живот, не унесе животност. Мучи
се, читав живот без ње, а незна зашто.

...

Мученик се туђом муком храни, све док га она не сахрани. Као да ми није била, довољна његова.

...

Кога од малена, не упуте на прави пут. Он га наћи неће.

...

Љубазни се хране, љубазношћу Они знају, шта неће, себи да допусте. Због себе.

...

Ко се одупире, изазовима. Остат ће неук, зато што је тако хтео.

...

Не чека се скрштених руку, оно што ти треба. Томе се, пође у сусрет.

...

Ко своје искуство, продаје не искуснима. Он се само тако, може снаћи. Не искуство, кошта.

...

Ко не влада са собом. Други га, морају упућивати, тако како знају. Тешко ли је, њему.

...

Ко нема да исприча своју причу, он прича туђу. На свој, начин.

...

Уцењивачима увек требају похлепни, да би то и били. Док је једних, бит ће и других.

...

Полу упућени деле савете, другима радо, а не и себи. Њима они, не требају.

...

Превелика сазнања, могу обезвољити човека. Зато је боље, мање знати.

...

Чари које те надахњују, су Божији дарови. За то их поштуј, још више. Више ће их, и бити.

...

Не узноси се превише оним, што ти је подарено. То ти се може, и ускратити.

...

Не дружи се са особама, које те замарају, и док ћуте. И ако, не знаш зашто. Нећеш, погрешити.

...

Тек кад' схватиш, да ти ниси било ко. Починеш уживати у даровима, које добијају само одабрани.

...

Ако проведеш добар део живота, са неким ко те не разуме. Потрошио си га у лудо. Нико ти није крив, за то.

...

Не троши време на оне, којима не треба нико. Што би им, требао ти?

...

Не хвали се са оним, што си постигао у животу. То нико не осећа, као ти. Битно је, да си себи угоднио.

...

Додворавање, није привилегија. То је, твоја немоћ. Зато си увек туђи, а не свој слуга.

...

Не замерај онима, који те не желе разумети. Ако ти, њих разумеш. Има, и таквих.

...

Велики људи, то не постају преко ноћи. То је њихов уложен труд, уз Божији дар.

...

Фамилијарне везе се одржавају, све док нам је до њих стало. Зар смо, толико себични.

...

Ко своје знање темељи, само на ономе што је научио из прочитаних књига. Недостаје му, провера истог у пракси. Не заноси се, не применљивим знањем.

...

Теорија не потврђена у пракси, је не применљива. Ње се држе, само теоретичари.

...

Немој да те приморавају, да будеш бољи но што јеси. Нека, и они буду, а да те не користе таквога.

...

Није толико битно, шта си радио у животу. Битно је, зашто! А да се ниси, осрамотио.

...

Ко тражи и оно, што му не припада. Остат ће не засит, кад су му очи гладне.

...

Не покретни по желе, протегнути своје ноге у шетњи. Они други се накањују, отићи у шетњу.

...

Не друштвени људи су обично, занесењаци. Они су, сами себи довољни.

...

Ко се препусти времену, време га некуд' однесе. Такви су увек, не задовољни.

...

Људска је потреба, за заједницом. Једино у њој, човек нешто значи, ако се докаже.

...

Ти ниси само оно, што мислиш. Ти си и оно, што чиниш. Зато пази, шта радиш.

...

Ко касно схвати, животну суштину. Тумарао је кроз живот, да би се кајао, за све што је пропустио.

...

Док су те други подупирали, ти си напредовао. Зашто сад и ти, не подупиреш друге? Ти знаш, колико то значи.

...

Човек постаје беспомоћан, кад' остане сам без своје подршке. Није знао да је он себи, нај битнији.

...

Човек сам себе разгаљује, смешком на лицу. Онда, када то и жели. Зато, што хоће!

...

Оно што се не подели са другима, и није неко задовољство. Зато су нам нај ближи, и нај потребнији.

...

Трезан опијеног' не може да разуме, док и њега не опију. Зато се, такви могу да друже.

...

Човеку за успех, треба и нечија потпора. Сам, не може успети. Зато је треба заслужити, раније.

...

Ко не мари за оне, који су га одгоили. То касније себи неће, моћи да опрости. Тад кајање, не вреди.

...

Не дефинисан проблем, се не може почети решавати. За све треба, уложити труд.

...

Живот је као, нерешен ребус. У њему има много, не познатих детаља. Треба само знати, одакле почети.

...

Чињенице су, увек битне. Њима се, треба руководити, ако их се не бојимо.

...

Ко у себи не препозна, Божије дарове. Неможе их, ни користити. А ко може, да га упути?

...

Детаљи су увек, врло – врло битни. У њима, је кључ. Не, занемаруј их.

...

Понизност, нико не поштује. Зато њу други, обилато користе, кад већ то могу.

...

Они који док причају, много трепћу У главном не причају, пуну истину. Можда се ће, и боје.

...

Они који не поштују, цркву и црквиште. Не знају, шта чине себи, док су ту. А желе, да буду верници.

...

Ко научи да слуша, музику коју воли. Она га, и надахњује. Није све, за свакога.

...

Разумни се разумом боре са недаћама, које их задесе. Зато се, могу и спасити од њих.

...

Ко се, надахнуто смеје. Њега је пријатно слушати, и гледати у заносу. Он шири заразу, смехом.

...

Ко не даје, милостињу. Заборавио је на доброту, коју је добијао. Не буди и ти, такав.

...

Чим риба загризе мамац, вади је. Доцније је, касно. Тако је и са осталим, приликама у животу.

...

У туђим очима смо пријемчивији, ако другима ласкамо. Али само, са разлогом. Да не би постали, ласкавци.

...

Ако се поредиш, са лошијим од себе. Ти ниси, далеко од њих. То ти је, мера.

...

У нај раскошнијим становима живе, нај недостојанственији. То и они сазнају, тек кад остану сами.

...

У нај тежим околностима се испољавају, нај скривеније страсти. Онда смо заиста, какви јесмо.

...

Окрутне особе у борби са собом се свете, и недужнима. Зашто си и ти, такав?

...

Сиромаштво се може победити, скромним животом и шалом. Зато се, и ти шали. Схватит ћеш, да је то лек.

...

Кад' не дисциплиновани, постану прихватљиви. Друштво је, у расулу. Тада га такви, и воде.

...

Декаденција се увећава, личном не дисциплином. Немој да се, угледаш на мене.

...

Не васпитане, није имао ко да пре васпита, на време. Зато и јесу, такви.

...

Из доброг наслеђа се, не рађају изроди. Они то касније постану, али својом вољом.

...

Наши предци су у залуд ратовали, кад њихов труд ми не поштујемо. Зар смо толико, застранили.

...

И одговорни су криви, ако се не довољно брину, за оне од којих живе. Добија се, ако се даје.

...

Онај ко брани, свој опстанак. Добро зна, зашто се жртвује. Само се тако, може опстати.

...

Поткупљени су увек, туђи шпијуни. Зато се они, први жртвују.

...

Они који се не одговорно понашају, према свом наслеђу. Нису спремни да за собом оставе, ништа вредно. Они и не знају, чији су потомци.

...

Стерео типични су прихватљиви онима, који су на њима одрастали. А не желе, да се мењају.

...

Руглу се извргавају само они, који нешто значе. Већина се, пита.

...

Они који се пресвлаче по потреби, касније не требају никоме. Кад су, свачији.

...

Ко временом себе не надогради, биће у заостатку од других. Кад је остао исти, као некад.

...

Не противи се онима, који те не воле. Дозволи им да кажу, зашто. Бит ће ти корисно, и то сазнање.

...

Кад нема аргумената, нема ни дијалога. Зато се народ, највише препире. А да, и незна зашто.

...

Ко временом постане, гори но што је био. Добро је глумио, позитивца.

...

И принципијелни се одрекну принципа кад схвате, да се у животу све мења. Зашто неби, и они.

...

Снажнијег од себе можеш победити, ако га удариш у слабину. Али да што пре, побегнеш од њега.

...

Док је у теби, искра поноса. То те у тешком времену може сачувати, од многих потешкоћа. Она те, бодри.

...

Ко лако доноси, пресудне одлуке. Не зна где га оне, могу одвести. Док, не залута.

...

Ко је навикао, да живи сам. Тај се томе, и не противи. Он се ослања, сам на себе.

...

Ко прихвата оно што чује, здраво за готово. Лако пође, за туђим звоном. И ако незна, где ће стићи.

...

Коме је све туђе, вредније но своје. У своме и не ужива, кад је то наследио.

...

У животу се не снађу они, који увек слушају друге. Тако им, и треба.

...

Док се улоге, не замене. Сиромашне је тешко разумети. И ако се, трудимо.

...

Они који се одваже, да остану своји. Многи-ма су мета, за одстрел. Ни онима другима, није лако.

...

Они у чијим очима, има ведрине. Никада, не јадикују. Она их, храбри.

...

Извор проклетства је увек, у личном не задовољству. Оно је у нама, док смо не засити.

...

Док се јасно не дефинише, оно што се жели.
До тога се, не може доћи. Сем нас, нико
други то не зна.

...

Ко себе не сачува, од не ограничене похле-
пе. Она ће га узети, под своје.

...

Ко своје нај веће тајне, однесе са собом. Од-
нео је, и своју муку.

...

Умно ограничени су, свима на терету. Због
тога они, друге криве. Можда, с правом.

...

Успешним коришћењем свога знања, мо-
жеш постати неко, по узору на некога. Сви
преузимамо, нечије знање.

...

Ко никад' не жури, тамо где је кренуо – на-
умио. Увек, на време стиже. Он је и кренуо,
на време.

...

И не видљиви се могу, по делима препозна-
ти. И ако се иза њих, желе сакрити. Знају
они, зашто.

...

Ко се, преда без борбе. Тај нема, шта да бра-
ни. Он је спреман, да буде и улез.

...

Не благо времене досетке не вреде онда, кад им није време. Зато их користе, искусни. Онда, кад затреба.

...

Ко жели, да шацује. Мора имати добро око, и добре мере – аршине. И тада су, могуће грешке.

...

Преваранти увек осете, своју муштерију Зато је лако, и паралишу. Искуство је, увек битно.

...

Не благовремено прилагођавање, води у изолацију, и од ближњих. Зато се требамо, боље познавати.

...

Оно што се прикупља годинама, нико не продаје у без цење. Ако, то не мора. И то се треба разумети. Боље он, него неко други.

...

У кога се туга, лако усели. Из њега не излази лако, док ту има добру негу. За све је потребна, подршка.

...

Ко не препозна, оно што му се спрема. То га лако, изненади. Не искуство има, своју цену.

...

Ко плаче, док пева. Себе растерећује, на нај бољи начин. Зато, то и ради.

...

Ако те други, боље познају, него ти. Живиш, у личној заблуди. Својом вољом.

...

Ко често оправдава, оно што чини. У то му нико, не верује. И он би да буде, од користи.

...

Ко доста времена, потроши на друге. Нема довољно времена, за себе. Кад је рађе, туђи слуга.

...

Људи се не боје, правих људи. Боје се, од не људи. А њих има, свуда око нас.

...

Нико себе не сматра незналицом, док га незналица, не на магарчи. То не жели, себи да призна.

...

Они који су неко време живели, као бубрег у лоју. Касније се не могу прилагодити, без лоја. Све им је, тешко.

...

Оспораване стручне људе, нај боље бране њихова дела Али, касније. Кад оду, на починак.

...

Они који не могу изаћи на крај са собом.
Труде се да постану другачији, па се сами
себи инате. А да и не знају, зашто.

...

Угледне људе таквима чине, њихова дела.
Зато се они, поносе њима.

...

Од вајкада, понос бране они, који до њега
држе. Ту нема, компромиса.

...

Нај брже старе они, који забораве детињ-
ство. Оно је, и касније битно.

...

Кад' се, удруже два лажова. Они и даље ла-
жу, један другога. И то, свесно.

...

По чему некога, упамте у детињству. То му
остаје, док је жив. Неки се, и стиде тога.

...

Ко себе не уме, јасно представити другима.
Ни себе самога, он не разуме. А рад би да га,
други разумеју.

...

Оно што се не одгонетне, на време. Касније,
и није битно. Зато то треба, што пре
заборавити.

...

Ни оно што је некад, било битно Кад' се обезвреди, постаје не битно. Критеријуми, се мењају.

...

Од успомена, се не живи. Живи се са њима ако их има. Овако, или онако.

...

Превише допуштене слободе, угрожавају слободу. Све мора, имати меру.

...

Једино се не оспорава добра воља, ако се искористи.

...

Осакаћени, својом не бригом Касније имају, велику бригу. Кад нису имали, са ким да је поделе.

...

Не жуди се, за оним што имамо, већ за оним што немамо. А и за претходним, смо жудили. Па смо то, изгустирали.

...

Нико не цени много, оно што већ има. Зар се то мора изгубити, да би сазнали, шта смо имали.

...

Нови критеријуми, брзо мењају прихваћена правила Ако нам, нису од користи.

...

Ко себе не представља, у правом светлу. Читав живот, некога глуми. У главном, не успешно.

...

Ретко ко зна, зашто брижно да чува и оно, што не користи. Док за тим, не почне плакати.

...

Особа без смешка на лицу, се не сналази лако. Зато јој је тако, док не сазна, колико осмех вреди.

...

Са собом се нај лакше изборе они, који јасно знају шта неће. Они се, не двоуме.

...

Ни у свом стамбеном простору се не могу одморити они, којима је тесно, и у својој кожи. Ни ту нису, прихваћени.

...

Ни дефинитивна одлука, није увек нај паметнија. Зато се у њу, не треба заклињати.

...

Себе нико не може јасно дефинисати, као што могу други. Зато их, треба чути.

...

Они који заћуте, кад' сви очекују да нешто кажу. Немају петљу, за то. Можда се, некога боје.

...

Разјарени, постану дивљи. Кад' изгубе привилегије, које су им дате. Оне никад, не трају дуго.

...

Сво знање није, само у твојој глави. Ослушни и друге, шта мисле. Уверит ћеш се, брзо.

...

Привилегија је бити привилегован, међу привилегованима. За то се треба, и потрудити.

...

Они који су навикли, да све добију сажвакано. Касније тешко жваћу, не сажвакано.

...

Они који се уздају, у оно што знају. У сваком времену, опстају. Без знања се не можеш, ослонити на себе.

...

Превртљиви ни себи нису од користи, кад не знају оно што треба да знају. Они би рађе, другоме да служе, због себе.

...

Онај ко не поштује оно што има, неће поштовати ни оно што нема. Кад је такав, какав је.

...

Не договара се са онима, који се не држе обећања. Они дају, празна обећања. Некад им је то, од користи.

...

Оно што ниси остварио, док је за то било време. То ти је, касније касно. Не труди се, у залуд.

...

Не озбиљни, се тешко у озбиље. Када то морају, они се потруде.

...

Пре озбиљни шалу не прихватају, али се воле шалити, на туђи рачун. Шта их то, кошта.

...

Тешко се одрећи, од лоших навика. Све док не дођу на наплату, ни незнаш колико коштају.

...

Одговорни своју интиму не дају, на сва звона. Дају је само, хвалисавци.

...

Не уверљиви мисле, да су добро испричали, оно што мисле да знају. Њима се, и не замера.

...

Не дорасли времену, у њему нису задовољни. Не знају, да су ту залутали. Док им то, неко не каже.

...

Сналажљиви се знају снаћи, у сваком времену. Они користе, своје искуство.

...

Ограничени често не виде оно, што сви око њих виде. Узалуд им, наочаре.

...

Ако се са пунолетством, не прихвати и одговорност. Касније ће, много теже. У питању је, зрелост.

...

Ко сеје, у не време. Неће имати шта да жање, кад за то дође време. Време је, увек битно.

...

Привилегије се нај теже одричу они, који је и нису заслужили. Сигурно мисле да о њој, они одлучују.

...

Човек је нај задовољнији, са миром у себи. Само, ако га пронађе.

...

Друге нај чешће окарактеришемо, по манама. И ако се са њима, нико не хвали.

...

Они који се не могу, сами договорити. Други им, то нареде. Е, тада морају.

...

Лакше је усрећити другога, но себе. Њега, боље познајемо.

...

Не тражи у другоме своју срећу, већ му је подари, да бих је добио.

...

Ко се временом, не одрекне изгубљеног'. Боље, пронаћи неће, док жали за њим.

...

Не савесни никад' не воде бригу о себи, већ је пребацују на друге. Као да је, она туђа.

...

Треба знати бити задовољан, са оним што имаш. Док се то, може искористити. Ништа, не траје дуго.

...

Занесењак се, тешко може уразумити. Он живи, у своме свету, све док га реалност не приземљи.

...

Ко другима не да да дођу до речи, и кад' имају шта рећи. Ни сам не зна, колико не зна. Зато је, такав.

...

Ко започне да ради оно, што зна да не може сам завршити. У залуд, троши време на то. Зар то треба, други да му каже.

...

Знати нешто, не значи и умети, то исто применити. На жалост, многи су у заблуди.

...

Ко не верује у оно, што очима види Тај ништа не види, што не жели. Тако је, без брижнији.

...

Ко злоупотреби, оне који му верују. Остат' ће, без пријатеља. И ако зна зашто, он се не узбуђује због тога.

...

Пријатељство, се не чува. Оно се, одржава. Али, обострано.

...

За оно, што заиста и хоћемо. Увек се, нађе времена. То је, наш избор.

...

Ко време арчи, на друге. Не може га за себе, имати довољно, кад су му битнији други.

...

Ко не штеди, док прелива. Тај ни нема, уштеђевине. Можда му она, не треба.

...

Ко стално, нешто одлаже за сутра. Тај себе брзо, затрпа са тим. Зато што нема, данас.

...

Не одговорни често оправдавају, своју не одговорност туђом. Тако, им је лакше.

...

Ко не поштује, старије од себе Како ће, они млађи њега? Нека се не изненади.

...

Невољу нај чешће, сами призовемо. Она дође, када се ње бојимо.

...

Не ремети другима мир, ако свој немаш. Шта би било, да су они као ти?

...

Они који не желе, чути своје мане. Често истичу туђе, због својих.

...

Хитрог човека, ретко ко може лако изненадити. Он је увек, спреман, одговорити на изазов.

...

Ретко ко удара на онога, ко му зна мане. Ако нема, још некога уз себе, он зна да је губитник.

...

Да би мане, изградиле врлине. Морају се разобличити и победити. Оне су, изазов.

...

Ко распусти, своје мисли. Оне му, и не служе. Можда му је лакше, да друге слуша.

...

Ко је себи од користи, може бити и другима. Ако није, завидан.

...

Увек боље прођу они, који се одупиру својој похлепи. Док им за то, није касно.

...

Ко без поговора, слуша свог' моралног господара. Тај, не греши. А, није му лако.

...

Смрт се никоме, не дешава случајно Као ни, рађање. Све је то, нечија воља.

...

Велике људе, увек нешто подупире. Они су по томе и препознати. Сигурно су ту, потпору, и заслужили.

...

Туга, којој се препустиш. Води те, у још веће очајање. Баш због тога, што снаге немаш.

...

Ко је добро научио свој посао, а исто не уме учинити корисним. Остао је, и даље теоретичар.

...

Ко је строг, према себи. Тај себи не дозвољава, не одговорно понашање. Зна он, зашто.

...

Савест се не чува, у празном новчанику. Он јој, даје потпору.

...

Инфериорни не подносе лако оне који се сналазе добро. Зато, то и јесу.

...

Ко се у моћи не обузда, она ће га временом избезумити. Зато ће и остати, без ње.

...

Кад' завладају, не савесни. Њима је то неко омогућио. Да би их такве, могао искористити.

...

Они који без циљно, кроз живот тумарају. Од њега ништа, не очекују. И оне живи, како знају.

...

У, безнађу. Нико не зна где ће стићи, и ако тамо иде.

...

Благо стање не долази ономе, ко га следећи чека. Оно се, гради временом.

...

Савест се нај брже ставља под ноге, у не извесном времену. Зато нам га, и наметну.

...

Да би се из, муке изродила мудрост. Са муком се, мораш изборити. На свој, начин.

...

Не срећник, није препознао прилику, за бољитак. Зато, то и јесте.

...

Врлина се стиче, само уверењем, а оно знањем. И зато је, знање битно.

...

Ово земаљско и не значи много онима, који су загледани, у ван земаљско. Они су овде, на про путовању.

...

Они који не мисле, својом главом. Атакују на оне, који користе своју главу, али не као и они.

...

Можеш постати бољи, ако на себи постављена питања, дајеш јасне одговоре. Не питајући, друге.

...

Међу не успешнима је тешко, постати успешан. Ако их, следиш. Зар не знаш, зашто?

...

Они који хоће да владају, морају поставити правила понашања, за своје аршине. Тако се, успоставља ред.

...

Ко своју креативност, не може остварити у својој средини. Нека је промени, на време.

...

Одговорни су бојажљивији, од лажних оптимиста. И ако су, и једни и други, оптимисти.

...

Молитва је снага воље, усмерена у жељеном смеру, са задатком. Али, јасним!

...

Ко се никоме, не исповеда. Од своје се муке, не може растати. Она се треба рећи, али не било коме.

...

Ко сваку информацију прихвата, здраво за готово. Он не размишља о последицама, одма. Оне дођу, после.

...

Ко тргује, са својим достојанством. Без њега лако и остаје, али за увек.

...

Ко у моћи, преврши меру. Остаје у немоћи, без туђе помоћи. То му је, за наук.

...

Они који су, ближи небесима. Узвишенији су, и даље виде. Зато им, и завиде.

...

Сваки извор надахњује онога, ко се уз њега може окрепити. Својом, вољом.

...

Без вере, оно што чекаш. Неће ти, ни доћи. Када у то, ни сам не верујеш.

...

У не остварене жеље се, и није веровало много. Зато су, остале такве.

...

Онај ко у себи не осећа, Божије присуство. У залуд, је верник.

...

Шанса за бољи живот, је свима дата. Зашто је, многи не користе? Ко то зна.

...

Ако покајање, доноси утеху. Не прави опет, исту грешку, да бих се опет кајао.

...

Кога не васпитавају добро, у детињству. Ко ће га касније не васпитаног, васпитати?

...

Оно што си, својом вољом пропустио. Не тражи, више. То није, за тебе.

...

Не жали за оним, што си изгубио. Теби, то не припада.

...

Они који навикну, на не ред. У њему се сналазе, као они други у реду.

...

Обезглављена особа иде кроз живот, без оријентира. Зато јој треба, вођа пута.

...

Мрзовољнима, ништа није по вољи, када је немају. Тако су, навикли.

...

Они који немају меру, никад' им није доста, чак ни када је преврше.

...

Онима који не могу разумети, своје поступке. Не можеш, ни замерити. Какви су, себи су.

...

Није толико битно, где живиш. Битније је, како живиш. И живети, треба знати.

...

Ретко ко расипа оно, што је сам стекао. То расипају, неки други.

...

Ред се држе они, који су на ред навикли. И у нареду се сналазе, они који су на њега навикли.

...

Они који се, задужују лако. Увек су у туђим рукама, добар плен. Нико их на то, натерао није.

...

Без земљаши, никад' нису на својој земљи.
И ако је раде боље него што су своју радили,
док је нису прокоцкали.

...

Они који су задовољни, са оним што су стекли.
Никоме, не завиде. Немају, ни зашто.

...

Циција тешко дарује, и другима и себи. Њему је кад даје, увек много. Зато је, циција.

...

Ко ни у позним годинама нема, оно што му треба.
Тада му то, и није толико битно. Он се у напред, предао судбини.

...

Трговци не зарађују, на трговцима. Њима требају, праве муштерије.

...

Нико не дочека оно, што није много желео.
Зато су важне, велике, жеље.

...

Увек се пате они, који се погрешно упуте.
Кад нису хтели, да питају упућене, тако им и треба.

...

Не довољно упућени се морају, ослањати на друге.
Ако неће, да остану такви.

...

Да би, брже напредовао. Ради оно, што много њих не зна, радити. Тако се, напредује брже.

...

Одговорни се у гужви, тешко сналазе. Ко им, је крив што не знају бити, мало не одговорни.

...

Они који би' да доминирају, траже оне који им требају Без њих не могу бити, доминантни.

...

Осиромашени ће постати још сиромашнији, ако се не ослањају на оне што знају и имају. Сви смо, једни другима потребни.

...

Лажне вести, увек даље стижу. Њих желе многи да чују, и ако знају да су лажне.

...

Лакше се влада полу истинама, него истином. Истина се, не да прилагодити.

...

Према не предвидивима, треба бити обзрив. То те може сачувати, од истих.

...

Не сналажљивима, сналажљиви нису узори. Они су им, трн у око. Као да су им, баш они криви.

...

У не заситим очима, нема радости. Зато што су такве, увек им је мало.

...

Они, који не верују никоме. Ни сами себи, не верују много. Тако су, навикли.

...

И уредни, постају не уредни, кад' се разочарају. То бар, није тешко.

...

Интелектуалац се не постаје, бубањем туђег' знања. Туђе знање, треба научити користити.

...

Добро намерне, доброта надахњује Зато се они, препознају лако.

...

Уважавај оне који вреде, и онда када ти не требају. Они то, заслужују.

...

Ко се у младости, не упути у живот. Такав ће, остарити. И то, својом вољом.

...

Они који себе не виде, тамо где желе бити. То, и не заслужују. Сигурно!

...

Они који друге, радо анализирају. Себе, не желе. Знају они, зашто.

...

Ко се за боље, не бори. Зна да то, и не заслужује. То њему, није, неопходно.

...

Тешко ли је ономе, ко никоме не треба. Још ако зна, зашто.

...

Шпарацију увек, пронађе трошација. Зато, што без њега не може, опстати.

...

Они који и у тешком времену, лако троше. Сигурно живе, на туђи рачун .

...

Све баш, и није за свакога. То тек касније, сазнамо.

...

Не иди тамо, где ти није место. Тамо те могу, задржати. Шта ћеш онда, са собом.

...

Ко сам себи не уме разлучити, добро од лошег. Не може се лако одлучити, шта неће. Зато се, нај чешће каје.

...

Ко се међу срећнима, не осећа срећним. Тај срећу не препознаје, као потребу. Њему треба, нешто друго.

...

Ко пљује, уз ветар. Биће, запљуван. Па ће му други, бити крив.

...

Ко зна, да нешто не зна. Он се у то, и не уплиће. Ако је, одговоран.

...

Они који се смеју, а имају не симетричан осмех. Лажно, се смеју. То, не могу сакрити.

...

Оне које ухвате, у лажима. Увек нађу изговор, за своју причу. Нико не жели, да буде лажов.

...

Ко се за мало обрадује, као и за много. Тај је, и срећан. То, треба и знати.

...

Ретки су они, који и без свог' интереса помажу. Зато их и зову, добротворима.

...

Онај ко ти у кућу, уноси ведрину. То ти је, божији изасланик. Испоштуј га, као таквог.

...

Криза части и морала, се не оправдава. Она се, скупо наплаћује. Таквима.

...

Одречни су увек, конкретни и јасни. Они се, не двоуме. И ако ризикују, због тога.

...

Они који ти ласкају, знају зашто то раде. Он-
да кад, ти то не знаш.

...

Поткупљиви су нај кориснији онима, којима
остварују интерес, за ситниш који им дају.
Све има, своју цену.

...

Способни се не хвале, са оним што знају. Док
се неуки хвале, са оним што мисле да знају.

...

Ко се дичи са својим предцима, а не следи
их. Боље, да ћути. Он их сигурно, не познаје.

...

Ко себи умисли, да је битнији но што јесте.
Не може усрећити, оним што нема.

...

Не прича се ономе, ко незна да слуша И ако,
добро чује.

...

Ко се одважи, да на себе прихвати обавезу.
Мора, бити доследан. И ако, то није лако.

...

Достојанствени се не друже, са не одговор-
нима. Они се, не разумеју.

...

Од: алкавих, неуких и дебелих особа. Не
очекуј, одговорност. Они су, зато такви.

...

Радост, увек краће траје, од туге. Зато нам је, потребнија.

...

Оштро умни су увек, на опрезу. Зато их он, и чува. За све треба, искуство.

...

Привилегије се дају онима, који се не хвале оним, што знају. Они то, доказују.

...

Свако воли да буде неко, а не било ко. Неки се, у залуд труде.

...

Свако размишља, како зна и уме. Зато, нико-
ме не замерај. Сви смо с разлогом такви,
какви смо.

...

Они, који се не знају, учтиво понашати.
Опонашају оне, друге. Тако им је, лакше.

...

Неки се понашају проблематично, зато што
мисле, да је то прихватљиво. Кад им то, нико
не брани.

...

Ко не зна, шта је доброта. Како да зна шта је
греота. Кад је, без осећајан.

...

Ко се не труди, да стигне на време. Тај је навикао, да касни. Кад му је, то дозвољено.

...

Трапави, нигде не стижу на време. И ако се, труде. Зато им се, и не замера.

...

Ако гојазне особе имају, успорен метаболизам. Таква су им, и запажања.

...

Човек надахнут добрим идејама, може бити успешан, ако су оне применљиве. Идеја има, свакојаких.

...

Верујући су увек подржани, Божијом вољом. Зато у њу, и верују.

...

Они који не верују, ни у оно што очима виде. Не верују ни у оно, што осећају. И ако не знају, зашто. Њих то, и не интересује.

...

Они који искрено верују, у оно што осећају. То им се, и остварује. Водимо рачуна, шта желимо.

...

Сумњичави се, увек двоуме. Они у ништа, истински не верују. Зато су, такви.

...

Особа под пресијом се не може у тренутку сетити, ни онога што зна. Зато се, она и врши.

...

Зло употребљена туђа доброта, је Богу греота. Са њом се нико усрећио није, нити ће.

...

Ко се огреши, о нај ближег свога. Тај нема милости, од Бога. Он је, и не заслужује.

...

Ко ни са ким, ништа не дели. Тај и не зна, да се весели. Кад нема разлога, за то.

...

Ко се радује, туђој срећи. Његова му је, ближа. Треба, и то знати.

...

Шта год, да се чека. Увек, споро стиже. Ал се, дочека.

...

Ништа не помаже, кад' се запомаже у самоћи. Зато нетреба бити, сам – дуго.

...

Оставштина се не продаје, већ наслеђује или даје. Њу нисмо, ни купили.

...

Одговорна особа се не уплиће, у туђи живот. И у свом се тешко, направи ред.

...

Онога, кога, не држи место. Тај нигде, миран није. Он ни незна, куд бих са собом.

...

Безбожник не осећа, Божије присуство у себи. Зато му се и, руга. И ако, незна зашто.

...

Бахати су не заситити, својом бахатошћу. Они не знају, да су њоме кажњени. А никога, не желе чути.

...

Ко се мири, са својим не знањем. Кубури, са знањем. Зато се и не пита, за ништа.

...

Они који често, ремете туђи мир. Свој немају, и када би га хтели. Управо, зато.

...

Ко лако обећава, још лакше изврдава обећано. Зато га зову, врдалама.

...

Ко пре више, очекује. Тешко му је удовољити, оним што му не треба.

...

Нико не завиди, горем од себе. Неки се поносе, што и они нису такви.

...

Нај теже се сачувати, од својих пријатеља, ако нису прави. Правих је, мало.

...

Они који се грохотом смеју, знају да одржавају своје здравље. Угледајмо се, на њих.

...

Разумни држе под контролом своје здравље, све док су такви. Свако треба да брине, о свом разуму, због општог здравља.

...

Човек себе запусти, кад' изгуби вољу, да себи удовољи. Треба знати, себи удовољити.

...

Не обазриви себи допусте, да буду лако преварени Када им меде, они које такве познају. Тако им, и треба.

...

Оне, које прошлост оптерећује. Њоме се, не могу поносити. Знају они, зашто.

...

Они који нису кућевни, тешко се скуће и онда, кад то могу. За све треба, створити навику.

...

Доброта се храни, здравим мислима. А оне, добрим делима. Чинимо их, још више.

...

Онај ко бежи, од своје савести. Она му је увек, за петама. Зато постаје окрутнији, према себи. Када је такав, какав је.

...

Они који не знају, шта је нај битније у животноу. У залуд им је, све остало што знају.

...

Они који опонашају друге, не желе бити своји. Себе, добро познају. Зато, то и раде.

...

Распуштена особа се не држи, моралних норми. Она не гледа, ни лево ни десно. Мисли да може, како хоће.

...

Нај умније особе су, увек у мањини. Шта би било, да су у већини. Где би, били.

...

Ко чека да му други, уреди живот. Тешко њему, кад незна за ред.

...

Што смо старији, карактеру су нам све видљивији. Тад нај боље видимо, на кога личимо. Од тога се, не може побећи.

...

Не препири се, са свађалицом, ако не знаш да се свађаш. Победиће те, сигурно. Она то, нај боље зна.

...

Људи себе временом, све јасније представљају. Желе да их други боље, упознају. Такве, какви јесу.

...

Уштеђевина се не ствара, у невреме. Тада се, троши.

...

Ко себе не оснажи, док је време Касније сигурно, неће.

...

У залуд се бољитку надају они, који га само чекају. Он се, временом гради.

...

Не оспоравај успех оном, ко се за њега изборио. То, нека ти буде узор.

...

Онај ко је навикао, да влада уценама. Завршава као скот, кад' га се народ престане бојати.

...

Паметни, никоме не прете. Они користе своју памет, да би имали оно, што им је потребно.

...

Поражене охрабрују они, којима такви требају Знају они, зашто.

...

Лажно се представљају они, који не могу да буду оно што би желели, а нису. Сви би, да будемо бољи.

...

Себе тешко прихватају они, који би да буду оно што нису. Као да им је због тога, неко други крив.

...

Оне које истина демантује, немају коме да се жале. Ако себе, не промене. Остат ће, такви.

...

Ко се да, лако збунити. Тај се да лако искористити, за ситниш. И такви знају, бити од користи.

...

Они који живе, на туђи рачун. То не вреднују као помоћ, док год то могу. Касније би и оно што није њихово, да присвоје.

...

Вредност је само оно, што те усрећи Ако си то заслужио, то ти и припада.

...

Они који никад, немају свој став. Себе, и не представљају јасно, да би свима били прихватљиви.

...

Многи родитељи не свесно унесрећују своју децу, од раног детињства. Пре великом пажњом, их чине зависним. Да ли ће се снаћи, без њих?

...

Не одговорни, не бирају за вођу, не одговорну особу. Они знају, ко треба да их предводи.

...

Ако се и осети оно, што се наслућује, добро смо слутњом, вођени. Њу углавном, изазовемо. Зато нам је, тако.

...

Ко се на време дозове памети, има времена, да се опамети. Неки, и закасне.

...

На оне који имају, чиме да се бране. Многи дижу глас, у само одбрани. Они добро знају, где су грешили.

...

Увек су брзо заборављени они, који нам не требају много. Битно је, да су нам помогли.

...

Праштај и онима, који знају шта раде. И онда кад' греше. Можда су, опијени радом.

...

Ко жуди, за туђим успехом. Са својим се, усрећио није. Сигурно!

...

Ко се не зна дружити, са ким ће се удружити? Кад' никоме, такав не треба.

...

Ко се не потруди, да разуме своју муку. Не може је, сам ни решити. И ако је сам, направио.

...

Мука се разумом блажи, а страхом раздражи. Не, изазивај је.

...

Бојажљива особа у све сумња, па и у своју вољу. Бојећи се, да не погрешити.

...

Не схваћени су, не прихваћени. Они никоме јасни нису. Као да то, и не желе.

...

Лоша навика се прихвата, када јој морал не пружи отпор. Проблем је, у моралу.

...

Ко себе не прихвати, таквога какав је. Другога, због тога криви. Тако му је, лакше.

...

Оно што се хоће, мора се снажно желети. Само ако то, разум дозвољава.

...

И битно постаје не битно, ако већина то не прихвати. Ма шта, то било.

...

Они који желе, себе да усреће. Требају дати више, но што добијају. Срећа је, у даривању.

...

За животом више жале они, који га нису искористили. Они други се, њиме диче. С правом.

...

Не спокојни себи нису, опростили грехе. Знају, они зашто.

...

Не обуздани се са ни чим, не могу задовољити. Док их не обуздају, они који то морају.

...

Све је лако појаснити, ако се не бојимо истине. Зато је треба чувати, од зло употребе.

...

Не почињи причу, ако већ не знаш шта желиш рећи. Буди и ти, паметан.

...

Ко се не зна, обрадовати. Неће се ни усрећити, са оним што добије. Сигурно је навикао, да се не брине за себе.

...

Не искоришћена прилика се треба, што пре заборавити, да те не би спутавала. Бит ће њи, још.

...

Оно што се свесно прећуткује, не треба касније осуђивати. Имали смо, прилику.

...

Одважни се не хвале, својим поносом. Они се њиме поносе, а други их хвале.

...

Лажно се представљају они, који се немају чиме поносити. Битно је да су схватили, шта су пропустили.

...

Не оправдавај оно, што се не може оправдати. Да би и даље, паметан био.

...

Кад' се нема, са ким' свађати. Свађалица се свађа са собом, због себе.

...

Инфериорни увек омаловажавају, своје конкуренте. Кад не знају оно, што они добро знају. То не желе, да признају.

...

Ко своју интиму прича, и онима које мало познаје. Тај не зна шта прича, а ни коме.

...

Не замерај, добро намернима. Они ти увек, могу помоћи. Само их, замоли за то.

...

Не уверљива критика је одраз, нечије инфериорности. Она се, таквима прашта.

...

Туђе поверење више поштујемо, кад' се о њега огрешимо. То нај боље знају, грешни.

...

Не замерај онима који не знају шта желе. И они би нешто, да имају.

...

Туга је већа, кад' је немамо коме испричати. Зато требамо, чувати пријатеље. Бар да нас саслушају, и утеше.

...

Препричана прича, све мање личи на изворну И ако сви причају, оно што су чули. Желе бити, убедљиви.

...

Лаковерни радо прихватају, лажна обећања. Они то, желе да чују.

...

Сазнања која нас не оплемењују Брзо се забораве. Толико су, и вредна.

...

Мудри људи, не говоре дуго. Они имају шта да кажу, са мало речи.

...

Не јадикуј, за пропуштеним приликама. Не пропуштај их, опет.

...

Они који себе не виде, у будућем времену.
Од њега, и не очекују много .

...

Ко се боји, оног' што жели. То, и не дочека.

...

Ко радећи има времена, да причека бољитак.
Може га, и дочекати.

...

Жеља без јаке воље, не може се остварити.
Тек тако.

...

Ко не осети, животне чари. Тај не зна, шта
му је ускраћено. То му не треба, ни рећи.

...

Без добрих, узора у животу. Не стиже се да-
леко. Нај чешће, се залута.

...

Човеку је доступно све оно, што снажно же-
ли и хоће. Питање је, да ли он то зна.

...

Живот без успомена, не оплемењује човека.
Он нема чиме, да ликује

...

Мудри мудрије следе, зато су и мудри.

...

Кога не упамте, по доброти. Тај никоме, не-
ће бити узор, доброте.

...

Ко не зна да буде, себи од користи. Тога користе, други. Све док, то могу.

...

Човек се више обрадује кад' дарује, него кад' му дарују. Зато што је то, његова воља.

...

Ко се не поноси, својим ближњима. Тај поносан, не зна бити. А ни, нема чиме.

...

Понос се наслеђује, ако се има од кога. То се тешко, да научити.

...

Ко не поштује, своје предке. Тај и није, за поштовање.

...

Родитељи, са којима се деца поносе. Имали су шта, да оставе у наслеђе.

...

Ко себе омрзне, спасења му нема. Он је то и заслужио, кад је такав.

...

У залуд си израстао, кад стасит ниси. Где ти је, понос.

...

Ниси више мало дете, а ниси се научио реду. То ме нико, учио није.

...

Скуп инвентар у кући не нуди, ужитак бо-
равка у њој. Када он није, твојим новцем ку-
пљен. Неда се, ни уживати у њему.

...

Ко није спреман за родитељство, боље му је
да не постане родитељ. Мање ће се, кајати.

...

Они који сваку воду ваде у свој поток, могу
га лако затровати. И то, својом вољом.

...

Не одлучност не одлучне, чини још слаби-
јим. Зато што не знају, шта неће.

...

Бистар ум се надахњује здравим разумом,
све док га има. Зато је то, време надахнућа.

...

Доброг човека, доброта надахњује. Зато је
он, тако радо дарује.

...

Нај теже је нахранити – заситити, гладне
очи. Оне, немају меру.

...

Ако мисли усмеравају жеље, а њима упра-
вља ум. Ето зашто је важан, здрав разум.

...

Кад песник емоцију, претвори у креацију.
Остат' ће, упамћен по њој.

...

Сензибилитет ствара емоције, а оне надахнуће. Зато га, држи будног.

...

Оне који у себи, направе не ред. Други им, помоћи не могу. Кад је то, њихова воља.

...

Инспирација разиграва машту, а она креацију. Треба је, само пронаћи.

...

Ако је добра намера, плод добре воље. Будимо, вољни. Учинимо нешто добро, за себе.

...

Бољи, не могу бити само они, који то не желе. Зашто ти, то не можеш?

...

Не оспоравај онога, кога не разумеш. Зашто ти и он, смета. Ниси ти, за њега одговоран.

...

У песми се сета претвара у молитву, она кад знамо, коме је упућујемо. Зато онда тада, има толику моћ.

...

Боље је бити часно побеђен, него нечасно победити, постиђен.

...

Без доброга искуства, нема јасног усмерења. Зато треба чути, и туђе.

...

Кад препознаш оно, што други гледају а не виде. Ти си за њих, пророк. Само се не смеш, узнети тиме.

...

Не пристojни, себе такве не виде. Они се пореде, са њима равним.

...

Не промишљени се касно сете, где су погрешили. Зато су, ту где јесу. Занемарени.

...

Не успешни и несрећни се не желе дружити, са успешним и срећним. Они себе, не желе да мењају.

...

Емпатија надахњује оне, који је дају радо. Увери се и ти, у то.

...

Некога изненади и оно што је знао, а у то није веровао. Није довољно, само знати.

...

Не дозволи да те спута, туђе не разумевање. Кад већ знаш, ко те не разуме. Не замерај му.

...

Искуства која си заборавио, не могу ти бити од користи. Користи се само оно, што си успео да сачуваш.

...

Док сећања живе, свеже су и поуке које су у њима. Зато их треба, освежити.

...

Све што нас окружује, директно утиче на наше здравље. Чувајмо окружење, ако мислимо о себи.

...

Ми доспемо тамо, где нас наша машта доведе. Али не, случајно!

...

Налогe које дајемо машти, она обрађује и нуди, јасне одговоре. Онакве, какве и заслужујемо. Будимо, одговорни.

...

Здраве мисли, производе духовни мир. А он под контролом држи, све што у нама пулсира. Зато га, чувај мо.

...

Битно је само оно, без чега не можемо Само ако то, не схватимо касно.

...

Наше потребе и нису велике, све док их здрав разум, држи под контролом. Све је добро, док се он пита.

...

Ко не осети, своју менталну снагу Не може ни бити, сигуран у себе. Она је, темељ сигурности.

...

Кад подсвест не збуњује, здрав разум . Она му може бити, од користи. И то, велике.

...

Духовна слобода је у разиграној машти, а машта разиграва подсвест. Тада смо, и видовити.

...

Нај чешће човек уобрази оно, што га у животу чека Али не, случајно.

...

Нечасно чињење, време не брише Оно се преноси, на не дужне. Зато води рачуна, о томе што чиниш.

...

Не убеђуј не разумну особу, да је разумеш. Да јој желиш помоћи, неће ти веровати. Сигурно!

...

Оно што ниси остварио, док ти је за то било време. Боље, заборави. Мање ћеш се, кајати.

...

И не прилика нам увек даје – нуди прилику, да будемо мудрији. Ако смо, мудри?

...

Добро си научио, оно што си учио. Кад ниси научио, како да и ти постанеш добар човек. Ни то ти, не вреди много.

...

Ласкањем се не подкупљују, достојанствене особе. Тако се, губе.

...

Прљав веш се, не износи из куће. Ту га, и опери. Зар се тако, желиш представити другима.

...

Деци која се у детињству нису припитомила, родитељи касније не могу помоћи. Њих се, требају чувати.

...

Ако начином живота, формирамо судбину. Морамо је такву, и прихватити. Она је, наша.

...

Ко промени веру, за рад лажних обећања. Тај не зна, шта га чека. А на то је, пристао.

...

Ко се задовољи, својим скромним успехом. Нема право да негира успех, не скромних. Домети су нам, различити.

...

Лажна уверења су ти увек непријатне чињенице, које се морају прихватити. Сам си их, створио.

...

Док са задовољством плаћамо, оно што нам треба. Ми смо задовољни и срећни, што то можемо себи приуштити. Зато смо се, и жртвовали.

...

Ако човек разуме оно са чим' се суочи. Он на то, има и одговор.

...

Благостање долази, тек када те мука оснажи. А њу си, победио вољом.

...

Мука човеку не дозвољава мир, све док јој се он вољно не одупире. Онда је и победити може.

...

Не злоупотребљавај туђу доброту, да те не би пратило проклетство. Не изазивај, судбину.

...

Не омаловажавај честитог човека, да те твоје речи не постиде.

...

Ако смо већ изложени бројним искушењима, будимо разумни у расуђивању. Не дозволимо похлепи, да нам разум помути.

...

Похвале које добијаш добро извагај, да ти не би дале лажну наду. Оне се не дају, тек тако.

...

Паметни слушају бистре, да би били мудри. Кога си ти, слушао.

...

Да бих се овладао неком људском заједницом, прво се обезвреде све њене вредности. По том се лако, поставе нове.

...

Ако смо ми у основи саткани, од гена наших предака. Корисно је сетити се оних, чији смо потомци.

...

Свакога од нас усмеравају наше, или нечије мисли. Али не случајно, ни било где. Зато смо ту, где су нас мисли довеле.

...

Не узимај правду, у своје руке. Ниси ти – судија. Ни себи, ако си паметан.

...

Оно што себи, не умеш појаснити. То сигурно, не разумеш. Не прави се паметан, да не би, испао глуп.

...

Ако себе, преценимо. Бит ћемо уцењени, као сви халапљиви. Чувајмо се, тога.

...

Не рачунај на оне који те хвале, и када те не разумеју. Они знају, зашто то раде.

...

Не потискуј оне емоције, које те надахњују
Оне ти, доносе радост.

...

Не пожели другоме невољу, ни онда кад је он теби жели. Шта имаш, од тога?

...

Онај ко је навикао, да га други кроз живот води. Такав, и остари. Навика се, тешко мења.

...

Духовна снага је, потпора физичкој. Само је треба, знати искористити.

...

Ако ниси користио, оно што си поседовао. То ти и није било, намењено. Не жали, за тим.

...

Не воли се особа, која се јавно оговара. Само ако ти није, одбила прошњу.

...

Ко пред собом, нема јасан циљ. Где, може стићи? Сем, у маглу.

...

Нај даље стижу они који се усмере ка оном, што их највише интересује. Усмерење је, битно.

...

Не замерај, лаковернима. Они нај чешће, немају свој став. Тако су, навикли.

...

Здрав разум оснажују, разумне жеље. Само ако си га сачувао, од похлепе.

...

Начин одрастања је битнији, од услова у којима се одраста. Зато су битне, добре навике.

...

Оставштина се дарује, а заоставштина се наслеђује. Ако се, заслужи.

...

Кад' се не поштује, оно што вреди. Лако се прихвата, оно што не вреди. Тада је за кајање, касно.

...

Ко своје време улудо потроши, удовољавајући себи. Бар зна зашто, је лудовао.

...

Не прилика ти увек даје прилику, да се покажеш колико вредиш. Она је увек, изазов.

...

Ако никад' ниси био неко, коме су се неки дивили. Ко си, ти? Ја сам, глумац.

...

Наслеђена доброта је питомија, од научене. Она се, не глуми.

...

Ти неправи од себе кловна, да бих се некоме додворио. Заборавиће те, брзо. Зар ти је то, циљ.

...

Лажне вести се брже преносе, међу не задовољнима. Они вапе, за њима.

...

Не успешнима је увек крив, неко други. Ко жели признати кривицу, тек тако?

...

Ко не прихвати себе, а не жели се мењати Са собом ће све теже, излазити на крај.

...

Шалјивџија, озбиљнима не замера. И онда, кад њему завиде, он их разуме.

...

Ко не уме, да себе ослушкује. Са собом се, и свађа. Због, непослушности.

...

Ко себе, не разуме. Остариће не разуман, према себи. И то је, нечија казна.

...

Ако је терапија истином, благотворна. Прихватимо је, без поговора. Ма колико, болна била.

...

Боље да ти завиде, него да те интересно величају. Чувај, свој интерес.

...

Не достојанствени се увек, представљају лажно, и онима који их добро знају. Није им ни замерити, кад знамо какви су.

...

Кад' битни, постану не битни. Спремни су, и себи да суде. Они то, не желе да буду.

...

Боље је себи бити, покорни слуга. Него другоме, зао господар.

...

Не теши изгредника, да га не би охрабрио. Можда ћеш му и ти, бити на мети.

...

Кад' би' се људи борили једни за друге, а не једни против других. Свима би нам, било боље. Ко нам то, спречава.

...

Нај искуснији су, и нај опрезнији. То се, и види. Они се, не хвале тиме.

...

Кад самохвалци себи подигну перје, други их могу лакше упознати. Зато их, и без разлога хвале.

...

Ко себи дозволи да се огреши, о ближњег свога. Читав ће живот, жалити због тога. Кад није знао, што му је то требало.

...

Време који ниси посветио, својим ближњима. Себи нећеш, моћи опростити. То ће ти увек, не достајати.

...

Живот на земљи, наших прадедова. Нас обавезује, сећањем на њих. Преносимо то сазнање, даље.

...

Ко је пристао и навикао, да свој живот посвети некоме. Тај не живи, свој живот. Већ његов. Можда му је, тако лакше.

...

Безвољнима је тешко, и себи да удовоље Зато им, не удовољавај. Када су, такви.

...

Чувај се од оних, који те хвале са презиром Они су увек, уз тебе. Али, због себе.

...

Без поговорни послушници су увек, спремни да служе Тако су, навикли.

...

За сваку друштвену промену је неопходна, и већина недовољно упућених. Њих је, најлакше организовати.

...

Без личног' достојанства, нико се усрећио није. Зашто би, баш ти. Ја нисам, било ко.

...

Наш живот је онакав, каквога га вољно, или невољно прихватамо. И то је, нечији избор.

...

У муци и изобиљу, сви јасно представљамо и врлине и мане. Онда смо такви, какви смо.

...

Истине, које нас узнемирују. Ми пожелимо некоме рећи, кад немамо куд, побећи од њих. А зашто, бежимо?

...

Ко се не избори, са својим манама Мора им се, покорити. Оне су, његов избор.

...

Они који се поносе, својим манама. За врлине, и не знају. Тако су, васпитани.

...

Ко себи на време, не посвети пажњу. Остат ће неук, док је њега. И то је, његов избор.

...

Сиромаштво духа човеку, нарушава имунитет. А он, интегритет. Зашто смо, пристали на то?

...

Лоше мисли, брзо створе непријатне емоције, које разјарују човека. Од куд оне, у нама?

...

Геније зна да искористи, своје емотивне нагоне, да би очувао генијалност. Емоције, не треба занемаривати.

...

Говор без емоције, није убедљив. То је увек, празна прича.

...

Ко не успе, победити своје мане. Оне ће га ставити, под контролу. Кад он, њих није.

...

Не хвали се својим врлинама, већ се поноси са њима. Ако су ти врлине, за понос.

...

Не жали за приликама, које си пропустио. Не величај их данас, када их онда ниси препознао.

...

Од свега што нисмо искористили у животу, треба се растати лако. Било, и прошло.

...

Они који се свему противе, а не образложе зашто. Само доктори, могу разјаснити.

...

Онај ко није сигуран – јасан, шта хоће. Себи не зна угодити, ни са оним што може.

...

Они који не желе преиспитати своја уверења, упорно их бране. Сигурно, знају зашто.

...

Не брани туђа уверења, као своја. Можда су и они у заблуди, као што си ти.

...

Не користи туђу наклоност, да бих је већ сутра обезвредио. Шта ћеш прекосутра, користити.

...

Грех се, нај теже заборавља онда, када се свесно учини. Треба водити рачуна, о себи.

...

Без смешка на лицу, брже се стари. Ту чињеницу, не занемари. Може ти бити, од користи.

...

Ко се жртвује за оно, што му оплемењује живот. Тај то и поштује, јер зна колико то вреди.

...

Не криви особу, са којом се не слажеш по уверењу. Уверења, нема ко да провери.

...

Ако се разумни не разумеју, они се уважавају. Зато су, и разумни.

...

Не замерај пријатељу на искрености. По томе га требаш, још више вредновати.

...

Кад способни неуке, доведу на власт. Они владају, без одговорности.

...

Неки значајни људи престају то да буду, кад' им упознамо мане.

...

Нај утицајнији су они, који на власт поставе своје, гласно говорнике. Они никоме, не одговарају.

...

Већина никада не хвали, отмену мањину. Она јој, завиди.

...

И племенита замисао се може лако злоупотребити, туђом вољом. Ако је она, угрожава.

...

Они који успешне омаловажавају, не дозвољавају другима да њих оспоравају Ко би онда, они били.

...

Самоувереност, човеку даје моћ, да оствари замишљено. Много, лакше, но што би. У њој је, снага.

...

Инфериорни су нај боље слуге, кад им се да, и мало моћи. Али, не за дуго.

...

Ко бежи из реалног, у виртуелни свет. Тај не прихвата стварност, у којој се не сналази. Тешко њему.

...

Нај кориснији су добро уцењени, стручни људи Који немају где, побећи.

...

Прећуткиване истине су, све теже прихватљиве Онима, који су на њима, стасавали.

...

Кад не будемо могли дефинисати здрав разум. Он нам, и неће бити потребан Добит ћемо, имплант разума.

...

Друштво које исмева разумне појединце, постаје не разумно. Већина се, пита.

...

Докони увек анализирају друге, правдајући себе. Морају, нешто радити.

...

Не противи се власти, са превише страсти. Само тихо, ради за себе. Тако се може опстати, ако си вичан.

...

Не говори превише, да би' те боље разумели, они који могу.

...

Ко нема времена, за своје ближње. Остат ће без њих, брзо. Ту, исправке нема.

...

Ко заради оно, што није хтео. Требао је раније знати, шта је радио.

...

Кад превара некоме, постане потреба. Један професионални преварант, је више. Свако бира, свој пут.

...

Они који се не стиде, својих лоших дела. Спремни су и за злодела. Ако се на време, не укроте.

...

Лажни сјај, никада не даје одсјај. Он се, не може сакрити, и ако га нема.

...

Не ругај се туђим манама, кад већ имаш своје. Зар ти то, није доста.

...

Ко не уме да искористи наслеђена искуства, не стиже далеко. А ни времена, нема.

...

Мудрост је, избрушено искуство. Добро, плаћено. Зато се, и чува.

...

Молитва је мисаоно усмерена енергија, ка ономе у коме видимо спас. Зато је и, делотворна.

...

Клетва је изговорена злоба, која се не да сакрити. Она из очију, сикће.

...

Људи, без смисла. Лако прихвате безсмислену идеју Она им, је ближа.

...

Лаковерни су увек од користи, слатко речивима. Зато што их они, ништа не коштају, дарујући им, слатке речи, они се држе уз њих.

...

Танка је међа, између доброте и злобе. Питање је! Шта нас, надахњује.

...

Не замерај своје старом пријатељу, када ти говори истину у лице. И ако је болна, она је твоја.

...

Када ти истина, постане не прихватљива. Суочи се, са њом. Мање ће те, болети.

...

Ако свако зашто, има своје зато Не бежимо, од тог' сазнања. Оно, је ту.

...

Контаминацијом морала, и достојанство се губи. Мислимо, на време о њему.

...

Ко се својом вољом, изопачи. Спаса му нема. Ни ту се од себе, сакрити не може.

...

Они који би да другима суде, не желе и себи. Знају, шта их чека.

...

Ако је наш живот, већ изрежирана представа. Морамо је, добро проучити. И ништа, не пропустити у њој.

...

Кад' моћни, помисле да су свемоћни. Баш тад' се саплету, у похлепи. Кад се од ње, нису знали сачувати. Тако им, и треба.

...

Избрушена мисао је, непобитна чињеница.
Зато чињенице, ретко ко жели чути.

...

Свој не морал, не оправдавај туђим. Ако се
ниси, угледао на њега.

...

Онај, ко никоме не треба. Шта може да ми-
сли, о себи? Ко му је, крив?

...

Без поноса, нема ни достојанства. Зато га,
треба чувати. Ко си, без њега?

...

Онај ко верује више, туђем разуму. Није
свој, на своме. Кад му је лакше да буде туђи,
представник.

...

Не призивај невољу, која ти није на видику.
Дође она сама, тамо где треба.

...

Ко није вољан да помогне своме, неће ни
другоме. На такве, нико не рачуна.

...

Поводљиви су увек, не предвидиви. Са њи-
ма се тешко, излази на крај. Кад нису, своји.

...

Од свога не дела, немаш куд' побећи. То је,
део тебе. Пристао си, на то.

...

Разумни не прихватају, не разумну одлуку.
И ако је, привлачна. Они знају, последице.

...

Кад' небитни, хоће да буду битни. Испадну,
глупи. Не могу бити, оно што нису.

...

Када ти и блиски, постану далеки. Ти си њи-
ма, туђи. Зато, што си такав.

...

Кад' питоми, подивљају. И дивљи их се, боје.
С правом.

...

Питоми лакше подивљају, но што се припито-
ме дивљи. У дивљини се ред, више поштује.

...

Када се неуки, обезглаве. Онда и нестварно,
постане стварно. Ако их силом, не укроте.

...

Кад се не доказан, хоће доказивати. Он од
себе, направи будалу. Зато што је такав,
какав је.

...

Када се несмотрено, осрамотимо. Тек тада
схватимо, ко смо.

...

Онај ко се, избежуми. Тај се тешко уразуми,
и силом.

...

Не одговорни све прихватају, здраво за готово Зато пазите, шта им причате. Могу вас погрешно, разумети.

...

Слатко речиви су прихватљивији онима, који би хлеба без мотике. И ако знају, да их лажу.

...

Нај дуже говоре они, који немају шта да кажу.

...

Не разумни не слушају, здрав разум. Они се, њему ругају. Зато су, то што јесу.

...

Не разумнима су разумни, не разумни. Зато што нису, као и они. Свако мери, својим аршином.

...

Они који хвале проблематичне, гори су од њих. То им, и не смемо рећи.

...

Они који немају, свој став. Слепо се држе туђег, по сваку цену.

...

Без поговорни послушник је, уцењени несрећник. Он, нема куд.

...

Они који криве друге, за своје проблеме. Не желе, пред огледало. Знају, кога ће видети.

...

Да би неважни, постали важни. Други се њих, морају бојати. Њима је то, једина могућност.

...

Идеологија је као магла, у којој ништа невидиш јасно. Не знаш, ни где ће те то одвести.

...

Док си био снажан, ниси имао самилости за ближње. Данас је тражиш, од њих? Зар си то, заборавио?

...

Без животне воље, живот се гаси. И код, младих. На жалост, имају је све мање,

...

Прекинута родбинска веза је грех, који се наплаћује потомцима. Зар су они, то заслужили, да наследе?

...

Размажена деца нису кадра, ни о себи бринути. Иако су зато други криви, деца испаштају.

...

Размажени се увек освете онима, који су их размазили. Тако им, и треба.

...

Ко од малена, не навикне на ред. У неред у остари, као паћеник. Тако је, навикао.

...

Песма која ти не измами емоцију, нема ни духовну моћ. Зато се, ни не памти дуго.

...

Условљена особа је сама себи, највећи непријатељ. На жалост, то касно схвати.

...

Тврдоглава особа, која незна шта неће, је неурачунљива.

...

Бистра особа се не уплиће, у прве редове. Ту су, галамције.

...

Они који се тешко растају од материјалних вредности, за друге не хају.

...

Не савесно дете не може бити, савестан родитељ И кад би, то хтело. То му, не доликује.

...

Ако значајан број особа, о животним вредностима, нема јасан став. Слаткоречиви манипуланти, су им били узори. Зато се, ни не могу снаћи.

...

Иметак је терет, кад' ти није од користи. Зато га даруј ономе, ко га може искористити.

...

Кад' безвољни, постану мрзовољни. Сами себи су терет, па и другима. А нико им други, није крив – за то.

...

Прекретнице у животу, увек активира мука. Ако се ње не бојиш, снаћи ћеш се.

...

Они који неће, да саслушају другога. Траже верног послушника. А њих, увек има.

...

Несрећници се лако разумеју. Они су, у истом проблему.

...

Сви се лако одрекнемо оних вредности, за које не знамо колико вреде. Кад смо их, добили на поклон.

...

Када нам лажи, замагле стварност. Онда их збуњени, прихватимо. То им је, улога.

...

Док мрзиш свога противника, не можеш га победити. Немој, да то пробаш. Изгубит ћеш.

...

Кад' се дебели, развале Они такви беспомоћни, остаре. И то, својом вољом.

...

Наде нема за оне, који се не желе суочити, са својим проблемом. Он им се, увећава.

...

Не разумни се свађају, и са собом кад разумне, не могу победити. Као да су им, они криви.

...

За своју муку је нај теже, наћи лек. Док је, не разобличимо.

...

Не дирај у туђе проклетство, да твоје не буде још веће. Зар ти, треба.

...

Велики постану мали, кад' се изопаче. И то, својом вољом.

...

Онај ко на време не научи оно, што му је корисно знати. Касније му је, касно.

...

Преувеличана срећа се често, претвори у несрећу. Када то схватимо, онда нам је пре касно.

...

Као што је за срећу, потребан труд. Тако је и са несрећом, само брже. Ништа нам не долази, ако то не призовемо.

...

Ко се не избори, за свој бољитак. Он му доћи неће, ни као поклон. И, зашто би?

...

Не разумни, разумне криве, због њихове не разумности Кога ће, другог?

...

Кад' неважни желе, да буду важни Они се представе, као екстремно насилни. Па колико год то трајало, били су на гласу.

...

Они који вас не могу победити аргументима, користе се насиљем. Ризикујући, и свој живот. Сигурно сте им, препречили пут.

...

Када особе са маргине, постану гласноговорници моћних. Помисле, да су и они моћни. Зато се тако, и понашају.

...

Када родитељи, распусте децу. Они су им, први на мети. Ту виде, интерес.

...

Нај отровније су осуде, бивших пријатеља Ако сте им, много одмакли.

...

Кад' демократа, примени силу. Он себе прогласи, патриотом. Може му се.

...

У прве редове се увек упућују, нај вернији. Битно је знати, где кога ставити.

...

У животу је теже променути лошу, него добру навику. Сви би, да прођу лакше.

...

Неко не завиди горем од себе, јер себе добро познаје.

...

Радује се, док ти други завиде. Тада си ти, на беломе коњу.

...

Проклетство проклетника чини, не обазривијим. Зато му, не пролази.

...

Одговорни не истичу своју одговорност, већ туђу не одговорност. Зато им, и мерејају.

...

Не засити се не могу нахранити, ни у изобиљу. Њима су, очи гладне.

...

Ко се усели у туђу кућу, као у своју. У њој је несрећник. Зна он, да није његова.

...

Кад преварант себе убеди, да је на правом путу. Он постаје, криминалац.

...

Не убеђуј, сујетне. Они живе у свом' свету. Али, на свој начин.

...

Безобзирни су обзирни, само према себи.
Зато ни немају, никога око себе.

...

Несрећници се теше туђом несрећном, а уне-
срећују, туђом срећом. Кад, немају своју.

...

Када те туђа срећа, почне оптерећивати. Ти
си, патолошки несрећник. Знаш ли, зашто?

...

Ако се не избориш, за свој бољитак. Он ти
доћи неће, и ако му се надаш.

...

Ко је уображен, својом лепотом. Брзо пору-
жни, али за увек. Лепота долази, изнутра.

...

Особа без осмеха је, као ружа без мириса.
Она никоме, не треба.

...

Не радознало дете, остари као дете. Њему
увек неко треба, да га подржи.

...

Срећа је реализована страст, коју си дуго че-
као. Она долази, на место изазова.

...

Не одлучни су, ретко кад задовољни. Они
стоје, и када треба да крену.

...

Иметак, који не знаш или не можеш да искористиш, је терет који те сатира. Зар ти је и он, требао.

...

Без ведрине, нема ни моћи. Она ти без ње, неће ни доћи. А ти је, чекаш и даље.

...

Острашћени су фрустрирани, својом немоћи. Зато је истресу, на погрешно место.

...

Ко себе не прихвата, какав јесте. Како ће некога другога, кад се не жели поправити.

...

Недоличним понашањем, не брукаш само себе, већ и оне чији си. Знаш ли, шта радиш.

...

Мораће није присила, ако ти је од користи Само ако не завршиш, на робији .

...

Ко не осмисли своју срећу, не може је ни имати. Све и да му је, тако близу.

...

Патолошки деликвенти су тешки пацијенти, све док су живи. Они су, од рођења такви.

...

Острашћени пријатељи, знају бити највећи непријатељи, ако те не могу престићи.

...

Уразумити се не дају, не разумни Зато се не
дружи са њима Ако, такав ниси.

...

Кад' не видљиви, постану видљиви Они хо-
ће, да буду и моћни Тешко их је од тога, од-
вратити.

...

Кад проблематични, хоће да буду коловође
Тешко их је, обуздати добром вољом.

...

Не одговорни себе пореде, са горима од себе
Тако они њима, постају узори.

...

Бежећи од онога што јеси, постат ћеш, оно
што ниси. И ако, то ниси хтео.

...

Ко не зна, за шта се жртвује У залуд троши,
снагу и време. Кад незна, шта хоће.

...

Дете нај боље опонаша, своје родитеље И
ако им то они, по некада бране.

...

Кад' не морални себе желе оправдати, пот-
купе моралне, да их подрже.

...

Кад' питоми постану сурови, потребан им је
надзор, и то добар.

...

Они који се, ничему не надају. Мира у себи немају Зато никоме, не требају.

...

Када те ужас надахњује, шта те ужасава?

...

Они, који заслужују презир. Купују, туђу наклоност за оно, што су украли.

...

Родитељ који стрепи, над својим дететом Не дозвољава му, да се осамостали. То ће касније, скупо платити.

...

Што се детету више угађа, оно више и захтева. Већ, кад то може.

...

Кад' се, род одроди. Тад најгори, коло води. И онда кад незна, шта ради.

...

Ко туђу, кућу кући. Своју, неће скућити. Сигурно!

...

Ко занемари своју фамилију, у туђој ће остати улез. То је, и заслужио.

...

Ретко кад' својом вољом, навике мењамо на боље Ређе то, другима саветујемо.

...

Поводљиви се без вође, не могу усмерити
Они у себе, поверење немају.

...

Нај лакше је обманути оне, који су незадовољни собом. Зато их, многи траже.

...

Нико се није ослободио свога греха, без опроста ожалошћеног. Зато га призивају, у немоћи.

...

Поезија без емоције, или јасне поруке, не побуђује осећаје. Зато је такву, и занемарују.

...

Ко самога себе, уме да разуме Тај може и друге разумети.

...

Лакше се разумеју они, који се и уважавају. Они се, слушају.

...

Себи је много лакше од моћи, него помоћи. То труда, не тражи.

...

Када се пресуди, пре суда. Тада и битно, буде не битно.

...

Када се и верни, изопаче. Постану не разумни, својом вољом.

...

Обдарени а не примећени, не вреде много, и ако су такви. За њих се, незна.

...

Глава више боли због много, него због мало
Нека ме боли и даље, али не и више.

...

Несрећници су све несрећнији, док чекају
бољитак Не знајући, да ли ће доћи, и њима.

...

Тешке речи изговарају они, који не знају
шта говоре, и у шта ударају. Због тога се нај
чешће, кају.

...

У изобиљу живе, нај не задовољнији собом.
Са њима бих се, многи мењали. Не знајући,
како би им било.

...

Тешка времена изњедре велике умове, који
се њему инате умом. Само тако се, може
опстати.

...

Ко ведар дочека старост, она му и није тешка.

...

Ко не постане неко, док је у снази Касније,
сигурно неће.

Мушко женски односи

Старе љубави се величају, кад нема нових.
Зато си ти мени, нај бољи.

...

Ни швалерке нису, оно што су биле Данас су
то, спонзоруше.

...

Данас ми, набрајаш мане. Ја сам и даље она
коју си одабрао.

...

Зашто опет купујеш исте ципеле, као неки
дан? Свиделе су се мојој пријатељици, па
сам јој их дала.

...

Кад је пољубаца пре више, они не значе мно-
го. Ја немам, то искуство.

...

Нарушени односи у браку, се не заборављају
тек тако. Зато и вреди, водити рачуна о томе.

...

За брак не тражи особу сличну себи, већ ону
која ће те разумети, као и ти њу.

...

Брак није заједница за надмудривање, већ за
даривање. Свега, што је лепо.

...

Брак без хармоније је терет, који се не може носити, без последица. Њих приметимо, касније.

...

Вредност брака нај боље знају они, који су га разрушили.

...

Свекрва се не воли као мајка, већ се мора уважавати тако.

...

Жене се нај лакше снађу, кад су уз некога ко их одабере. Тада могу, како хоће.

...

Коме ти таква требаш, кад' си сама себи мрска? Ономе ко ми може боље удовољити, него ти.

...

Остављени се тешко опорављају, док се не отрезне.

...

Они који не знају да удовоље, онима које воле, нај чешће остају без њих.

...

Увек се лако прихвати ван брачна веза, него брачна обавеза.

...

И ако је швалерка захтевнија, од своје жене.
Њој се рађе, удовољава.

...

Да си поштовала свога партнера као што поштујеш свога кера. Сигурно се не бих растали. Схватила сам то, али касно.

...

Жени којој се ниси удварао, лако је пронаћи ману Ја сам крива, што сам одмах пристала.

...

Ко дуго бира, њему одаберу Буди им захваљан, за то.

...

Брак не поштују они, који никако да схвате, зашто су у њему Знаш ли то, ти?

...

Ко се не прилагоди браку на време, имаће лоше искуство, као ти. Зашто, само ја? Добро, и ја са тобом.

...

Пре велика љубав, не траје дуго. Зар смо се зато, морали растати.

...

Онај кога сам жарко желела, у том тренутку ме се, сигурно сетио. Сетио бих те се, да му не достајеш, као он теби.

...

Кад почнеш да дозиваш, ону коју си оставио. Тек тада схватиш, шта си урадио. Зар си ти то, тек сада схватио?

...

Нико не жали за особом, која му није нешто значила. А тако је лако, знамо изгубити.

...

Барабу може да укроти само жена, до које му је стало. Ја тебе, никако да укротим.

...

Лаке жене се не освајају, а нај дуже се користе. Значи, ти си због тога са мном.

...

Ни једна жена не прима швалера, док не прође њену царину. Жене знају, шта раде.

...

Ко се ожени због мираза, не треба га жалити – као ни мене. Све има, своје цену.

...

Удовица не жели, да буде опет вереница. Њој, то више не треба.

...

Ти драга мислиш, да те боља будућност чека, са неким другим. Ја је са тобом таквим, не видим.

...

Кад ја тебе толико желим, зашто си увек не задовољна? Због тебе, таквога.

...

Прва љубав не бледи, све док се свака друга, са њом пореди. Зато ти мени, твоју помињеш.

...

Увек је лакше дићи ноге, него руке у вис Како коме, драги.

...

За љубав моле само они, који не знају шта је љубав Зато, остаре сами.

...

Кад ожениш жену, коју иначе и не би. Нећеш усрећити, ни њу ни себе.

...

Размажена деца, гледају само свој интерес. Њима родитељи требају, само због тога .

...

Ко се није наљубио, док је то могао. Имат ће за чим' да жали, као ја.

...

Они који у брак уђу, да би се испробали. Често схвате, да су се мало преиграли.

...

Они који схвате, да се живот дарује одабра-нима. Они га и поштују, ал' не тако као ти.

...

Поштуј онога ко вреди поштовања, више но онога кога мораш. Ко ти може, више помоћи?

...

Ако духовност надахњује, зашто се она не вреднује Можда зато, што се не купује.

...

Битније је како си, него колико си живео. То сви мало касно, схватимо.

...

Онај ко живи само зато, да би дочекао сутра. Све једно му је, до када ће живети.

...

Они који нису били леви, жале што нису Они који су били, жале што више нису.

...

Суштина љубави је, у не себичном даривању доброте. Све за рад, духовне лепоте.

...

Док је љубав тајна, свима је изазов. Кад се обелодани, многи је и не препознају.

...

Ко год нечију љубав, жели да купи. Остат ће је, жељан.

...

Кад мужу и жени, постане све – све једно. Они и не знају, зашто су заједно.

...

Жене увек више воле, оне који их мање воле.
Само оне, знају зашто.

...

Туђој жени се стиже на време, кад се у браку
отклоне дилеме.

...

Мислила сам да ћеш се у браку, мени припи-
томити. Остао си, као што си био. Па ти си
рекла, да ме таквога волиш.

...

Раније си ме ућуткивао, мојим манама. Сад
ти ја указујем на твоје мане, а ти тражиш мо-
је разумевање.

...

Оно што се не радо прихвати, у првој брач-
ној ноћи. Сутра ће бити, разлог за развод.

...

Они који се растају, а не знају зашто. Сигур-
но нису знали, зашто су се састали.

...

Жена која се није снашла у првом браку, у
другом ће се себи инатити. Баш, због тога.

...

У браку су на тесту, потребе и давања. Зна-
м ја то! Докажи се, и ти.

...

Ко на жену диже руку, не даје деци добру поруку. Драга! Треба да знају, ко се у кући пита.

...

Жена која се не усрећи, у свом браку Мисли, да ће се на рушевини туђег брака усрећити, а не зна како.

...

Жена која се није пре брака, давала лако Схвати – али касно, да није баш добро тако.

...

Деси се да се заволи и онај, кога ниси волела
Тек се тада схвати, шта је нужда.

...

Жена која те уведе у свој олтар, то не чини због тебе, већ због себе.

...

Жена која човека оплемени својом добротом, треба да му је светиња, а не слушкиња. Зато си, и остао без ње.

...

Жена се никада не отима онеме, кога сама одабере. Ти си куме њу одабрао, а ниси је поштовао, као куму.

...

Жена која се поново заљуби, у бившег мужа Остаје му, без сумње верна.

...

Човека кога жена стави под свој надзор, ни ближњи не могу препознати, све док се не отрезни.

...

У љубави се страшно заљубљени, нај лакше прилагоде. Они често и опросте, оно што виде. Ради мира, у кући.

...

Жена коју, муж не хвали. Она пред њим, себе хвали.

...

Зато што сам волео тебе више но себе, ти си ме оставила. Јесам! Мислила сам, да то није истина.

...

Док си маштао о љубави, мене си освоио. Брзо сам схватила, где сам погрешила.

...

Довео сам те у моју кућу, ко мачку у цаку. Ко ми је крив, што сам се заљубио на брзину.

...

Док смо гледали заједнички интерес, могли смо заједно. Знаш ли, где ће мо сада? Не знам, као ни ти.

...

Жена, која не окуси срећу Туђу не може да поднесе, као ја.

...

Занесењак, који се опије лепотом жене.
Спреман је све да да за ништа. И онда када
се од њега, ништа не тражи.

...

Све оно што нисам приметио, док сам ти се
удварао, видео сам у браку За то не кривим
тебе, већ себе.

...

У браку опстају, само разумни уз разумне.
Зар не, драга? Видиш, и сам.

...

Онај ко и даље чека оно, што је изгубио Не
види, себе на јави.

...

Зашто оплакујеш жену која се удала, за своју
прву љубав Мени то, није рекла.

...

Жена која се не укроти на време, остат ће као
ја не задовољна.

...

Брачне везе нај лакше пуцају, кад се тајне
истине сазнају.

...

Кад у браку нема, ни мало личне слободе. У
њему, постаје тесно.

...

Не постоји нико, кога нико не воли. Ја волим тебе, а кога ти волиш. И ја, волим.

...

Љубав без смешка на лицу, не доноси срећу. Обрадуј њиме, и ти мене, да би били срећни.

...

Љубомора је стање беса, због не оствареног личног интереса. Па ко ти је, за то крив? Све сам ти дала, док сам твоја била.

...

Ко одма' не прихвати брачне обавезе, касније, сигурно неће. А ја сам мислила, да хоће.

...

Ко са вољом, не уђе у брак. Он се њему, и не весели. Можда је приморан, на то.

...

Они који у браку не могу, по нешто и да прећуте, не могу у њему, ни остати дуго.

...

Права љубав, се не одабира. Она се деси, или не. Да ли се, теби десила?

...

Нај теже је кад се треба, одабрати оно што је нај боље. Нај чешће се, преваримо.

...

Они који не знају, какву сродну душу траже. Не могу је, ни наћи.

...

Они који се не снађу, у првом браку. У другоме, сигурно неће.

...

Они који се пред своје жене, удварају другим женама. Кад остану без своје, схвате шта су изгубили.

...

Временом свака љубав усахне. Ако се не поштује, ње ни нема.

...

Што је већа љубав, слабије се види. То је и чини, већом.

...

Велика се љубав, само једном рађа. Колико још, да је чекам? Реци ми, да знам.

...

Жену коју намамиш лако, не да се откачити тек тако. Она тражи оно, што си јој обећао.

...

Изневерене жене, су нај неверније. Оне се, саме себи, свете.

...

Прекинуте љубавне везе, које се често помињу. Нај теже се зацељују.

...

Ко није искрено волео, и не зна шта је пропустио. Зато за тим, и не жали.

...

Нај дуже се памте: први пољубац, и прва превара. Сигурно за то, што су вредели.

...

Брачне везе су битне, док интереси не поста-
ну битнији. Значи, све је интерес.

...

Ко у браку прича баш све што мисли, тај не-
зна шта прича. Зато му се то, обије о главу –
касније.

...

Заводница никад није срећна, са заведеним
мушкарцем. Такав јој не треба, дуго.

...

Искусни швалери се не уплићу у везу, због
обавезе. Они је само, желе оверити.

...

Они који живе под истим кровом, ако се не
уважавају срушит ће им се кров. Или ће га,
запалити.

...

Бремениту жену мора нај више уважавати
онај, ко је довео у то стање. Она му је, веро-
вала.

...

Ако су муж и жена једно другом, прочитана
књига, нема им спаса. Кад су себи, то
дозволили.

...

Допадљиве жене нај чешће одаберу за себе, погрешне момке са празним обећањима. Кајање им, не помаже.

...

Ако љубав, све покреће Зашто су многи не искрени у њој? Као да се не желе, покренути.

...

Предивне и не искварене људе, нај лакше обрлате, разуздане жене. Оне знају да узму, то што им треба.

...

Не зајажљиве жене је немогуће, усрећити у љубави. Оне траже оно, што су изгубиле.

...

У браку, из нужде, нико се не задовољава оним што је добио. Очекивања су увек, много већа.

...

Не оставља се на цедилу жена, до које ти је стало. Једино, ако те неће.

...

Они који се заклињу у верност, ни незнају бити верни. Љубав се, делима велича.

...

Љубав се, не рађа случајно Тако је, и са разводом.

...

Ко не искористи, добре прилике. Довешће себе, у неприлике. Због тога је, сам крив.

...

Превелико уверавање у верност, увек изазове не верност. Па и код, верних.

...

Кад изневерена жена схвати, шта је себи дозволила. Постаје себи, највећи критичар.

...

Неверни супружници се не растају, док једни другоме требају. Без љубави се, и може опсати.

...

Завађени супружници који незнају, зашто су се растали. Сигурно нису ни знали, зашто су се, нашли у браку.

...

Ко се својој жени, да без мере. Она му узме, добру меру.

...

Они који из брака желе да изађу, лако пронађу разлог, и без повода. Не треба им, ни замерити.

...

Лакше се измире дугогодишњи непријатељи, него свеже растављен брачни пар. Ту су сртасти, много снажније.

...

Боље је уз жену пронаћи себе, него је везати за себе. Сви волимо, бити слободни.

...

Разумевања нема, кад се истине оспоравају убеђењима. Нај чешће, не провереним.

...

Не разумеју се само не разумни. И разумне је некад, тешко разумети. Кад не знају, зашто су ушли у брак.

...

Добар проводација увек боље познаје оне које повезује, него они сами себе. Зато им он, и треба.

...

Срећни траже срећне, а несрећни несрећне. Такви се, боље разумеју.

...

Ако је у љубави, нај битнији интерес. Љубав га, задовољити не може.

...

У браку у коме, нешто не штима. Увек се појави, неко трећи.

...

Супружници који више ћуте, него што причају. Свесно живе, у напетостј тишини.

...

Стара љубав немир ствара, све док је нова не потисне Зато је одмах, почни тражити. Не, чекај је.

...

Она жена која се данас не да, онима који је хоће. Остат ће их, жељна.

...

У браку ко незна, кад треба да по нешто и прећути, боље да остане сам.

...

Ко не схвати, суштину приче. Њему се у залуд, прича бајка.

...

Они који у брак не уђу, са емоцијом. У њему су, из нужде. Зар, не?

...

У браку се не могу усрећити они, који не знају зашто су у њега ушли са заносом, без покрића.

...

Ко у новој љубави, тражи стару. Боље да се одмах, врати њој.

...

Старој љубави не треба, стари изазов. Она више није, каква је била.

...

Ко незна, да опрости. Праштати му, нико неће. И, зашто би?

...

Ко се ожени, из нужде Нај чешће се растаје, исто из нужде.

...

Ко у брак унесе, не задовољство. Оно ће се лако пренети, на његово потомство.

...

Брачна веза опстаје, ако се негује оним што је оплемењује. На жалост, то неки не знају.

...

Велики љубавници се отрезне, тек када изгубе веру у себе.

...

Брачне везе без обавезе, су не одрживе. Зато, сад' одлазим. Нећу, да губим време.

...

Ко у браку тражи, длаку у јајету. Тај није, за брак.

...

Нај више сам те волела, док те нисам боље упознала. Сада се питам, што ми је то требало.

...

Што пре заборавиш, ону коју си волео Прећеш, пронаћи другу. Не, предомишљај се.

...

Растављени се поново састају кад' схвате, да их неко други још мање разуме.

...

Зашто се ниси удала за мене, кад' смо се волели. Удала си се, за тога старкељу. Драги! Нашла сам моћног, а не моћног. Мислила сам, и на сутра.

...

Провела сам младост са тобом, а тек сам данас схватила. Шта, драга? Да и ја одаберем некога, ко ће ме поштовати.

...

Волела сам те, док нисам упознала човека који ме воли. Драга! И ја те, волим!

...

Зашто је сада чекаш, кад си је оставио. Заслужила је, да је чекам. Доћи ће ми, сигурно.

...

Ћутила сам, док ниси превршио меру Сада ти ћути, док је ја не превршим, да би били равноправни.

...

И врана такће, кад' нешто тражи. Зашто, ти ћутиш? Ја сам нашла, па изгубила. Ти си нашао, мене.

ДОГОДОВШТИНЕ ИЗ СЕЛА КУПИНИКА

У Купинику је заведен ред

После другог светског рата, када су нове власти основале народне одборе у оквиру општине, постављена су правила којима се успоставља ред. У сваком сеоском одбору је основано мировно веће, које су чинила три члана. Жене села су изабрале, нај бољу међу њима. Људи су исто тако изабрали свог претставника, а први човек народног одбора је предводио мировно веће. У случају било каквог спора међу народом, ту се спор разрешавао. Почетком педесетих година два брата су оженила две сестре, а становали су у два домаћинства, која су била омеђена дрвеним прућем. Кокошка је из једног, прешла у друго двориште. Домаћин је ту кокошку – граорку, ухватио и заклао. Његова комшиница – снаја, је приметила да јој једна кокош недостаје, па је кренула да је тражи по дворишту. У тражењу је приметила на ђубру у дворишту код своје сестре (са којом се, поречкала) перје од њене граорке. Иста је то пријавила, мировном већу. Сутра дан је сазвано мировно веће,

и позвали су обе завађене стране. Оба брата и обе сестре. Мировно веће је испитало случај, и установила се истина. Човек који је заклао туђу кокош, добио је казну за учињено дело. Наредног дана је морао доћи сам, у народни одбор. Пре него што је дошао, за њега је припремљена једна парола писана угарком на картону 80 цм x 50 цм "ЈА САМ ЛОПОВ" и са горње стране картона, завезан канап на оба краја. Када је осуђеник стигао, добио је упутство Ово ћеш сам себи окачити око врата и у недељу изјутра, ићи полако кроз све четири главне улице. Гласно ћеш, викати: "Ко буде крао као и ја, проћи ће овако". Кренуо је, а народ му се смејао, и псовао га. Остао је као такав обележен, у селу и шире. Убрзо по том, преселио се са породицом у околину Кањиже, у Банатско Аранђелово. Мировна већа су укинута, кад су укинута народни одбори, а о раду народног одбора, село прича и данас.

Црквена свечаност

Александров Гај је почео да се насељава Солунским добровољцима и Србима из Батање (Мађарска), који су били оптанти 1921. год. Кад се формирало село, и људи направили себи куће од набоја (набијене влажне

земље, са арматуром од дрвених грана) Народ се ангажовао и 1921. год. изградио у сред села цркву. Уз цркву је по том изградио, свештенички дом. Један свештеник је, опслуживао село. Црква је посвећена светом Ђорђу, а за црквену славу села одабрала се Мала Госпојина 21. септембар. Од тада, неко из села се прихватио да буде на услузи свештенику, и да води рачуна о светињи. Сви ти мештани, који су тај посао прихватили, били су побожни и достојанствени. Као такви се и данас помињу: Ристановић Живорад, Тошић Милош, Потколњак Исак, Бугарић Душан, Поповић Божо.

Црква св. Ђорђа је припадала, црквеној општини у Великом Гају.

Црква у Александровом Гају је неговала, православне обичаје. Један од њих је обележаван на Богојављење, све до другог светског рата. После тог рата селу је нова власт променила име, у Купиник. Тај обичај на Богојављење као и остали обичаји су се почели обележавати, од почетка шездесетих година. Милош Тошић се тих година бринуо, о сеоској светињи. Окупљао је децу из комшилука, и приповедао им о српским обичајима. Учио их како се треба понашати у цркви, како се: крсти и изговара, оче наш. По том је

1964. год, окупио децу из комшилука: Радловић Миладина, Гњатовић Бранка, Зрнић Бранка, Стојановић Драгана и Дозет Драгана, и научио их да певају црквену песму "Војордање". Објаснио је деци, како ће на дан Богојављења ићи у цркву, и ту добити од свештеника беле дечије одоре, са црвеним крстом на леђима. Из цркве ће кренути прво деца, па за њима свештеник и он. Од куће до куће да певају Војордање, а поп да освешта сваку кућу и укућане у њој, светом водом. Деца су једва чекала, тај тренутак. Кад би на дан Богојављења дошла у цркву, ту су добијала беле одоре, које су обукла. Као Милошев први комшија који је и лепо певао, З. Бранко је добио котлић са светом водом, у којој је био босиљак, а остали свако по котарицу (ручну). У њих ће народ даровати шта има: сланину, јаја, месо, и остало. Деца су са песмом кренула, а за њима свештеник и појац. Тада је село било пуно народа, па се није могло обићи за један, већ за два дана. Код Боже Поповића се, завршава први дан. Корпе се ту празне, а из котлића у коме је био босиљак (**којим је свештеник освештавао домаћинства, а народ частио децу металним новцем, док је свештенику даровао папирни.**) Тај новац из свете воде деца изваде, ставе на сто и броје.

По том сав новац деле на равне части, и носе кући. Та дечија радост, кад донесу у своју кућу новац, није се дала речима описати. Тако се следећег дана од јутра па док се не обиђу сва домаћинства уз песму, завршавао тај ритуал. Тај ритуал је трајао све до 1969. године. Та генерација деце рођене 1957. године је порасла, па се њих троје од петоро није одазвало том позиву Милоша. Млађи нису били заинтересовани, па су Милош и свештеник ишли без дечије песме, на дан Богојављења истим позивом.

Вечери игре и песме

У Александровом Гају, данашњем Купнику све врсте забаве су се одржавале у Станишићевом дому који се налазио на углу данашње ул. Моше Пијаде и ул. Братства и јединства. Ту је била уз дом, и Станишићева кафана. И млади и старији су се ту дружили, уз игру и песму. Млађи су уз старје, учили играти и уживати. По завршетку другог светског рата, тај дом је срушен.

Крајем педесетих година направљен је нови дом културе. Ту су се исто окупљали они, који су волели играти и певати. Много је било, девојака и момака. Ту су тражили једни

друге у присуству старијих, који су их надзирали, Вредно је поменути нај боље девојке по игри, не помињући нај боље играчице – жене које су их научиле играти, и играче од којих су се момци, учили играти. Истицале су се цуре: Милаковић Драга, Јека, Латковић Сока, Пупавац Ковиљка и Зрнић Милка. Од момака су се истицали Исо Ракић, Милан Зрнић, Бранко Зрнић и Мирко Латковић, а њих су следили Бранко Латковић, Миле Новаковић и Симо Милаковић. Све тако са генерације на генерацију, до генерације 1959. Млађи су имали кога да следе, али нису били заинтересовани за то. Зато су и данас остали, и они и њихови потомци без тога дара, који се не може купити. На свим забавама су у живо свирали музиканти из села и окружења, до пред крај седамдесетих година.

Дом културе је све до 1978 год био од користи оваквима, Од тада су почеле нове генерације, у њега да улазе кроз прозор кога су разбили, док га председник села Латковић Ђуро није заковао даскама уз речи "Неће ваљда ове дивље генерације и ово развалити, да би у дом ушли. Кад не знају следити оне који су у њему уживали уз игру и песму, шта траже у њему". Срећом, дом културе је СО Пландиште обновила, и предала у руке

мештанима, да га сачувају од сличних оних, који су га девастирали. Критиковане генерације су се искупиле за своје понашање тако, што су биле организатори постављања ограда око црквеног поседа, и уређења црквене порте. Нека им и Бог опрости оно, што су радили, не знајући зашто.

Качавенда Стеван 1920 – 1992

Средином шездесетих година се скромно живело, и народ се морао сналазити, како је знао и могао. Стеван је решио да од трговца из околине Вршца, купи 100 лит. вина за окруњен кукуруз (пошто се новаца, није много имало). То је урадио и у својој кући га је продава мештанима, којих је био значајан број. Стеван, иначе шаљивџија, који се и није смејао, док су се његовим држањем и шалама смејали. Продавао је то вино, које су неки хвалили а неки су му оспоравали квалитет. Уз вино је, продавао и ракију. Држао ју је у бурету, од 5 литара. У својој кући, то је продавао мештанима. Такође се у његовој кући у вечерима прелило, и дружило уз шалу и многе досетке. Ту су долазили: Цветићанин Ми-

лан "Ћићан" и његова супруга Драгојла "Драга", као и Зрнић Петар "Пепо" и његова супруга Драга, као у своју кућу.

Стеван и супруга му Душанка "Душка", су их радо дочекивали, и у друштву шалили се и певали. Дружили су се, и код "Ћићана" и код "Пепе" у кући, али не тако као код Стевана и Душанке.

Једном приликом је човек из околине Вршца, донео вино за продају Стевану. Стеван се нећкао, дали да купи или не. Трговац који га већ познаје му рече: Оставићу ти овај балон од три литре вина, па ако одговара за продају платићеш кад ја опет убрзо дођем. Ако будеш купио буре вина од 30 литара, балон ти поклањам. Стеван је пристао на понуду, и одма увече позвао Ћићана и Пепу да дођу и процене, да ли је добро вино. Они су дошли, са својим женама те јесење вечери. Дружећи се, пијуцкали вино и процењивали квалитет. Исто тако су једног пролећа дошли на позив, да процене ракију, коју му је трговац из Горњег Милановца оставио бесплатно за густирање, и прцену квалитета. Ћићан и Пепо су у друштву са још једним познаником, који је волео попиту. Ракија је била у оплетеној стакленој флаши од 2 литра. Пијуцкали су из малих чашица ракију, а Стеван их је радознало

питао: Дечки! Реците ми, каква је? Они су се правдали, да не може одмах да се да оцена. Тако су даље пијучкали, и после некога времена већ касно у ноћ, опет Стеван пита: Дечки, каква ли је? Пепо му одговара: Стеване, требало би је препећи. Стеван уз благ осмех рече. Сад, кад је нема, ни пола.

Качавенда Стеван 1920 – 1992

Почетком седамдесетих година, свако домаћинство је држало једну или више крава, за своје потребе. Краве је чувао сеоски чобан, од Ђурђевог дана до Митров дана. Та услуга се плаћала: или новцем, или у натури. Једне од тих година, било је лепо време пуно сунца. Трава је кренула на пашњацима уз село. Групе људи су се организовале, и тако чували своје краве и шалили се. У једној групи су били: Стеван Качавенда, Цветићанин Милан и Петар Зрнић. Они су се иначе често дружили, и били кућни пријатељи. Цветићанин Милан "Ћићан" је био окретан, и по природи шаљивција. Увек је знао да задене, неку шалу у друштву. Зрнић Петар "Пепо" је увек уз Ћићанову помоћ изазивао – про-

воцирао Стевана, да реагује на изазов. Ћићан и Пепо су били приближних год., а Стеван од њих старији 4 – 5 год. По том пашњаку је било пар канала, који су били плитки а ширине метар до метар и по. У њима је било и воде, али не много. Ћићан је дао предлог, да се мора прескочити канал из затрке. Он је први из затрке прескочио, а по том Пепо. Стеван је задњи, некако успео да прескочи. Опет је Ћићан дао предлог, да се исти тај мали канал дубине до пола метра, прескочи из места. Пепо га је први прескочио из места (ступице) а одмах по том и Ћићан. Стеван се нећкао пошто није био тако вешт. Ова два, су га изазивала. Ајде Стево, и ти прескочи. Њих два су опет из места, једна за другим га прескочили. Стеван је стао на ивицу канала и замахнуо рукама, да би га лакше прекочио. Одмах је одустао, уз оправдање "Дечки. Ја га, не могу прескочити". Ова двојица су га убеђивала, да и он то може. Он је из трећег покушаја, решио да га прескочи. Одбацио се и стопалима додирнуо другу страну канала, али се телом вратио у назад, и сео у воду. Ова два су га уз шалу, извадили из канала. Он им је, на то одговорио: "Дечки! Јесам ли вам рекао, да га не могу прескочити". Сви су

се томе насмејали, и у шали су тај догађај, на прелима препричавали.

Качавенда Стеван 1920 – 1992

Стевана су у селу и околини многи знали, а они остали су за њега чули. Добричина и шаљивџија, без премца у околини. Он је озбиљан причао шале, којима су се други смејали. Обдарен је, за забављача. Шездесетих година је и он, правио нову кућу. Тада су се људи испомагали, у већим пословима. Пошто се он, свуда одазивао у мобу, код њега је у мобу дошло доста народа. Тако су се послови завршавали уз шалу, и обележавање завршетка радова. Заједничком фотографијом и весељем, се то крунисало. Један не баш дружељубив мештанин, који је после њега правио кућу, дошао је до Стевана да га позове у мобу, јер се на нову кућу ставља таваница. Упита га! Стеване, оћеш ли ми дићи сутра у мобу. Стеван му на то одговори. Сачекај само да погледам на фотографији, имали тебе код мене на мобу. Овај не сачека да то Стеван погледа, знајући да није на тој фотографији. То се и данас

препричава као шала, са озбиљном поруком.

Цветићанин Милан "Ћићан" 1925 – 1998

Ћићана су сви из комшилука, и села воле-ли. Био је увек спреман да задене шалу, и на свој, и на туђи рачун. На њега се нико, љу-тио није. Неки се нису хтели са њим шалити, па их он није ни дирао.

Имао је једнога комшију, у другој улици. Баште су им биле једна уз другу, па су се цео дан могли видети, шта ко у свом дворишту ради. Тај комшија Илија је био син, доброга мајстора – колара Лазе. Није био много спре-тан, а и није се знао шалити. Ћићан седи, ис-пред своје куће на треношцу. Гледа кроз ку-куруз у башти Илију, како је донео и присло-нио велике лотре – мердевине на врата са че-ла шупе, да би отишао на таван да види шун-ку, која се ту суши на промаји, као и остало месо. Ћићан је сачекао да се Илија попне на таван шупе, и брзо кроз кукуруз отишао до Илијине шупе и узео мердевине, да би их склонио и ставио на земљу уз шупу до баште, где се невиде. Кад' је то урадио, врати се ку-ћи и од куће иде улицом код Илије, на главну

капију. Када је ушао у његово двориште, знајући где је Илија, пита његову жену: Мицо, је ли кући Илија? Ћићане, ту је мало пре био. Ћићан поче да га дозива, гласно: Ићо! Јеси ли кући! Илија на тавану шупе ћути, и не одазива се Ћићану. Ћићан опет, поставио истио питање, Илија се, обраћа Мици. Мицо, реци Ћићану да сам на тавану. Ћићан прилази шупи са чела, где се налази отвор, кроз који се улази на таван. Види на отвору тавана Илију, који му се обраћа речима уз смех на лицу. Ћићане врати ми лотре које си склонио, да сићем. Ћићан враћа лотре, са места где их је сакрио и поставља тако, да Илија сиће са тавана. Кад' је сишао рече жени: Мицо ајде скувај каву, мени и Ћићану. Док су чекали каву, њих двоје су се шалили уз смех, на рачун једног и другог'. У шали попили кафу, па и даље остали добре комшије, један другоме.

Зрнић Петар "Пепо" и Зрнић Драга
1926 – 2013 **1928 – 2006**

Средином шездесетих година, се скромно живело. До новца се, тешко долазило. Бавили су се земљорадњом. Пепо је почетком седамдесетих година, почео да прима као учесник другог светског рата, борачки додатак. Од

крупне стоке имали су: једно коњче за обраду земље, и две краве. Нај већи извор прихода им је био, од продаје ждребади и телади. Драга се уз негодовање свог мужа Петра 1968 изборила, да купи шиваћу машину "Багат". На њој је шила све за потребе куће, па и за своје пријатељице. Зими је, плела и хеклала. Много тих своих радова је, радо даровала њој драгим особама. Једва је дочекала, да дође до неког динара. Увек је гледала, да се нешто купи за у кућу. 1969. год. је купила материјала за радне панталоне. Сашила је своме мужу, троје радних панталона. Он је до тада имао само једне, које су се више пута крпиле. Она му том приликом купила још одевних предмета за сваки дан, без његовог знања. Пепо је опет поцепао панталоне, па јој је исте донео на крпљење. Пошто му је навике добро познавала, рекла му је да сакупи све што је за крпљење, па ћу ти то закрпити. Он је све то донео до шиваће машине, и оставио на њу. Драга је чекала, да он оде са запрегом на њиву, а онда је све то што је он ставио на машину, однела у врх баште и запалила. Пре тога му је сашила, троје радних панталона а није му то рекла. Пепо је дошао са њиве, раније но што је она мислила. Кад је испрегао коња, отишао је са неким штапом у врх баште. Кад је установио,

да је и панталоне Драга запалила, љутит се вратио до куће и упитао Добро Драга, зашто си ми све оно запалила? Драга је већ спремила да му уручи, што је купила и сашила. Одговорила му је, одлучно. Пепо! Ево ти троје нових панталона, две кошуље и пет пари чарапа. Оћу да будеш достојанствен, и у облачењу. Пепо је, заћутио. Није хтео са Драгом да разговара, две недеље дана. Радили су заједно у домаћинству и на њиви, а он није хтео да са њом прича ни о чему. Кад је схватио да то не води ничему, упитао је Драгу Од куд' ти новци, да све то купиш. Па рекао си ми, где новци стоје. Он се само насмешио и рекао, нека си их потрошила.

Качавенда Душанка "Душка" 1920 – 1983

Крајем шездесетих година, почетком пролећа, једва се састављао крај са крајем. Тешко је било, доћи до новца. У кући код Стевана и Душанке је била, пуна кућа деце. Три сина, и једна ћер. Деца су доприносила својим радом нешто кући, а добрим делом су имали, свако свој џепарац. Мушки су и куповали цигарете, и то оне са филтером (скупље), а

ћер и по нешто за себе. Једно јутро, Душанка је устала љута, јер нема новаца ни за хлеб. Нема у новчанику, ни динара. Онако љута, узела је оклагију и кренула прво у собу код мушких. Кад' је ушла, закључала је врата, и почела да претреса џепове од панталона, и да узима новац које нађе. Деци није било право, ал' су сво троје ћутали. Изашла је из те собе, и сад иде у собу, где је Стеван остао, у брачном кревету да спава. Стеван је већ чуо, шта се дешава и спремио се за долазак, Душанке. Кад' је Душанка са оклагијом, ушла у собу, он је у лежећем ставу, дигао руке увис, и рекао: Душка, ја пушим Драву (нај јефтиније цигарете). Она му је претресла џепове, и није нашла новац. Тако се живело у тој кући, уз шалу и многе догодовштине, које се препричавају и данас.

Качавенда Душанка "Душка" 1920 – 1983

До хране се тешко долазило, али сви су имали шта да поједу. Нај млађи њен син Душан "Дућа", увек је остајао гладан. Старији су брже јели, и њему је увек остајало мало хране.

Један дан, он замоли мајку. Мама ја сам гладан, а светац је. Душанка одма направи тесто за

крофне, и поче да их пече на шпорету, који је већ топао. На њега се иначе, и грејала кућа. Како год се испече крофна у тигању, стави се у шерпу, Дућа је мало пребацује из руке у руку, и једе. Душанка, и даље пече. Више крофна је Дућа појео и у једном тренутку, почео да плаче. Мајка га пита: Зашто, сад плачеш? Мама, ја би јео, ал не могу више. Она се слатко насмејала, на то.

Пађен Ђука 1922 – 1990

У селу средином шездесетих година двадесетог века, жито се са њива ручно косило, па онда сакупљало у снопове, везало се плетеним ужадима и стављало у гомиле – купе. Када се читава њива заврши, онда се запрежним колима тако жито, возило кући, и опет стављало у гомилу – камару, да сачека вршидбу.

У селу је била вршилица, која је довожена од куће до куће, да би се жито овршило и у цакове покупило зрно из вршилице. То је био велики посао, и радило се у моби. Једни другима су помагали и све тако, док сви не овршу жито. Улица по улица, редом од куће до куће. Сви из комшилука су се сабирали изјутра, па све до вечери. Из сваке куће су

ишли, и муж и жена у мобу. Кад' је вршили-ца дошла у Кордунску улицу на ћошак, код куће Брезичана, сви су дошли сем Милана Пађена (мужа од Ђуке). Ђука је била нижа растом, а вредна жена. Питају Ђуку комшије: Ђуко! Где ти је, Мила. Она им, одговара. Милан се још није отрезнио, од синоћ. Ја њему, само вилама могу прићи. Боље га ви, пробудите. Отишле су комшије, и довели Милана. Тако се у заједништву, много тога завршавало уз песму и шалу. Народ се испомагао, колико је могао. Било је ту и чарки, али се све то прихватало и препричавало, на зимским седељкама – прелима.

Изјаве захвалности

Захвалити се желим пре свих, свом дугогодишњем пријатељу проф. др Момчилу Матићу. И поред својих многобројних обавеза, нашао је времена да анализира моју поезију и афоризме, и да свој суд о мом стваралаштву.

Такође се желим захвалити свом дугогодишњем пријатељу академику Велимиру Ћеримовићу са којим сам се консултовао око мог стваралаштва.

Хвала господину Миливоју Јозићу, афористичару. Он ме је својим афоризмима подстакао на писање афоризама које сам почео да пишем крајем 2017. године. Хвала на потпори коју су ми дали: браћа Покрајац и Симо Зрнић.

Уместо да се захвалим на потпори имућнијим – боље стојећим мештанима из села, где сам рођен морам их прозвати због небриге, за културу села. Оглушили су се на позив, за потпору. Хвала др Влади Башчаревићу и др Милошу Калуђеровићу што су ми проширили видик и помогли ми својим умећем.

Хвала и мојим читаоцима, који ме охрабрују у мом стваралаштву.

Садржај

Мишљење о књизи	3
Афоризми и изреке	7
Мушко женски односи	229
Догодовштине из села Купиника	248
Изјаве захвалности	266

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-84

ЗРНИЋ, Бранко Д., 1957-

Ови афоризми разгаљују /
Бранко Д. Зрнић. - Београд :
Културна заједница Крајине, 2021
(Београд : СГЦ). - 266 стр. ; 17 cm
Тираж 500. - Стр. 3-6: Мишљење
о књизи / Момчило Матић.

ISBN 978-86-6295-014-7

COBISS.SR-ID 36748809

ЕЛЕКТРО-РЕМОНТ

Ел.Мех.

Зрнић Бранко

СА ВАМА ОД 1985.

УЗ ГАРАНЦИЈУ ОДРЖАВА:

ВЕШ МАШИНЕ

СУДО МАШИНЕ

ЕЛ. ШПОРЕТЕ

БОЈЛЕРЕ

ТА ПЕЋИ

ЕЛ. ИНСТАЛАЦИЈЕ

**И ОНДА КАД ВАМ ДРУГИ НЕ МОГУ
ПОМОЋИ ОБРАТИТЕ СЕ**

Сви корисници услуга овог сервиса после плаћених 65 евра (по основу рада) стичу право на неограничен број бесплатних услуга сервисера, све до истека 365. дана од дана прве сервисне интервенције!

УЧИТЕ И ВИ СВОЈ ИНТЕРЕС!

ел. мех. Зрнић Бранко
ул. Гандијева 130а
Нови Београд

3189-865

064 18-22-147